

Bryssel, 10. huhtikuuta 2017
(OR. en)

7850/17

Toimielinten välinen asia:
2015/0283 (COD)

CODEC 518
CODIF 11
DRS 20
ETS 29
MI 306
PE 25

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (kodifikaatio) – Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulokset (Strasbourg, 3.–6. huhtikuuta 2017)

I JOHDANTO

Esittelijä Tadeusz ZWIEFKA (EPP - PL) esitteli oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta mietinnön. Täysistunnolle esiteltiin mietintöön yksi tarkistus lisäyksen muodossa.

SEUT 294 artiklan määräysten sekä yhteispäätösmenettelyyn¹ sovellettavia käytännön menettelytapoja koskevan yhteisen julistuksen mukaisesti neuvosto, Euroopan parlamentti ja komissio ovat olleet epävirallisesti yhteydessä toisiinsa, jotta asiasta päästäisiin sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä ja vältettäisiin näin toinen käsittely ja sovittelumenettely.

¹ EUVL C 145, 30.6.2007, s. 5.

II ÄÄNESTYS

Lisäys mietintöön hyväksyttiin täysistuntoäänestyksessä 5. huhtikuuta 2017, ja siitä äänestettiin vain kerran.

Hyväksytty teksti ja lainsäädäntöpäätöslauselma muodostavat Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan², ja se on linjassa sen kanssa, mitä edellä mainitussa epävirallisessa yhteydenpidossa sovittiin.

Neuvoston pitäisi näin ollen voida hyväksyä parlamentin kanta.

Säädös annettaisiin sitten Euroopan parlamentin kantaa vastaavassa muodossa.

² Hyväksytty teksti ja Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ovat liitteessä.

Tietyt yhtiöoikeuden osa-alueet *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. huhtikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (kodifikaatio) (COM(2015)0616 – C8-0388/2015 – 2015/0283(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – kodifiointi)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0616),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 50 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan g kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0388/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 27. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon³,
 - ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁴,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 ja 59 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0088/2017),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifoidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta;

³ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 82.

⁴ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. huhtikuuta 2017,
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/... antamiseksi tietyistä
yhtiöoikeuden osa-alueista (kodifikaatio)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan
1 kohdan ja 2 kohdan g alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräystä⁶,

⁵ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 82.

⁶ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. huhtikuuta 2017.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivejä 82/891/ETY⁷ ja 89/666/ETY⁸, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 2005/56/EY⁹, 2009/101/EY¹⁰, 2011/35/EU¹¹ ja 2012/30/EU¹² on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin¹³. Sen vuoksi mainitut direktiivit olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

⁷ Kuudes neuvoston direktiivi 82/891/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1982, 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁸ Yhdestoista neuvoston direktiivi 89/666/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/56/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 1).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, osakeyhtiöiden sulautumisesta (EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

¹³ Katso liitteessä III oleva A osa.

- (2) Perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetussa yleisessä toimintaohjelmassa tarkoitettu yhteensovittaminen, joka aloitettiin ensimmäisellä neuvoston direktiivillä 68/151/ETY¹⁴, on erityisen tärkeää julkisten osakeyhtiöiden kannalta, koska niiden toiminnalla on merkittävä osuus jäsenvaltioiden talouselämässä ja toiminta usein ulottuu yli kansallisten rajojen.
- (3) Yhdenmukaisen vähimmäissuojan varmistamiseksi julkisten osakeyhtiöiden osakkeenomistajille ja velkojille on erityisen tärkeää sovittaa yhteen ne kansalliset säännökset, jotka koskevat tällaisten osakeyhtiöiden perustamista sekä niiden pääoman säilyttämistä, korottamista ja alentamista.

¹⁴ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1968, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8).

- (4) Julkisen osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan on oltava unionissa sellainen, että jokainen asiasta kiinnostunut voi tutustua yhtiötä koskeviin perustietoihin, mukaan lukien sen pääoman tarkka rakenne.
- (5) Ulkopuolisten henkilöiden suoja olisi turvattava säännöksiin, jotka rajoittavat osakeyhtiöiden ja muiden yhtiöiden, joissa vastuu on rajoitettu nimissä tehtyjen sitoumusten pätemättömyyden perusteet mahdollisimman vähiin.
- (6) Oikeusvarmuuden vuoksi yhtiön ja ulkopuolisten henkilöiden välisissä suhteissa ja myös yhtiön jäsenten keskinäisissä suhteissa on tarpeen rajoittaa pätemättömyysperusteita ja pätemättömyyden taannehtivaa vaikutusta sekä asettaa lyhyt määräaika, jonka kuluessa ulkopuoliset henkilöt voivat hakea muutosta päätökseen yhtiön pätemättömyydestä.
- (7) Julkistamista, osakeyhtiöiden ja muiden yhtiöiden, joissa vastuu on rajoitettu, sitoumusten pätevyyttä sekä tällaisten yhtiöiden pätemättömyyttä koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen on erityisen tärkeää varsinkin ulkopuolisten henkilöiden etujen suojaamiseksi.

- (8) Tärkeimmät yhtiötä koskevat asiakirjat olisi julkistettava, jotta ulkopuoliset henkilöt voivat tutustua niihin ja saada tietoja yhtiöstä, erityisesti siitä, keillä on oikeus edustaa yhtiötä.
- (9) Yhtiöiden olisi voitava valita, toimittavatko ne pakolliset asiakirjat ja tiedot paperilla vai sähköisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä asetettujen olennaisten vaatimusten ja velvoitteiden soveltamista.
- (10) Asianosaisten olisi voitava saada rekisteristä jäljennös näistä asiakirjoista ja tiedoista paperilla tai sähköisesti.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää julkaista virallinen julkaisu, joka on nimetty pakollisten asiakirjojen ja tietojen julkaisemista varten, paperisena tai sähköisessä muodossa tai järjestää tietojen julkistaminen yhtä tehokkaalla tavalla.
- (12) Yritystietojen saatavuutta toisesta maasta olisi helpotettava antamalla mahdollisuus rekisteröidä vaaditut asiakirjat ja tiedot vapaaehtoisesti muillakin kielillä pakollisen, yhdellä yrityksen jäsenvaltiossa sallitulla kielellä tapahtuvan julkistamisen lisäksi. Vilpittömässä mielessä toimivien kolmansien osapuolten olisi voitava käyttää näitä käännöksiä.

- (13) On asianmukaista selventää, että kaikissa yhtiöiden kirjeissä ja tilauslomakkeissa, ovatpa ne paperilla tai muulla välineellä tuotettuja, on esitettävä tässä direktiivissä luetellut pakolliset tiedot. Teknologian kehityksen perusteella olisi myös asianmukaista säätää, että pakolliset tiedot on esitettävä yhtiöiden internetsivuilla.
- (14) Tällä hetkellä sivuliikkeen tai tytäryhtiön perustaminen on yksi mahdollisuus yhtiöille käyttää sijoittautumisoikeuttaan toisessa jäsenvaltiossa.
- (15) Sivuliikkeiden osalta varsinkin se, ettei julkistamista ole yhteensovitettu aiheuttaa osakkeenomistajien ja ulkopuolisten suojan osalta eroja yhtäältä niiden yhtiöiden, jotka toimivat muissa jäsenvaltioissa avaamalla sivuliikkeitä, ja toisaalta niiden yhtiöiden, jotka toimivat siellä perustamalla tytäryhtiöitä, välillä.

- (16) Yhtiöiden kanssa sivuliikkeiden välityksellä asioivien henkilöiden etujen suojaamiseksi jäsenvaltiossa, jossa sivuliike sijaitsee, tarvitaan julkistamistoimenpiteitä. Joissakin suhteissa sivuliikkeen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus voi olla verrattavissa tytäryhtiön vastaavaan vaikutukseen siten, että yleinen etu vaatii yhtiötä koskevien tietojen julkistamista siellä, missä sivuliike on. Tällaisen julkistamisen toteuttamiseksi on tarpeen ottaa käyttöön menettely, joka jo on käytössä unionissa pääomayhtiöiden osalta.
- (17) Tämä julkistaminen koskee erinäisiä tärkeitä asiakirjoja ja tietoja sekä niiden muutoksia.
- (18) Lukuun ottamatta kelpoisuutta edustaa yhtiötä, yhtiön nimeä ja oikeudellista muotoa, yhtiön purkautumista ja yhtiötä koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä tämä julkistaminen voidaan rajoittaa pelkästään sivuliikettä koskeviin tietoihin sekä viittaukseen siihen rekisteriin, johon sivuliikkeen avannut yhtiö on merkitty, koska voimassa olevien unionin säännösten mukaan kaikki tiedot, jotka koskevat sanottua yhtiötä itseään, ovat saatavissa tuosta rekisteristä.

- (19) Sivuliikkeitä koskevat kansalliset säännökset tilinpäätösasiakirjojen julkistamisesta eivät ole perusteltuja enää sen jälkeen, kun tilinpäätösasiakirjojen laatimista, tarkastamista ja julkistamista koskevat kansalliset säännökset on sovitettu yhteen. Tämän vuoksi riittää, että sivuliikkeen rekisterissä julkistetaan yhtiön tilinpäätösasiakirjat sellaisina kuin yhtiö on ne tarkastuttanut ja julkistanut.
- (20) Sivuliikkeen kirjeissä ja tilauslomakkeissa olisi oltava samat tiedot kuin yhtiön kirjeissä ja tilauslomakkeissa, ja niissä on mainittava se rekisteri, johon sivuliike on merkitty.
- (21) Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin tavoitteet toteutuvat täydellisesti, sekä kaikenlaisen yhtiön alkuperämaahan perustuvan syrjinnän välttämiseksi tämän direktiivin olisi koskettava myös kolmansien maiden lainsäädännön alaisten yhtiöiden avaamia sivuliikkeitä, jos mainittujen yhtiöiden oikeudellinen muoto on verrattavissa niiden yhtiöiden oikeudelliseen muotoon, joihin tätä direktiiviä sovelletaan. Tämä direktiivi ei koske kolmansista maista olevia yhtiöitä, ja sen vuoksi kyseisiin sivuliikkeisiin on tarpeen soveltaa erityisiä säännöksiä, jotka poikkeavat toisen jäsenvaltion lainsäädännön alaisten yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavista säännöksistä.

- (22) Tämä direktiivi ei miltään osin vaikuta sivuliikkeitä muiden säädösten perusteella koskeviin julkistamisvaatimuksiin, esimerkiksi työntekijöiden tiedonsaantioikeutta koskevan työlainsäädännön tai verolainsäädännön perusteella taikka tilastollisia tarkoituksia varten vaadittaviin tietoihin.
- (23) Keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittäminen on toimenpide, joka on tarpeen yritysten kannalta suotuisan oikeudellisen ympäristön ja verojärjestelmän luomiseksi. Sen odotetaan parantavan eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä keventämällä hallinnollista raskautta ja lisäämällä oikeusvarmuutta sekä siten edistävän maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin päättymistä, joka on yksi Eurooppa 2020 -strategiassa määritetyistä ensisijaisista tavoitteista. Yhteenliittämisen olisi myös parannettava rekistereiden välistä viestintää rajojen yli tieto- ja viestintätekniisten innovaatioiden käytön myötä.
- (24) Euroopan sähköisen oikeuden monivuotisessa toimintaohjelmassa 2009–2013¹⁵ todettiin, että olisi kehitettävä Euroopan oikeusportaali, joka toimii ainoana eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, jonka kautta voi tutustua oikeudellisiin tietoihin, oikeuslaitoksiin ja hallinnollisiin laitoksiin, rekistereihin, tietokantoihin ja muihin palveluihin, ja siinä pidetään keskus-, kauppa- ja yritysrekistereiden yhteenliittämistä tärkeänä tekijänä.

¹⁵ EUVL C 75, 31.3.2009, s. 1.

- (25) Yhtiöitä ja niiden muissa jäsenvaltioissa avattuja sivuliikkeitä koskevien tietojen saantia rajojen yli voidaan parantaa vain, jos kaikki jäsenvaltiot sitoutuvat mahdollistamaan sähköisen viestinnän rekistereiden kesken ja toimittamaan yksittäisille käyttäjille tietoja standardoidulla tavalla (identtinen sisältö ja yhteentoimivat tekniikat) kaikkialla unionissa. Palveluja tarjoavien jäsenvaltioiden rekistereiden, jäljempänä 'kansalliset rekisterit', joiden olisi muodostettava rajapintoja eurooppalaisen keskusjärjestelmän, jäljempänä 'keskusjärjestelmä', kanssa, olisi varmistettava tämä rekistereiden yhteentoimivuus. Keskusjärjestelmän olisi käsitettävä keskitetyt tietotekniset välineet palvelujen integroimiseksi ja sen olisi muodostettava yhteinen rajapinta. Kaikkien kansallisten rekistereiden olisi käytettävä tätä rajapintaa. Keskusjärjestelmän olisi myös tarjottava palveluja, jotka muodostavat rajapinnan Euroopan oikeusportaaliin, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, sekä jäsenvaltioiden perustamiin valinnaisiin yhteyspisteisiin. Keskusjärjestelmä olisi suunniteltava vain välineeksi rekistereiden yhteenliittämiseksi eikä erilliseksi yksiköksi, jolla on oikeushenkilöllisyys. Yksilöivien tunnisteiden perusteella keskusjärjestelmällä olisi voitava jakaa tietoja kunkin maan rekisteristä muiden jäsenvaltioiden asianomaisiin rekistereihin vakimuotoisena viestinä (tietoteknisten järjestelmien kesken sähköisessä muodossa vaihdettavat viestit, kuten esimerkiksi xml) sekä asianomaisena kielitoisintona.

- (26) Tämän direktiivin tarkoituksena ei ole luoda keskitettyä rekisteritietokantaa, johon tallennetaan olennaisia tietoja yhtiöistä. Keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän, jäljempänä 'rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmä', toteuttamisvaiheessa olisi määriteltävä ainoastaan järjestelmän moitteettoman toiminnan edellyttämät tiedot. Tietoihin olisi sisällyttävä erityisesti operatiivisia tietoja, sanakirjoja ja sanastoja. Tämä olisi määritettävä ottaen huomioon myös tarve varmistaa rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tehokas toiminta. Tietoja olisi käytettävä tarkoituksena mahdollistaa keskusjärjestelmän toimintojen toteuttaminen eikä niitä saisi koskaan saattaa suoraan julkisesti saataville. Keskusjärjestelmä ei myöskään saisi muuttaa kansallisiin rekistereihin tallennettujen yhtiöitä koskevien tietojen eikä rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta toimitettujen yhtiöitä koskevien tietojen sisältöä.

- (27) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/17/EU¹⁶ tavoitteena ei ole keskus-, kaupp- ja yhtiörekistereiden yhdenmukaistaminen, jäsenvaltioilla ei ole velvoitetta muuttaa rekisteriensä sisäistä järjestelmää, varsinkaan tietojen hallinnan ja säilyttämisen, maksujen sekä käytön ja julkistamisen osalta kansallisia tarkoituksia varten.
- (28) Euroopan oikeusportaalissa pitäisi käsitellä keskusjärjestelmän avulla kyselyjä, joita yksittäiset käyttäjät ovat esittäneet yhtiöitä ja niiden toisissa jäsenvaltioissa avattuja sivuliikkeitä koskevista, kansallisiin rekistereihin tallennetuista tiedoista. Tämän pitäisi mahdollistaa se, että portaalissa voidaan esittää hakutulokset sekä kaikilla unionin virallisilla kielillä ilmaistavat selittävät merkinnät, joissa luetellaan toimitetut tiedot. Jotta lisäksi voitaisiin parantaa kolmansien osapuolten suojaa muissa jäsenvaltioissa, portaaliin olisi asetettava saataville perustiedot tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjen jäsenvaltioiden lakien nojalla julkistettujen asiakirjojen ja tietojen oikeudellisesta arvosta.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa yksi tai useampi valinnainen yhteyspiste, mikä voi vaikuttaa keskusjärjestelmän käyttöön ja ylläpitoon. Tämän vuoksi komissiolle olisi ilmoitettava niiden perustamisesta sekä niiden toimintaan tehtävistä olennaisista muutoksista, erityisesti niiden sulkemisesta. Tällaisen ilmoituksen ei olisi mitenkään rajoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaa valinnaisten yhteyspisteiden perustamisen ja toiminnan osalta.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, neuvoston direktiivin 89/666/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2005/56/EY ja 2009/101/EY muuttamisesta keskus-, kaupp- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämisen osalta (EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1).

- (30) Yhtiöillä ja niiden toisissa jäsenvaltioissa avatuilla sivuliikkeillä olisi oltava yksilöivä tunniste, jonka avulla ne voidaan yksiselitteisesti tunnistaa unionissa. Tunniste on tarkoitettu käytettäväksi rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta tapahtuvaan rekisterien väliseen viestintään. Siksi yhtiöitä ja sivuliikkeitä ei olisi velvoitettava lisäämään yksilöivää tunnistettaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin kirjeisiinsä ja tilauslomakkeisiinsa. Niiden olisi edelleen käytettävä kansallista rekisterinumeroaan omassa viestinnässään.
- (31) Selkeän yhteyden muodostaminen yhtiöiden rekistereiden ja niiden muissa jäsenvaltioissa avattujen sivuliikkeiden rekistereiden välille olisi tehtävä mahdolliseksi; yhteys käsittää tietojenvaihdon yhtiön purkamis- tai maksukyvyttömyysmenettelyn avaamisesta ja päättymisestä ja yhtiön rekisteristä poistamisesta, jos tähän liittyy oikeusvaikutuksia yhtiön rekisterin jäsenvaltiossa. Vaikka jäsenvaltioiden olisi voitava päättää menettelyistä, joita ne noudattavat suhteessa niiden alueella rekisteröityihin sivuliikkeisiin, niiden olisi varmistettava vähintään se, että puretun yhtiön sivuliikkeet poistetaan rekisteristä ilman aiheutonta viivytystä ja tarvittaessa kyseessä olevan sivuliikkeen selvitysmenettelyjen jälkeen. Tätä velvoitetta ei olisi sovellettava sellaisten yhtiöiden sivuliikkeisiin, jotka on poistettu rekisteristä mutta joilla on oikeudellinen seuraaja, esimerkiksi, jos kyse on yhtiön oikeudellisen muodon muutoksesta, sulautumisesta, jakautumisesta tai sen sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävästä siirrosta.

- (32) Tämän direktiivin rekistereiden yhteenliittämiseen liittyviä säännöksiä ei olisi sovellettava jäsenvaltion lainsäädännön piiriin kuulumattoman yhtiön toiseen jäsenvaltioon avaamaan sivuliikkeeseen.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että jos rekistereihin merkittävät yhtiöitä koskevat tiedot muuttuvat, nämä tiedot ajantasaistetaan ilman aiheetonta viivytystä. Ajantasaistus olisi yleensä julkistettava 21 päivän kuluessa siitä, kun täydellinen dokumentaatio näistä muutoksista on vastaanotettu; mainittu määräaika koskee myös kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista tarkastusta. Mainittua määräaikaa olisi tulkittava siten, että jäsenvaltioita edellytetään toteuttamaan kohtuulliset toimenpiteet tässä direktiivissä säädetyn määräajan noudattamiseksi. Sitä ei olisi sovellettava tilinpäätösasiakirjoihin, jotka yhtiöiden on toimitettava kunakin varainhoitovuonna. Mainitun poissulkemisen perusteluna on kansallisten rekistereiden ylikuormitus raportointikausina. Kaikille jäsenvaltioille yhteisten yleisten oikeusperiaatteiden mukaisesti 21 päivän määräajan kuluminen olisi keskeytettävä, kun kyse on ylivoimaisesta esteestä.

- (34) Jos komissio päättää kehittää ja/tai käyttää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen kautta, se olisi tehtävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012¹⁷ mukaisesti. Jäsenvaltioiden asianmukainen osallistuminen tähän prosessiin olisi varmistettava siten, että julkisen hankintamenettelyn yhteydessä määritetään tekniset eritelmät täytäntöönpanosäädöksin, jotka hyväksytään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁸ 5 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.
- (35) Jos komissio päättää pitää yllä keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen kautta, olisi varmistettava rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tarjoamien palvelujen jatkuvuus ja keskusjärjestelmän toiminnan asianmukainen julkinen valvonta. Keskusjärjestelmän operatiivista hallinnointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava täytäntöönpanosäädöksin, jotka hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Jäsenvaltioiden osallistuminen koko järjestelmän toimintaan olisi joka tapauksessa varmistettava siten, että komissio ja jäsenvaltioiden edustajat käyvät säännöllistä vuoropuhelua rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän toimintaa ja sen tulevaa kehittämistä koskevista kysymyksistä.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (36) Keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittäminen edellyttää teknisiltä ominaisuuksiltaan erilaisten kansallisten järjestelmien yhteensovittamista. Tähän liittyy niiden teknisten toimenpiteiden ja eritelmien hyväksyminen, joissa on otettava huomioon rekistereiden eroavuudet. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta kyseisten teknisten ja toiminnallisten kysymysten ratkaisemiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.
- (37) Tämän direktiivin ei olisi rajoitettava jäsenvaltioiden oikeuksia periä maksuja rekistereiden yhteenliittämisjärjestelmän kautta saatavista yhtiöitä koskevista tiedoista, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään, että tällaisia maksuja peritään. Tästä syystä rekistereiden yhteenliittämisjärjestelmää koskevien toimenpiteiden ja eritelmien olisi oltava sellaisia, että on mahdollista laatia maksuja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Tämän direktiivin ei olisi tässä mielessä vaikutettava tekniseen erityisratkaisuun, koska maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi määritettävä täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen yhteydessä ottaen huomioon laajalti käytettävissä olevat verkkomaksujärjestelyt.

- (38) Saattaisi olla toivottavaa, että kolmannet maat voisivat tulevaisuudessa osallistua rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään.
- (39) Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän rahoitusta koskeva tasapuolinen ratkaisu tarkoittaa sitä, että sekä unioni että sen jäsenvaltiot osallistuvat järjestelmän rahoitukseen. Jäsenvaltioiden olisi vastattava rahoitusosuudestaan, joka aiheutuu niiden omien kansallisten rekisteriensä mukauttamisesta kyseiseen järjestelmään, kun taas keskeiset tekijät, eli keskusjärjestelmä ja Euroopan oikeusportaali, jotka toimivat eurooppalaisena yhteyspisteenä, olisi rahoitettava unionin yleisen talousarvion asianmukaisesta budjettikohdasta. Komissiolle olisi tämän direktiivin muiden kuin oleellisten osien täydentämiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti yritystietojen saamisesta perittävien maksujen osalta. Tämä ei vaikuta kansallisten rekistereiden mahdollisuuteen periä maksuja, mutta siihen saattaa liittyä lisämaksu, jolla yhteisrahoitetaan keskusjärjestelmän ylläpitoa ja toimintaa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (40) Olisi vahvistettava unionin säännökset sen pääoman säilyttämisestä, joka on velkojien saatavien turvana, ja erityisesti olisi kiellettävä kaikenlainen pääoman alentaminen jakamalla sitä osakkeenomistajille, jos nämä eivät ole siihen oikeutettuja, sekä asetettava rajoituksia julkisten osakeyhtiöiden oikeudelle hankkia omia osakkeitaan.
- (41) Rajoituksia, jotka koskevat julkisen osakeyhtiön oikeutta hankkia omia osakkeitaan, olisi sovellettava yhtiön omiin hankintoihin sekä sellaisen henkilön hankintoihin, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun.
- (42) Sen estämiseksi, että julkinen osakeyhtiö käyttää tällaisiin hankintoihin toista yhtiötä, jossa sillä on äänimäärän enemmistö tai jossa se voi muuten käyttää määräysvaltaa, noudattamatta tässä suhteessa asetettuja rajoituksia, järjestelyjen, jotka koskevat yhtiön oikeutta hankkia omia osakkeitaan, olisi katettava tällaisen toisen yhtiön tärkeimmät ja useimmin toistuvat osakkeiden hankinnat. Näiden järjestelyjen olisi katettava osakkeiden merkintä julkisissa osakeyhtiöissä.

- (43) Tämän direktiivin kiertämisen estämiseksi on syytä ulottaa johdanto-osan 42 kappaleessa tarkoitetut järjestelyt koskemaan tässä direktiivissä tarkoitettuja osakeyhtiöitä ja muita yhtiöitä, joissa vastuu on rajoitettu, sekä kolmannen maan lainsäädännön alaisia yhtiöitä, joilla on vastaava oikeudellinen muoto.
- (44) Jos julkisen osakeyhtiön ja toisen yhtiön, kuten esimerkiksi sellaisen yhtiön, jota tarkoitetaan johdanto-osan 42 kappaleessa, suhde on ainoastaan välillinen, on syytä joustaa säännöksistä, joita sovelletaan, kun tämä suhde on välitön, säätämällä äänioikeuksien käyttämisen kieltämisestä vähimmäistoimenpiteenä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (45) Lisäksi on perusteltua sulkea sellaiset tapaukset tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, joissa ammattimaisen toiminnan erityisluonteen johdosta on poissuljettua, että tämän direktiivin tavoitteet vaarantuisivat.
- (46) Perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan tavoitteet huomioon ottaen pääoman korottamista tai alentamista koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on tarpeen varmistaa, että samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä periaatetta sellaisten velkojien suojaamisesta, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöstä, noudatetaan ja yhdenmukaistetaan.

- (47) Standardoidun velkojen suojan vahvistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa velkojen olisi voitava turvautua tietyin ehdoin oikeudellisiin tai hallinnollisiin menettelyihin, jos niiden saatavat ovat uhattuina julkisen osakeyhtiön pääoman alentamisen seurauksena.
- (48) Varmistaakseen markkinoiden väärinkäytön ehkäisemisen jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanossa otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014¹⁹ säännökset.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

- (49) Jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaaminen edellyttää, että julkisten osakeyhtiöiden sulautumista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö sovitetaan yhteen ja että kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on säännökset sulautumisesta.
- (50) Tämän yhteensovittamisen yhteydessä on erityisen tärkeää, että sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat saavat riittävästi mahdollisimman puolueetonta tietoa ja että heidän oikeuksiaan suojataan asianmukaisesti. Riippumattoman asiantuntijan osakkeenomistajia varten tekemää sulautumissuunitelman tarkastusta ei ole kuitenkaan tarpeen vaatia, jos kaikki osakkeenomistajat katsovat, että siitä voidaan luopua.
- (51) Velkojia, mukaan lukien joukkovelkakirjojen haltijat, ja niitä, joilla on kyseisiä yhtiöitä kohtaan muita vaatimuksia, olisi suojattava niin, ettei sulautuminen vaikuta haitallisesti heidän etuihinsa.
- (52) Jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi säädettyjen julkistamisvaatimusten olisi koskettava myös sulautumisia ulkopuolisten riittävän tiedonsaannin varmistamiseksi.
- (53) Julkisten osakeyhtiöiden sulautumisten yhteydessä jäsenille ja ulkopuolisille annettavien takeiden olisi katettava tietyt oikeudelliset menettelyt, jotka ovat merkittäviltä osin samanlaisia kuin sulautuminen, jottei velvollisuutta tarjota tällaista suojaa voida kiertää.

- (54) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi kysymyksessä olevien yhtiöiden, niiden ja ulkopuolisten sekä niiden jäsenten välisissä suhteissa pätemättömyyteen johtavia tilanteita on tarpeen rajoittaa säättämällä, että puutteet on voitava oikaista aina kun se on mahdollista, sekä rajoittamalla sitä määräaika, jossa pätemättömyyttä koskeva oikeudenkäynti voidaan panna vireille.
- (55) Tällä direktiivillä myös helpotetaan eri jäsenvaltioissa toimivien pääomayhtiöiden rajatylittävää sulautumista. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi sallittava yhdessä jäsenvaltiossa toimivan pääomayhtiön rajatylittävä sulautuminen toisessa jäsenvaltiossa toimivan pääomayhtiön kanssa, jos kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan näiden yhtiömuotojen väliset sulautumiset.
- (56) Rajatylittävien sulautumisten helpottamiseksi olisi täsmennettävä, että jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, rajatylittävään sulautumiseen osallistuviin yhtiöihin ja kolmansiin osapuoliin sovelletaan edelleen niitä kansallisia säännöksiä ja muodollisuuksia, joiden alainen yhtiö on ja joita sovellettaisiin jäsenvaltion sisällä tapahtuviin sulautumisiin. Tässä direktiivissä tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä ja muodollisuuksilla ei saisi rajoittaa sijoittautumisvapautta eikä pääoman vapaata liikkuvuutta, paitsi jos tämä on perusteltua unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ja erityisesti, jos yleinen etu sitä vaatii ja jos rajoitukset ovat välttämättömiä ja asianmukaisia tällaisten ensisijaisten vaatimusten täyttämiseksi.

- (57) Kaikkien eri jäsenvaltioissa sijaitsevien rajatylittävään sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden olisi noudatettava samansisältöistä sulautumissuunnitelmaa. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä tämän yhteisen suunnitelman vähimmäissisältö ja annettava yhtiöille mahdollisuus sopia muista ehdoista.
- (58) Yhtiöiden jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi sekä rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma että rajatylittävän sulautumisen toteutuminen olisi julkistettava tekemällä siitä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta merkintä asianmukaiseen julkiseen rekisteriin.
- (59) Kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi säädettävä rajatylittävää sulautumista koskevaa yhteistä suunnitelmaa käsittelevästä kansallisesta kertomuksesta, joka yhden tai useamman asiantuntijan on laadittava kansallisella tasolla jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta. Rajatylittävän sulautumisen yhteydessä aiheutuvien asiantuntijakulujen rajoittamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta laatia yhteinen kertomus, joka on tarkoitettu kaikille rajatylittävään sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden jäsenille. Rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma olisi hyväksyttävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksessa.

- (60) Rajatylittävien sulautumismenettelyjen helpottamiseksi olisi säädettävä, että kansalliset viranomaiset ovat vastuussa toimivaltansa piiriin kuuluvien, sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden päätöksentekomenettelyjen toteuttamisen ja lainmukaisuuden valvonnasta, kun taas rajatylittävän sulautumisen toteuttamisen ja lainmukaisuuden valvonnasta on vastuussa se kansallinen viranomainen, jonka toimivallan piiriin rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö kuuluu. Tämä kansallinen viranomainen voisi olla tuomioistuin, notaari tai muu kyseisen jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen. Lisäksi on määritettävä, minkä jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan määritellään ajankohta, jolloin rajatylittävä sulautuminen tulee voimaan; asiassa sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alainen rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on.
- (61) Yhtiöiden jäsenten ja kolmansien etujen suojaamiseksi on määritettävä rajatylittävän sulautumisen oikeusvaikutukset ja käsiteltävä erikseen tilanteet, joissa sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on vastaanottava yhtiö tai uusi yhtiö. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi olisi kiellettävä rajatylittävän sulautumisen julistaminen mitättömäksi sen jälkeen, kun sulautuminen on tullut voimaan.

- (62) Tämä direktiivi ei rajoita yrityskeskittymien valvontaa koskevan lainsäädännön soveltamista unionin tasolla neuvoston asetuksella (EY) N:o 139/2004²⁰ eikä jäsenvaltioiden tasolla.
- (63) Tällä direktiivillä ei rajoiteta luotonvälittäjiä tai muita rahoituslaitoksia koskevan unionin lainsäädännön eikä näiden unionin säädösten nojalla annettujen kansallisten säädösten soveltamista.
- (64) Tämä direktiivi ei estä soveltamasta jäsenvaltioiden säädöksiä, joissa edellytetään tietoja rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavalle yhtiölle ehdotetusta keskushallinnon sijoituspaikasta tai päätoimipaikasta.
- (65) Työntekijöiden muiden kuin henkilöstön osallistumista koskevien oikeuksien olisi edelleen perustuttava jäsenvaltioiden antamiin säädöksiin, joihin viitataan neuvoston direktiiveissä 98/59/EY²¹ ja 2001/23/EY²², Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2002/14/EY²³ sekä 2009/38/EY²⁴.

²⁰ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta ('EY:n sulautuma-asetus') (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

²¹ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16).

²² Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/38/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (EUVL L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (66) Jos työntekijöillä on henkilöstön osallistumista koskevia oikeuksia jossakin sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä tässä direktiivissä tarkoitetuissa olosuhteissa ja jos sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, ei säädetä samanlaajuisesta henkilöstöedustuksesta kuin on ollut käytössä asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä – mukaan lukien ne hallituksen tai muun hallintoelimen komiteat, joilla on päätöksentekovaltaa – tai jos kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön kuuluvien työntekijöiden oikeudesta käyttää vastaavia oikeuksia, henkilöstön osallistumista koskevat säännöt olisi määritettävä uudelleen rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä. Näiden sääntöjen lähtökohtana pitäisi olla neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2157/2001²⁵ ja neuvoston direktiivissä 2001/86/EY²⁶ säädetyt periaatteet ja menettelyt, kuitenkin välttämättöminä pidettävin muutoksin, koska rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Jäsenvaltiot voivat direktiivin 2001/86/EY 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti varmistaa, että tämän direktiivin 132 artiklan mukaiset neuvottelut aloitetaan viipymättä, jotta sulautuminen ei viivästy tarpeettomasti.

²⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 2157/2001, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, eurooppayhtiön (SE) säännöistä (EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1).

²⁶ Neuvoston direktiivi 2001/86/EY, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta (EYVL L 294, 10.11.2001, s. 22).

- (67) Jotta voitaisiin määritellä henkilöstön osallistumisen laajuus asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä, olisi otettava huomioon myös henkilöstön edustajien osuus yhtiön tulosityksiköt kattavan johtoryhmän jäsenistä.
- (68) Jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaaminen edellyttää, että julkisten osakeyhtiöiden jakautumista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö sovitetaan yhteen, jos jäsenvaltiot sallivat tällaiset jakautumiset.
- (69) Tämän yhteensovittamisen yhteydessä on erityisen tärkeää, että jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat saavat riittävästi mahdollisimman puolueetonta tietoa ja että heidän oikeuksiaan suojataan aiheellisella tavalla.
- (70) Velkojia, mukaan lukien joukkovelkakirjojen haltijat, ja niitä, joilla on julkisten osakeyhtiöiden jakautumiseen osallistuvia yhtiöitä kohtaan muita vaatimuksia, olisi suojattava niin, että jakautuminen ei vaikuta haitallisesti heidän etuihinsa.
- (71) Ulkopuolisten tämän direktiivin I jakson III luvun 1 osaston mukaisen, riittävän tiedonsaannin varmistamiseksi julkistamisvaatimusten olisi koskettava myös jakautumisia.

- (72) Sen varmistamiseksi, ettei jakautumisen yhteydessä jäsenille ja ulkopuolisille annettavaa suojaa voida kiertää, näille annettavien takeiden olisi katettava myös tietyt oikeudelliset menettelyt, jotka ovat merkittävältä osin samanlaisia kuin jakautuminen.
- (73) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi jakautumiseen osallistuvien julkisten osakeyhtiöiden, niiden ja ulkopuolisten sekä niiden jäsenten välisissä suhteissa pätemättömyyteen johtavia tilanteita olisi rajoitettava säätämällä, että puutteet olisi voitava oikaista aina kun se on mahdollista, sekä rajoittamalla sitä määräaika, jossa pätemättömyyttä koskeva oikeudenkäynti voidaan panna vireille.
- (74) Yhtiöiden verkkosivustot tai muut verkkosivustot tarjoavat eräissä tapauksissa vaihtoehdon yritysrekisterien kautta tapahtuvalle julkistamiselle. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä ne muut verkkosivustot, joita yhtiöt voivat käyttää maksutta tällaiseen julkistamiseen ja joihin kuuluvat esimerkiksi yritysten etujärjestöjen tai kauppakamarien verkkosivustot taikka tässä direktiivissä tarkoitettun sähköisen keskusjärjestelmän verkkosivusto. Jos on mahdollista käyttää yhtiöiden verkkosivustoja tai muita verkkosivustoja sulautumis- ja jakautumissuunnitelmien ja muiden sellaisten asiakirjojen, jotka on annettava osakkeenomistajien ja velkojien saataville prosessin aikana, olisi noudatettava verkkosivuston turvallisuutta ja asiakirjojen aitoutta koskevia takeita.

- (75) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, ettei II osaston I ja III luvussa tarkoitettujen yhtiöiden sulautumista tai jakautumista koskevaa laajaa raportointia tai tiedottamista koskevien velvoitteiden noudattaminen ole tarpeen, kun sulautumiseen tai jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden kaikki osakkeenomistajat ovat sitä mieltä, että näiden velvoitteiden noudattamisesta voidaan luopua.
- (76) Mitkään II osaston I ja III luvun muutokset, joilla sallitaan tällaiset osakkeenomistajien sopimukset, eivät saisi vaikuttaa sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojainsuojajärjestelmiin eivätkä näiden yhtiöiden työntekijöiden ja julkisten viranomaisten, kuten veroviranomaisten, jotka valvovat sulautumista tai jakautumista voimassa olevan unionin oikeuden mukaisesti, tiedonsaannin varmistamiseksi annettuihin säännöksiin.
- (77) Välitilinpäätöksen laatimista ei ole tarpeen vaatia silloin, kun säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperiensa liikkeeseenlaskija julkaisee puolivuotiskatsauksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY²⁷ mukaisesti.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

- (78) Riippumattoman asiantuntijan lausuntoa, joka koskee muun vastikkeen kuin rahan suorittamista, ei useinkaan tarvita silloin, kun sulautumisen tai jakautumisen yhteydessä on laadittava myös osakkeenomistajien tai velkojien etuja suojaava riippumattoman asiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava näissä tapauksissa vapauttaa yhtiöt muun vastikkeen kuin rahan suorittamiseen liittyvien tietojen ilmoittamista koskevasta vaatimuksesta tai säätää, että sama asiantuntija voi laatia molemmat lausunnot.

- (79) Henkilötietojen käsittelyssä sekä jäsenvaltioissa tapahtuvassa henkilötietojen välityksessä sähköisen verkoston kautta noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY²⁸ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001²⁹. Henkilötietoja on käsiteltävä jäsenvaltioiden rekistereissä komission ja tarvittaessa keskusjärjestelmän toimintaan osallistuvan kolmannen osapuolen toimesta edellä mainittujen säädösten mukaisesti. Rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän yhteydessä hyväksyttävissä täytäntöönpanoasetuksissa olisi tarvittaessa varmistettava kyseisten säädösten noudattaminen erityisesti siten, että niissä vahvistetaan kaikkien asianosaisten asiaankuuluvat tehtävät ja vastuut sekä niihin sovellettavat organisatoriset ja tekniset säännöt.
- (80) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 8 artiklassa, jossa todetaan, että jokaisella on oikeus henkilötietojensa suojaan.
- (81) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kyseisessä osassa mainittuja soveltamispäiviä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

I OSASTO
YLEISET SÄÄNNÖKSET JA OSAKEYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN JA TOIMINTA

I LUKU

AIHE

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä säädetään seuraavista toimista:

- niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi julkisia osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa;
- niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten henkilöiden etujen suojaamiseksi, julkistamisen, osakeyhtiöiden ja muiden yhtiöiden, joissa vastuu on rajoitettu, sitoumusten pätevyyden sekä tällaisten yhtiöiden pätemättömyyden osalta;

- julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä;
- julkisten osakeyhtiöiden sulautumisesta;
- pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista;
- julkisten osakeyhtiöiden jakautumisesta.

II LUKU
YHTIÖN PERUSTAMINEN JA PÄTEMÄTTÖMYYS SEKÄ SEN VELVOITTEIDEN
VAHVISTAMINEN

1 JAKSO
JULKISEN OSAKEYHTIÖN PERUSTAMINEN

2 artikla
Soveltamisala

1. Tässä jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin.

Liitteessä I lueteltuihin yhtiömuotoihin kuuluvien yhtiöiden nimessä on oltava ilmaisu, joka eroaa yhtiömuodoltaan toisenlaisilta yhtiöiltä vaadittavista ilmauksista.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelle tätä jaksoa liitteessä I tarkoitetuiksi yhtiöiksi perustettuihin vaihtelevapääomaisiin sijoitusyhtiöihin tai osuustoiminnallisiin yhtiöihin. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun 'vaihtelevapääomainen sijoitusyhtiö' tai 'osuustoiminnallinen yhtiö' kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

’Vaihtelevapääomaisella sijoitusyhtiöllä’ tarkoitetaan tässä direktiivissä ainoastaan yhtiöitä:

- joiden ainoana tarkoituksena on sijoittaa varansa erilaisiin arvopapereihin, kiinteään omaisuuteen tai muuhun omaisuuteen sijoitusriskien jakamiseksi ja voiton tuottamiseksi osakkeenomistajille heidän omaisuutensa hoitamisesta,
- jotka tarjoavat osakkeitaan yleisön merkittäviksi, ja
- joiden yhtiöjärjestyksen mukaan ne saavat vähimmäis- ja enimmäispääoman rajoissa milloin tahansa antaa, lunastaa tai jälleenmyydä osakkeitaan.

3 artikla

Pakolliset tiedot yhtiöjärjestyksissä tai perustamiskirjoissa

Yhtiön yhtiöjärjestyksestä tai perustamiskirjasta on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) yhtiömuoto ja yhtiön nimi;
- b) yhtiön tarkoitus;

- c) merkityn osakepääoman määrä, jos yhtiöllä ei ole vahvistettua pääomaa;
- d) jos yhtiöllä on vahvistettu pääoma, sen määrä, sekä merkityn osakepääoman määrä yhtiön perustamishetkellä tai sen saadessa luvan aloittaa toimintansa sekä aina vahvistetun pääoman muuttuessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 14 artiklan e alakohdan soveltamista;
- e) määräykset yhtiön sellaisten elinten jäsenten lukumäärästä ja asettamismenettelystä, jotka edustavat yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin tai joiden tehtävänä on yhtiön hallinto, johto tai valvonta, sekä toimivallan jaosta näiden elinten välillä, siltä osin kuin edellä mainituista seikoista ei ole säädetty laissa;
- f) yhtiön toimintakausi, jos se on määrätty.

3 artikla

Pakolliset tiedot yhtiöjärjestyksissä, perustamiskirjoissa tai erillisissä asiakirjoissa

Joko yhtiöjärjestyksestä, perustamiskirjasta tai erillisestä asiakirjasta, joka julkaistaan noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä 16 artiklan mukaista menettelyä, on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka;
- b) merkittyjen osakkeiden nimellisarvo ja ainakin kerran vuodessa näiden osakkeiden lukumäärä;
- c) sellaisten merkittyjen osakkeiden lukumäärä, joilla ei ole nimellisarvoa, jos tällaisia osakkeita voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan antaa;
- d) mahdolliset osakkeiden luovutettavuutta koskevat rajoitukset;
- e) jos yhtiöllä on useita osakelajeja, b, c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot kultakin osakelajilta sekä kutakin lajia oleviin osakkeisiin liittyvät oikeudet;
- f) se, ovatko osakkeet nimetylle henkilölle vai haltijalle asetettuja, jos kansallinen lainsäädäntö sallii molemmat muodot, sekä määräykset, jotka koskevat osakkeiden muodon muuntamista toiseksi, jollei siitä säädetä laissa;

- g) merkityn osakepääoman määrä, joka on maksettu yhtiön perustamishetkellä tai sen saadessa luvan aloittaa toimintansa;
- h) osakkeiden nimellisarvo tai, jollei nimellisarvoa ole, sellaisten osakkeiden lukumäärä, jotka on annettu muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, jolloin tällaisen vastikkeen laatu ja sen antajan nimi on ilmoitettava;
- i) sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tai yhtiöiden henkilöllisyys, jotka ovat allekirjoittaneet yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan tai, jollei yhtiötä ole perustettu samalla kertaa, tällaisten asiakirjojen luonnokset taikka joiden nimissä kyseiset asiakirjat tai luonnokset on allekirjoitettu;
- j) yhteismäärä tai ainakin arvio kaikista yhtiön maksettavista tai siltä veloitettavista perustamiskustannuksista sekä tarvittaessa kustannuksista, jotka syntyvät, ennen kuin yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa;
- k) niille, jotka ovat osallistuneet yhtiön perustamiseen tai toimiin luvan saamiseksi sen toiminnan aloittamiselle, yhtiön perustamishetkellä tai ennen kuin se on saanut luvan aloittaa toimintansa myönnettyt erityiset edut.

5 artikla

Lupa toiminnan aloittamiseen

1. Jos yhtiö ei jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa aloittaa toimintaansa, ennen kuin se on saanut luvan siihen, kyseisessä lainsäädännössä on oltava myös säännökset siitä, kuka vastaa sitoumuksista, jotka yhtiö on tehnyt tai sen lukuun on tehty ennen luvan antamista tai epäämistä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta sellaisista sopimuksista johtuviin sitoumuksiin, jotka yhtiö on tehnyt ehdolla, että sille annetaan lupa toiminnan aloittamiseen.

6 artikla

Useampijäseniset yhtiöt

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan yhtiöllä on oltava perustajina useampia jäseniä, se seikka, että yksi henkilö omistaa kaikki osakkeet tai että jäsenten lukumäärä on yhtiön perustamisen jälkeen laskenut alle laillisen vähimmäismäärän, ei sellaisenaan saa johtaa yhtiön purkautumiseen.
2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan yhtiö voidaan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa purkaa tuomioistuimen päätöksellä, toimivaltaisen tuomioistuimen on voitava antaa yhtiölle riittävä määräaika puutteen poistamiseksi.
3. Kun 2 kohdassa tarkoitettu purkamispäätös annetaan, yhtiö joutuu selvitystilaan.

2 JAKSO

OSAKEYHTIÖN PÄTEMÄTTÖMYYS JA SEN SITOUMUSTEN PÄTEVYYS

7 artikla

Yleiset säännökset ja yhteisvastuullisuus

1. Tässä jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin.
2. Jos perustettavan yhtiön nimissä on toimittu ennen kuin yhtiö on saavuttanut oikeuskelpoisuuden eikä yhtiö sitoudu vastaamaan tällaisista toimista, niitä suorittaneet henkilöt vastaavat niistä täysimääräisesti ja yhteisvastuullisesti, jollei toisin ole sovittu.

8 artikla

Julkistamistoimien vaikutus liittyen ulkopuolisiin henkilöihin

Kun niitä henkilöitä, joilla on yhtiön toimielimenä kelpoisuus edustaa sitä, koskevat julkistamistoimet on saatettu päätökseen, ulkopuolista henkilöä kohtaan ei voida vedota näiden henkilöiden asettamisessa tapahtuneeseen virheellisyyteen, ellei yhtiö näytä, että ulkopuolinen henkilö tiesi tällaisesta seikasta.

9 artikla

Yhtiön toimielinten toimet ja sen edustaminen

1. Yhtiön toimielimen toimet sitovat yhtiötä silloinkin, kun ne eivät ole sopusoinnussa yhtiön tarkoituksen kanssa, edellyttäen että ne eivät ole toimielimen laissa säädetyn tai lain salliman toimivallan ulkopuolella.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että toimielimen toimet eivät sido yhtiötä, jos ne eivät ole sopusoinnussa yhtiön tarkoituksen kanssa, ja yhtiö näyttää, että ulkopuolinen henkilö tiesi siitä tai ei olosuhteet huomioon ottaen voinut olla tietämättä siitä. Yhtiöjärjestyksen julkistaminen ei sellaisenaan ole riittävä näyttö tästä seikasta.

2. Yhtiön toimielinten toimivallan rajoituksiin, jotka perustuvat yhtiöjärjestykseen tai toimivaltaisten toimielinten päätöksiin, ei voida vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan, vaikka ne olisi julkistettu.
3. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan kelpoisuus edustaa yhtiötä voidaan sitä yleensä koskevasta säännöksestä poiketen yhtiöjärjestyksen määräyksellä antaa yhdelle henkilölle tai useammalle henkilölle yhdessä, voidaan kyseisessä lainsäädännössä säätää, että tällaiseen yhtiöjärjestyksen määräykseen voidaan vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan, jos se koskee yleistä kelpoisuutta edustaa yhtiötä; siitä, miten tällaiseen yhtiöjärjestyksen määräykseen voidaan vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan, säädetään 16 artiklassa.

10 artikla

Perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen vahvistaminen virallisesti oikeiksi asiakirjoiksi

Niissä jäsenvaltioissa, joiden lainsäädännössä ei ole säädetty yhtiön perustamista koskevasta hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta, perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen sekä niihin tehtyjen muutosten on oltava virallisesti oikeiksi vahvistettuja asiakirjoja ('acte authentique').

11 artikla

Edellytykset yhtiön pätemättömyydelle

Jäsenvaltiot saavat säätää yhtiön pätemättömyydestä vain noudattaen seuraavia säännöksiä:

- a) pätemättömyys on todettava tuomioistuimen päätöksellä;

- b) pätemättömyys voidaan todeta vain i–vi luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa:
- i) perustamiskirjaa ei ole tehty taikka ennakkovalvontaa koskevia menettelyjä tai asiakirjojen virallista oikeaksi vahvistamista koskevia muotovaatimuksia ei ole noudatettu,
 - ii) yhtiön tarkoitus on ristiriidassa lain tai yleisen järjestyksen kanssa,
 - iii) perustamiskirjassa tai yhtiöjärjestyksessä ei mainita yhtiön nimeä, yhtiöpanosta, merkityn pääoman yhteismäärää tai yhtiön tarkoitusta,
 - iv) maksettavaa vähimmäispääomaa koskevia kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu,
 - v) kaikki yhtiön perustajat ovat oikeustoimikelvottomia,
 - vi) sen kansallisen lainsäädännön vastaisesti, jonka alainen yhtiö on, perustajia on ollut vähemmän kuin kaksi.

Yhtiötä ei saa muissa kuin ensimmäisessä kohdassa mainituissa pätemättömyystapauksissa todeta millään perusteella olemattomaksi, ehdottomasti tai jossain suhteessa pätemättömäksi taikka moitteenvaraiseksi.

12 artikla

Pätemättömyyden seuraukset

1. Siitä, miten tuomioistuimen päätöksellä todettuun yhtiön pätemättömyyteen voidaan vedota ulkopuolista kohtaan, säädetään 16 artiklassa. Jos ulkopuolinen kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta tällaiseen päätökseen, muutosta on haettava kuuden kuukauden määräajassa siitä, kun päätös on tullut julkiseksi.
2. Pätemättömyydestä seuraa yhtiön selvitystila samalla tavoin kuin yhtiön purkautuessa.
3. Pätemättömyys ei sellaisenaan vaikuta yhtiön tekemien tai sen kanssa tehtyjen sitoumusten pätevyyteen, jollei selvitystilasta muuta johdu.
4. Jäsenvaltiot voivat lainsäädännössään säätää pätemättömyyden vaikutuksista yhtiön jäsenten välisiin oikeussuhteisiin.
5. Yhtiön osakkeen- tai osuudenomistajat ovat velvollisia maksamaan merkitsemänsä, vielä maksamatta olevan pääoman, siltä osin kuin se on tarpeen velkojien kanssa tehtyjen sitoumusten täyttämiseksi.

III LUKU
JULKISTAMINEN SEKÄ KESKUS-, KAUPPA JA YHTIÖREKISTERIN
YHTEENLIITTÄMINEN

1 JAKSO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

13 artikla
Soveltamisala

Tässä jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka koskevat liitteessä II lueteltua muotoa olevia yhtiötyyppejä.

14 artikla
Yhtiöiden toimesta julkistettavat asiakirjat ja tiedot

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtiöiden on julkistettava ainakin seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) perustamiskirja sekä yhtiöjärjestys, jos se on erillisessä asiakirjassa;
- b) kaikki a alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen muutokset, myös yhtiön toimintakauden pidennys;
- c) jokaisen perustamiskirjaan tai yhtiöjärjestykseen tehdyn muutoksen jälkeen asiakirja täydellisenä, sanamuodoltaan muutettuna;

- d) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka joko lakisääteisenä toimielimenä tai sellaisen jäsenenä:
- i) ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynnissä; julkistettaessa on ilmoitettava, onko niillä, joilla on kelpoisuus edustaa yhtiötä, tällainen kelpoisuus yksin vai edellytetäänkö heidän toimivan yhdessä,
 - ii) osallistuvat yhtiön hallintoon, johtoon tai valvontaan;
- e) merkityn pääoman määrä vähintään kerran vuodessa, kun yhtiön pääoma on vahvistettu perustamiskirjassa tai yhtiöjärjestyksessä, jollei merkityn pääoman korottamiseksi ole tarpeen muuttaa yhtiöjärjestystä;

- f) kunkin tilikauden tilinpäätösasiakirjat, jotka on julkaistava neuvoston direktiivien 86/635/ETY³⁰ ja 91/674/ETY³¹ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU³² mukaisesti;
- g) yhtiön kotipaikan vaihtuminen;
- h) yhtiön purkautuminen;
- i) tuomioistuimen päätös yhtiön pätemättömyydestä;
- j) selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja kunkin selvitysmiehen toimivalta, jos se ei johdu nimenomaisesti ja yksinomaan laista tai yhtiöjärjestyksestä;
- k) selvitystilan päättymisen sekä rekisteristä poistaminen niissä jäsenvaltioissa, joissa siihen liittyy oikeusvaikutuksia.

³⁰ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

³¹ Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

15 artikla

Asiakirjojen ja tietojen muutokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin ja tietoihin tehtävät muutokset merkitään 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun asianomaiseen rekisteriin ja julkistetaan 16 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti yleensä 21 päivän kuluessa siitä, kun kyseisiä muutoksia koskevat kaikki asiakirjat sekä tarvittaessa kansallisen lainsäädännön vaatima oikeudellinen tarkastus asiakirjavihkoon merkitsemistä varten on saatu.
2. Edellä oleva 1 kohta ei koske 14 artiklan f kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösasiakirjoja.

16 artikla
Julkistaminen rekisterissä

1. Jokaisessa jäsenvaltiossa on oltava kullekin siellä rekisteröidylle yhtiölle joko keskus-, kauppa- tai yhtiörekisterissä, jäljempänä 'rekisteri', oma asiakirjavihkonsa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöillä on yksilöivä tunniste, joka mahdollistaa niiden yksiselitteisen tunnistamisen rekistereiden välisessä viestinnässä, jossa käytetään 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettua keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämisyhteistämistä, jäljempänä 'rekistereiden yhteenliittämisyhteistämistä'.

Yksilöivän tunnisteen tulee käsittää vähintään sellaiset tekijät, joiden avulla voidaan tunnistaa rekisterin jäsenvaltio, alkuperäinen kansallinen rekisteri, yhtiön numero kyseisessä rekisterissä ja tarvittaessa ominaisuudet, joilla vältetään tunnistusvirheet.

2. Tässä artiklassa ilmaisulla 'sähköisessä muodossa' tarkoitetaan, että tiedot lähetetään lähetyspaikasta ja vastaanotetaan määränpäässä tietoja elektronisesti käsittelevien ja säilyttävien (mukaan lukien digitaalinen pakkaaminen) laitteiden avulla, ja lähetetään, siirretään ja vastaanotetaan kokonaan linjoja, radioyhteyttä, optisia tai muita elektromagneettisia välineitä käyttäen jäsenvaltioiden määrittämällä tavalla.

3. Kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava, on otettava asiakirjavihkoon tai merkittävä rekisteriin; rekisterimerkintöjen perusteiden on aina ilmentävä asiakirjavihkosta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöt ja muut ilmoitus- tai myötävaikuttamisvelvolliset henkilöt tai elimet voivat toimittaa sähköisessä muodossa kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava. Lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia kaikilta yhtiöiltä tai tietyn tyyppisiltä yhtiöiltä, että ne toimittavat kaikki nämä asiakirjat ja tiedot tai osan niistä sähköisessä muodossa.

Kaikki 14 artiklassa tarkoitetut joko paperilla tai sähköisessä muodossa toimitetut asiakirjat ja tiedot on otettava asiakirjavihkoon tai merkittävä rekisteriin sähköisessä muodossa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteri muuntaa sähköiseen muotoon kaikki paperilla toimitetut asiakirjat ja tiedot.

Rekisterin ei tarvitse muuntaa automaattisesti sähköiseen muotoon 14 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, jotka on toimitettu paperilla viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että rekisteri muuntaa ne sähköiseen muotoon saatuaan tämän artiklan 4 kohdan voimaan saattamiseksi toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti esitetyn pyynnön julkistaa ne sähköisessä muodossa.

4. Kaikista 14 artiklassa tarkoitetuista asiakirjoista ja tiedoista tai niiden osasta on pyynnöstä annettava jäljennös. Pynnön voi esittää rekisterille jäljennöstä pyytäneen valinnan mukaan joko paperilla tai sähköisessä muodossa.

Rekisterin on annettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut jäljennökset niitä pyytäneen valinnan mukaan joko paperilla tai sähköisessä muodossa. Tämä koskee kaikkia asiakirjoja ja tietoja, jotka on jo toimitettu rekisteriin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että mitkään tai tietynlaiset asiakirjat ja tiedot, jotka on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 toimitettu paperilla, eivät ole saatavissa rekisteristä sähköisessä muodossa, jos tietty määräaika on kulunut niiden rekisteriin toimittamisen ja pynnön esittämisen välillä. Määräajan pituuden on oltava vähintään kymmenen vuotta.

Hinta, joka 14 artiklassa tarkoitetuista asiakirjoista ja tiedoista tai niiden osasta paperilla tai sähköisessä muodossa annettavista jäljennöksistä peritään, ei saa olla niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia suurempi.

Jäljennöksiä pyytäneelle toimitetut paperijäljennökset on todistettava oikeiksi, jollei niitä pyytävä ilmoita, ettei oikeaksi todistamista tarvita. Sähköisiä jäljennöksiä ei todisteta oikeiksi, jollei niitä pyytävä nimenomaisesti pyydä sitä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että sähköisten jäljennösten varmentamisella taataan sekä niiden alkuperä että sisällön oikeellisuus käyttäen ainakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY³³ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kehittyntä sähköistä allekirjoitusta.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot on julkistettava julkaisemalla ne asianomaisen jäsenvaltion siihen tarkoitukseen nimeämässä kansallisessa virallisessa julkaisussa joko kokonaisuudessaan tai osittain taikka viittauksina asiakirjavihkoon otettuun tai rekisteriin merkittyyn asiakirjaan. Jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämä virallinen julkaisu voi olla sähköisessä muodossa.

Jäsenvaltiot voivat päättää korvata virallisessa julkaisussa julkaisemisen toisella yhtä tehokkaalla tavalla, joka edellyttää ainakin sellaisen järjestelmän käyttöä, jossa julkistettuihin tietoihin voidaan tutustua aikajärjestyksessä sähköisen keskusjärjestelmän kautta.

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista (EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12).

6. Yhtiö ei voi vedota asiakirjoihin ja tietoihin ulkopuolista kohtaan ennen 5 kohdassa tarkoitettua julkistamista, jollei yhtiö näytä, että ulkopuolinen tiesi niistä.

Toimien osalta, jotka on tehty ennen kuudettatoista julkistamispäivän jälkeistä päivää, asiakirjoihin tai tietoihin ei voi vedota sellaista ulkopuolista kohtaan, joka osoittaa, että hän ei ollut voinut tietää niistä.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 5 kohdan mukaisesti julkistettujen ja rekisterissä tai asiakirjavihkossa olevien tietojen välisten ristiriitaisuuksien välttämiseksi.

Jos ristiriitaisuuksia kuitenkin ilmenee, 5 kohdan mukaisesti julkistettuun sanamuotoon ei voi vedota ulkopuolista kohtaan; ulkopuolinen voi kuitenkin vedota siihen, jollei yhtiö osoita, että ulkopuolinen tiesi asiakirjavihkossa olevasta tai rekisteriin merkitystä sanamuodosta.

Ulkopuolinen henkilö voi lisäksi aina vedota asiakirjoihin ja tietoihin, joiden julkistamistoimia ei ole vielä saatettu päätökseen, jollei julkistamattomuudesta seuraa, että asiakirjoilla ja tiedoilla ei ole oikeusvaikutuksia.

17 artikla

Ajantasaistettu tieto kansallisesta lainsäädännöstä kolmansien osapuolien oikeuksien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajantasaistettu tieto niistä kansallisen lainsäädännön säännöksistä, joiden nojalla kolmannet osapuolet voivat vedota 14 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja kuhunkin asiakirjalajiin, on saatavilla 16 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava Euroopan oikeusportaalissa julkaistaviksi vaadittavat tiedot portaalin sääntöjen ja teknisten vaatimusten mukaisesti.
3. Komissio julkaisee nämä Euroopan oikeusportaalialia koskevat tiedot kaikilla unionin virallisilla kielillä.

18 artikla

Asiakirjojen ja tietojen sähköisten jäljennösten saatavuus

1. Edellä 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen sähköiset jäljennökset on myös julkaistava rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot ovat saatavissa rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta vakionuotoisena viestinä sekä sähköisesti. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tiedonsiirron vähimmäisturvallisuusstandardeja noudatetaan.
3. Komissio järjestää hakupalvelun kaikilla unionin virallisilla kielillä jäsenvaltioihin rekisteröityneistä yhtiöistä, jotta Euroopan oikeusportaalista kautta olisivat saatavilla
 - a) 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot;
 - b) kaikilla unionin virallisilla kielillä saatavilla olevat selittävät merkinnät, joissa luetellaan kyseiset tiedot ja asiakirjalajit.

19 artikla

Asiakirjoista ja tiedoista perittävässä olevat maksut

1. Maksut, jotka peritään 14 artiklassa tarkoitetuista, rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta saatavista asiakirjoista ja tiedoista, eivät saa ylittää niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat tiedot ovat saatavilla maksutta rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta:
 - a) yhtiön nimi ja oikeudellinen muoto;
 - b) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja jäsenvaltio, johon yhtiö on rekisteröity; sekä
 - c) yhtiön rekisterinumero.

Kyseisten tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat valita, asettavatko ne lisää asiakirjoja ja tietoja saataville maksutta.

20 artikla

Tiedot purkamis- ja maksukyvyttömyysmenettelyjen avaamisesta tai lopettamisesta, sekä yhtiön rekisteristä poistamisesta

1. Yhtiön rekisterin on rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta asetettava viipymättä saataville tiedot yhtiön purkamis- tai maksukyvyttömyysmenettelyjen avaamisesta ja yhtiön rekisteristä poistamisesta, jos tähän liittyy oikeusvaikutuksia yhtiön rekisterin jäsenvaltiossa.
2. Sivuliikkeen rekisterin on rekistereiden yhteenliittämijärjestelmää käyttäen varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot vastaanotetaan viipymättä.
3. Edellä 1 ja 2 kohdissa tarkoitettu tietojenvaihto on rekistereille maksuton.

21 artikla

Julkistettavien asiakirjojen ja tietojen julkistamiskieli ja kääntäminen

1. Asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava, on laadittava ja toimitettava jollakin sellaisella kielellä, joka on sallittu siinä jäsenvaltiossa sovellettavan kielilainsäädännön mukaisesti, jossa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiakirjavihko on.
2. Edellä 16 artiklassa tarkoitetun pakollisen julkistamisen lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen käännökset julkistetaan vapaaehtoisesti 16 artiklan mukaisesti millä tahansa unionin virallisella kielellä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että asiakirjojen ja tietojen käännökset on todistettava oikeiksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet helpottaakseen vapaaehtoisesti julkistettujen käännösten saattamista ulkopuolisten henkilöiden saataville.

3. Edellä 16 artiklassa tarkoitetun pakollisen julkistamisen ja tämän artiklan 2 kohdassa edellytetyn vapaaehtoisen julkistamisen lisäksi jäsenvaltiot voivat sallia asianomaisten asiakirjojen ja tietojen julkistamisen 16 artiklan mukaisesti millä tahansa muulla kielellä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että asiakirjojen ja tietojen käännökset on todistettava oikeiksi.

4. Jos rekisterin virallisilla kielillä julkistettujen asiakirjojen ja tietojen ja vapaaehtoisesti julkistettujen käännösten välillä ilmenee ristiriitaisuuksia, julkistettuun käännökseen ei voi vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan; ulkopuolinen henkilö voi kuitenkin vedota vapaaehtoisesti julkistettuun käännökseen, jollei yhtiö osoita, että henkilö tiesi pakollisesti julkistetusta versiosta.

Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmä

1. Perustetaan eurooppalainen keskusjärjestelmä, jäljempänä 'keskusjärjestelmä'.
2. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmä käsittää:
 - jäsenvaltioiden rekisterit,
 - keskusjärjestelmän,
 - Euroopan oikeusportaalin, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava omien rekisteriensä yhteentoimivuus rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän sisällä keskusjärjestelmän kautta.
4. Jäsenvaltiot voivat perustaa vapaaehtoisia rekistereiden yhteysjärjestelmän yhteyspisteitä. Niiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheetonta viivytystä tällaisten yhteyspisteiden perustamisesta ja niiden toimintaan tehdyistä merkittävistä muutoksista.
5. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmästä saatavat tiedot ovat saatavilla Euroopan oikeusportaalin sekä jäsenvaltioiden perustamien valinnaisten yhteyspisteiden kautta.
6. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän perustaminen ei vaikuta jäsenvaltioiden kesken voimassa oleviin kahdenvälisiin sopimuksiin yhtiöiden tietojenvaihdon osalta.

23 artikla

Keskusjärjestelmän kehitys ja ylläpito

1. Komissio päättää, kehittääkö ja/tai ylläpitääkö se keskusjärjestelmää joko omin keinoin tai kolmannen osapuolen kautta.

Jos komissio päättää kehittää ja/tai ylläpitää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen kautta, kolmannen osapuolen valinta ja komission toimesta tapahtuva kolmannen osapuolen kanssa tehtävän sopimuksen täytäntöönpano on toteutettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

2. Jos komissio päättää kehittää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen avulla, se määrittää täytäntöönpanosäädöksiin tekniset eritelvät julkisen hankintamenettelyn yhteydessä ja kolmannen osapuolen kanssa tehtävän sopimuksen keston.

3. Jos komissio päättää ylläpitää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen avulla, se vahvistaa täytäntöönpanosäädöksiin keskusjärjestelmän operatiivista hallinnointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Keskusjärjestelmän operatiivinen hallinnointi käsittää erityisesti:

- keskusjärjestelmän toiminnan hallinnan,
- keskusjärjestelmän avulla jaettavien ja vaihdettavien tietojen turvallisuuden ja suojan,
- jäsenvaltioiden rekistereiden ja kolmannen osapuolen välisten suhteiden koordinoinnin.

Komissio huolehtii keskusjärjestelmän toiminnan valvonnasta.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 164 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla
Täytäntöönpanosäädökset

Täytäntöönpanosäädöksillä komissio hyväksyy:

- a) teknisen eritelmän, jossa määritellään sähköiset viestintämenetelmät rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmää varten;
- b) viestintäprotokollien teknisen eritelmän;
- c) tekniset toimet, joilla varmistetaan rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään kuuluvien tietojen välittämisen ja levittämisen tietotekniset vähimmäisturvallisuusstandardit;
- d) teknisen eritelmän, jossa määritellään 20 ja 34 artiklassa tarkoitetut yhtiön ja sivuliikkeen rekisterin väliset tietojenvaihtomenetelmät;
- e) yksityiskohtaisen luettelon tiedoista, jotka toimitetaan 20, 34 ja 130 artiklassa tarkoitettua rekistereiden välistä tiedonvaihtoa varten;
- f) teknisen eritelmän, jossa määritellään vakionmuotoisen viestin rakenne rekistereiden, keskusjärjestelmän ja Euroopan oikeusportaalin välistä tietojenvaihtoa varten;
- g) teknisen eritelmän, jossa määritellään tiedot, jotka keskusjärjestelmä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen sekä tällaisten tietojen tallentamis-, käyttö- ja suojamenetelmä;

- h) teknisen eritelmän rekistereiden välisessä viestinnässä käytettävän yksilöivän tunnisteiden rakenteesta ja käytöstä;
- i) eritelmän, jossa määritellään rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tekniset toimintamenetelmät keskusjärjestelmän tarjoaman tietojen jakelun ja vaihdon osalta, ja eritelmän, jossa määritellään keskusjärjestelmän tarjoamat tietotekniset palvelut sekä taataan viestien toimittaminen asianomaisena kieliversiona;
- j) Euroopan oikeusportaalien tarjoaman hakupalvelun yhdenmukaistetut kriteerit;
- k) maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt ottaen huomioon käytettävissä olevat maksujärjestelyt, kuten verkkomaksu;
- l) yksityiskohdat selittävistä merkinnöistä, joissa luetellaan 14 artiklassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjalajit;
- m) rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuutta koskevat tekniset ehdot;
- n) menettelyn ja tekniset vaatimukset, jotka koskevat valinnaisten yhteyspisteiden liittämistä keskusjärjestelmään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 164 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Rahoitus

1. Keskusjärjestelmän perustaminen ja tuleva kehittäminen sekä tästä direktiivistä johtuvat Euroopan oikeusportaalin mukautukset rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta.
2. Keskusjärjestelmän ylläpito ja toiminta rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta, ja sitä voidaan yhteisrahoittaa rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän yksityisiltä käyttäjiltä perittävillä yhteysmaksuilla. Tämän kohdan säännökset eivät vaikuta kansallisiin maksuihin.
3. Komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä 163 artiklan mukaisesti sääntöjä siitä, yhteisrahoitetaanko keskusjärjestelmää 2 kohdan mukaisia maksuja perimällä, ja mikäli rahoitetaan, sääntöjä yksityisiltä käyttäjiltä perittävien maksujen suuruudesta.
4. Edellä 2 kohdan mukaisesti asetetut maksut eivät vaikuta maksuihin, joita jäsenvaltiot mahdollisesti perivät 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen saamisesta.
5. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti asetettuja maksuja ei peritä 19 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta.
6. Kukin jäsenvaltio vastaa kansallisten rekisteriensä mukauttamisesta aiheutuneista kustannuksista sekä tästä direktiivistä johtuneista ylläpito- ja toimintakustannuksista.

26 artikla

Kirjeiden ja tilauslomakkeiden tiedot

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhtiön kirjeissä ja tilauslomakkeissa, olivatpa ne paperille painettuja tai millä tahansa muulla tavalla tuotettuja, on mainittava:

- a) tiedot, joista voidaan todeta rekisteri, jossa 16 artiklassa tarkoitettu asiakirjavihko on, ja yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä;
- b) yhtiön oikeudellinen muoto, kotipaikka ja tarvittaessa tieto sen olemisesta selvitystilassa.

Jos edellä tarkoitetuissa asiakirjoissa mainitaan yhtiön pääoma, maininnan tulee koskea merkittyä ja maksettua pääomaa.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhtiön internetsivujen on sisällettävä vähintään ensimmäisessä alakohdassa mainitut tiedot ja tarvittaessa maininta yhtiön merkitystä ja maksetusta pääomasta.

27 artikla

Julkistamistoimet toteuttavat henkilöt

Jäsenvaltioiden on päätettävä, keiden tehtävänä on huolehtia julkistamistoimista.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaiset seuraamukset ainakin sen varalta, että:

- a) tilinpäätösasiakirjoja ei julkisteta 14 artiklan f alakohdan mukaisesti;
- b) 26 artiklan mukaan vaadittavia tietoja ei ole esitetty liikeasiakirjoissa tai yhtiön internetsivuilla.

2 JAKSO
MUISTA JÄSENVALTIOISTA OLEVIENTEN YHTIÖIDEN SIVULIIKKEISIIN
SOVELLETTAVAT JULKISTAMISSÄÄNNÖT

29 artikla

Sivuliikkeeseen liittyvien asiakirjojen ja tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltion lainsäädännön alaisen liitteessä II lueteltua muotoa olevan yhtiön toiseen jäsenvaltioon avaamaa sivuliikettä koskevat asiakirjat ja tiedot on julkistettava noudattaen sen jäsenvaltion, jossa sivuliike on, lainsäädännössä säädettyä 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Jos sivuliikettä koskevat julkistamisvaatimukset ovat erilaiset kuin yhtiötä koskevat julkistamisvaatimukset, sivuliikettä koskevat julkistamisvaatimukset ovat sen osalta ensisijaisia.
3. Direktiivin 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot on saatettava yleisön saataville rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta. Edellä olevaa 18 artiklaa ja 19 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sivuliikkeillä on yksilöivä tunniste, jonka avulla ne voidaan tunnistaa yksiselitteisesti rekisterien yhteenliittämijärjestelmän kautta tapahtuvassa rekistereiden välisessä viestinnässä. Yksilöivän tunnisteen tulee käsittää vähintään sellaiset tekijät, joiden perusteella voidaan tunnistaa rekisterin jäsenvaltio, alkuperäinen kansallinen rekisteri, sivuliikkeen numero kyseisessä rekisterissä ja tarvittaessa ominaisuudet, joilla vältetään tunnistamista koskevat virheet.

30 artikla

Julkistettavat asiakirjat ja tiedot

1. Edellä 29 artiklassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee vain seuraavia asiakirjoja ja tietoja:
 - a) sivuliikkeen osoite;
 - b) sivuliikkeen toiminnan tarkoitus;
 - c) rekisteri, jossa 16 artiklassa tarkoitettu yhtiön asiakirjavihko on, sekä yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä;
 - d) yhtiön nimi ja oikeudellinen muoto sekä sivuliikkeen nimi, jos sillä on eri nimi kuin yhtiöllä;
 - e) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynneissä;
 - yhtiön lakisääteisenä toimielimenä tai tällaisen elimen jäsenenä yhtiön 14 artiklan d alakohdan nojalla julkistaman tiedon mukaisesti,
 - yhtiön pysyvinä edustajina sivuliikkeen toiminnassa, heidän valtuuksiaan koskevin maininnoin;

- f) – yhtiön purkautuminen, selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja toimivaltansa sekä selvitystilan päätyminen yhtiön 14 artiklan h, j ja k alakohdan nojalla julkistamien tietojen mukaisesti,
 - maksukyvyttömyysmenettelyt, akordit ja vastaavat yhtiötä koskevat menettelyt;
- g) tilinpäätösasiakirjat 31 artiklan mukaisesti;
- h) sivuliikkeen lopettaminen.

2. Jäsenvaltio, jossa sivuliike on avattu, voi säätää, että 29 artiklan mukaisesti on julkistettava:

- a) tämän artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa mainittujen henkilöiden allekirjoitukset;
- b) 14 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisesti perustamiskirja ja yhtiöjärjestys, jos se on erillisessä asiakirjassa, sekä näihin asiakirjoihin tehdyt muutokset;
- c) yhtiön olemassaoloa koskeva todistus tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainitusta rekisteristä;
- d) tiedot tuossa jäsenvaltiossa olevaan yhtiön omaisuuteen kohdistuvista vakuuksista, jos tällainen julkistaminen vaikuttaa näiden vakuuksien pätevyYTEEN.

31 artikla

Tilinpäätösasiakirjojen julkistamisvelvollisuuden rajat

Edellä 30 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee yhtiön tilinpäätösasiakirjoja vain sellaisina kuin ne on laadittu, tarkastettu ja julkistettu noudattaen sen jäsenvaltion Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY³⁴ ja direktiivin 2013/34/EU mukaista lainsäädäntöä, jonka alainen yhtiö on.

32 artikla

Julkistamiskieli ja julkistettujen asiakirjojen kääntäminen

Jäsenvaltio, jossa sivuliike on avattu, voi säätää, että 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 31 artiklassa tarkoitetut asiakirjat on julkistettava jollakin muulla unionin virallisella kielellä ja että tällaisten asiakirjojen käännökset on todistettava oikeiksi.

33 artikla

Julkistaminen kun jäsenvaltiossa on avattu useampia sivuliikkeitä

Jos yhtiö on avannut useampia sivuliikkeitä toisessa jäsenvaltiossa, 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 31 artiklassa tarkoitettu julkistaminen voi tapahtua yhtiön valinnan mukaan missä tahansa rekisterissä, johon sivuliike on merkitty.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettussa tapauksessa julkistamisvaatimus muiden sivuliikkeiden osalta koskee tietoja sen sivuliikkeen rekisteristä, jossa julkistaminen tapahtui, sekä tuon sivuliikkeen numeroa siinä rekisterissä.

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

34 artikla

Tiedot purkamis- ja maksukyvyttömyysmenettelyjen avaamisesta tai lopettamisesta, sekä yhtiön rekisteristä poistamisesta

1. Edellä olevaa 20 artiklaa sovelletaan vastaavasti yhtiön rekisteröimiseen ja sivuliikkeen rekisteröimiseen.
2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä menettely, jota noudatetaan 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisessa. Kyseisillä menettelyillä on varmistettava, jos yhtiö on purettu tai muusta syystä poistettu rekisteristä, että myös sen sivuliikkeet poistetaan rekisteristä ilman aiheetonta viivytystä.
3. Edellä olevan 2 kohdan toista virkettä ei sovelleta sellaisten yhtiöiden sivuliikkeisiin, jotka on poistettu rekisteristä asianomaisen yhtiön oikeudellisen muodon muutoksen, sulautumisen, jakautumisen tai sen sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävän siirron vuoksi.

35 artikla

Kirjeiden ja tilauslomakkeiden tiedot

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sivuliikkeen kirjeissä ja tilauslomakkeissa on mainittava 26 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös se rekisteri, jossa tuota sivuliikettä koskevaa asiakirjavihkoa säilytetään, sekä sivuliikkeen numero tuossa rekisterissä.

3 JAKSO

KOLMANSISTA MAISTA OLEVIENTEN YHTIÖIDEN SIVULIIKKEISIIN SOVELLETTAVAT JULKISTAMISVAATIMUKSET

36 artikla

Sivuliikkeisiin liittyvien asiakirjojen ja tietojen julkistaminen

1. Yhtiön, joka ei ole minkään jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jäsenvaltiossa avaamaa sivuliikettä koskevat asiakirjat ja tiedot on julkistettava, jos yhtiö on oikeudelliselta muodoltaan rinnastettavissa liitteessä II lueteltuun yhtiöön, noudattaen sivuliikkeen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Sovelletaan, mitä 29 artiklan 2 kohdassa säädetään.

37 artikla

Julkistettavat asiakirjat ja tiedot

Edellä 36 artiklassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee ainakin seuraavia asiakirjoja ja tietoja:

- a) sivuliikkeen osoite;
- b) sivuliikkeen toiminnan tarkoitus;
- c) sen valtion lainsäädäntö, jonka alainen yhtiö on;
- d) jos mainitussa lainsäädännössä edellytetään sitä, rekisteri, johon yhtiö on merkitty, ja yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä;

- e) perustamiskirja ja yhtiöjärjestys, jos se on erillisessä asiakirjassa, sekä näihin asiakirjoihin tehdyt muutokset;
 - f) yhtiön oikeudellinen muoto, pääasiallinen toimipaikka ja tarkoitus sekä merkityn pääoman määrä ainakin kerran vuodessa, jollei näitä tietoja ole e alakohdassa mainituissa asiakirjoissa;
 - g) yhtiön nimi ja sivuliikkeen nimi, jos se ei ole sama kuin yhtiön nimi;
 - h) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynneissä
 - yhtiön lakisääteisenä toimielimenä tai tällaisen elimen jäsenenä,
 - yhtiön pysyvinä edustajina sivuliikkeen toiminnassa.
- Niiden henkilöiden valtuuksien laajuus, joilla on kelpoisuus edustaa yhtiötä, on ilmoitettava, samoin kuin se, onko mainituilla henkilöillä kelpoisuus edustaa yhtiötä yksin vai edellytetäänkö heidän toimivan yhdessä;
- i)
 - yhtiön purkautuminen ja selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja toimivaltansa sekä selvitystilan päättymisen,
 - maksukyvyttömyysmenettelyt, akordit ja vastaavat yhtiötä koskevat menettelyt;
 - j) tilinpäätösasiakirjat 38 artiklan mukaisesti;
 - k) sivuliikkeen lopettaminen.

38 artikla

Tilinpäätösasiakirjojen julkistamisvelvollisuuden rajat

1. Edellä 37 artiklan j kohdassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee yhtiön tilinpäätösasiakirjoja sellaisina kuin ne on laadittu, tarkastettu ja julkistettu noudattaen sen valtion lainsäädäntöä, jonka alainen yhtiö on. Jos niitä ei ole laadittu direktiivin 2013/34/EU mukaisesti tai vastaavalla tavalla, jäsenvaltiot voivat vaatia, että sivuliikkeen toimintaan liittyvät tilinpäätösasiakirjat laaditaan ja julkistetaan.
2. Sovelletaan, mitä 32 ja 33 artiklassa säädetään.

39 artikla

Kirjeiden ja tilauslomakkeiden tiedot

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sivuliikkeiden kirjeissä ja tilauslomakkeissa on mainittava, missä rekisterissä sivuliikettä koskeva asiakirjavihko on, sekä sivuliikkeen numero tuossa rekisterissä. Jos sen valtion lainsäädännössä, jonka alainen yhtiö on, edellytetään merkintää rekisteriin, on ilmoitettava sekä rekisteri, johon yhtiö on merkitty, että yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä.

4 JAKSO

SOVELTAMIS- JA TÄYTÄNTÖÖNPANOJÄRJESTELYT

40 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaiset seuraamukset sen varalta, että 29, 30, 31, 36, 37 ja 38 artiklassa tarkoitettuja tietoja ei julkisteta ja että 35 tai 39 artiklan mukaan vaadittavia tietoja ei mainita kirjeissä tai tilauslomakkeissa.

41 artikla

Julkistamistoimet toteuttavat henkilöt

Jäsenvaltioiden on päätettävä, keiden tehtävänä on huolehtia 2 ja 3 jaksossa säädetyistä julkistamistoimista.

42 artikla

Poikkeukset sivuliikkeiden tilinpäätösasiakirjojen julkistamissäännöksiin

1. Mitä 31 ja 38 artiklassa säädetään, ei koske neuvoston direktiivissä 89/117/ETY³⁵ tarkoitettujen luotto- ja rahoituslaitosten sivuliikkeitä.
2. Ennen myöhemmin toteutettavaa yhteensovittamista jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 31 ja 38 artiklaa vakuutusyhtiöiden sivuliikkeisiin.

³⁵ Neuvoston direktiivi 89/117/ETY, annettu 13 päivänä helmikuuta 1989, jäsenvaltioon sijoittautuneiden sellaisten luotto- ja rahoituslaitosten sivukonttoreiden velvollisuudesta julkistaa tilinpäätösasiakirjat, joiden kotipaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa (EYVL L 44, 16.2.1989, s. 40).

43 artikla
Yhteyskomitea

Neuvoston direktiivin 78/660/ETY³⁶ 52 artiklalla perustetun yhteyskomitean tehtävänä on myös

- a) helpottaa 2 ja 3 jakson ja tämän jakson säännösten yhdenmukaista soveltamista säännöllisin kokouksin, jotka koskevat erityisesti niiden soveltamiseen liittyviä käytännön ongelmia, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 258 ja 259 artiklan soveltamista;
- b) neuvoa tarvittaessa komissiota 2 ja 3 jakson ja tämän jakson säännöksiin tehtävistä lisäyksistä tai muutoksista.

³⁶ Neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11).

IV LUKU
PÄÄOMAN SÄILYTTÄMINEN JA MUUTTAMINEN

1 JAKSO
PÄÄOMAVAATIMUKSET

44 artikla
Yleiset säännökset

1. Tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelle tämän luvun säännöksiä liitteessä I tarkoitetuiksi yhtiöiksi perustettuihin vaihtelevapääomaisiin sijoitusyhtiöihin tai osuustoiminnallisiin yhtiöihin. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun 'vaihtelevapääomainen sijoitusyhtiö' tai 'osuustoiminnallinen yhtiö' kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

45 artikla
Vähimmäispääoma

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan yhtiön merkityn pääoman on oltava vähintään 25 000 euroa, jotta yhtiö voidaan perustaa tai jotta yhtiö voi saada luvan aloittaa toimintansa.
2. Joka viides vuosi Euroopan parlamentti ja neuvosto perussopimuksen 50 artiklan 1 kohdan ja 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti komission ehdotuksesta arvioivat 1 kohdassa euroina ilmaistun rahamäärän ja tarvittaessa muuttavat sitä unionin talouskehityksen ja rahaolojen kehityksen perusteella sekä ottaen huomioon pyrkimykset sallia ainoastaan suurten ja keskisuurten yritysten toimia liitteessä I luetelluissa yhtiömuodoissa.

46 artikla
Varat

Merkittyä osakepääomaa voivat olla vain varat, joiden taloudellinen arvo voidaan arvioida. Työsuoritusta tai palvelun suorittamista koskevat sitoumukset eivät kuitenkaan voi olla tällaisia varoja.

47 artikla

Osakkeiden vastikearvo

Osakkeita ei saa antaa vastikkeesta, joka on niiden nimellisarvoa tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa pienempi.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ne, jotka sijoittavat osakkeita ammattimaisesti, maksavat tällaisen toimintansa yhteydessä merkitsemistään osakkeista vastikkeen, joka on niiden kokonaishintaa pienempi.

48 artikla

Vastiketta vastaan annettujen osakkeiden maksaminen

Sellaisten osakkeiden vastikkeesta, jotka annetaan vastiketta vastaan, on yhtiön perustamishetkellä tai silloin, kun yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa, oltava maksettu vähintään 25 prosenttia niiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.

Sellaisten osakkeiden vastike, jotka annetaan muuta vastiketta kuin rahaa vastaan yhtiön perustamishetkellä tai silloin, kun yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa, on suoritettava kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa tuosta ajankohdasta.

2 JAKSO
LAKISÄÄTEISTÄ PÄÄOMAA KOSKEVAT TAKEET

49 artikla

Asiantuntijan lausunto muusta vastikkeesta kuin rahasta

1. Ennen kuin yhtiö perustetaan tai saa luvan aloittaa toimintansa, on yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt, annettava lausunto kaikenlaisesta muusta vastikkeesta kuin rahasta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä, sen mukaan kuin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa asiantuntijalausunnossa on ainakin kuvattava jokainen vastikelaji ja käytetyt arvostusmenetelmät sekä myös ilmoitettava, vastaavatko näitä menetelmiä käyttämällä saadut arvot ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa sekä tarvittaessa niistä suoritettavaa ylikurssia.
3. Asiantuntijalausunto on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä 16 artiklan mukaista menettelyä.

4. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä artiklaa, jos 90 prosenttia kaikkien osakkeiden nimellisarvosta tai sen puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta annetaan yhdelle tai useammalle yhtiölle muuta vastiketta kuin rahaa vastaan ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) vastikkeen saavassa yhtiössä 4 artiklan i alakohdassa tarkoitetut henkilöt tai yhtiöt ovat päättäneet olla hankkimatta asiantuntijalausuntoa;
 - b) tämä päätös on julkistettu 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
 - c) yhtiöillä, jotka antavat tällaisen vastikkeen, on rahastoja, joita ei voi lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan jakaa ja jotka ovat vähintään samansuuruisia kuin muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettavien osakkeiden nimellisarvo tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo;
 - d) yhtiöt, jotka antavat tällaisen vastikkeen, ilmoittavat takaavansa c alakohdassa tarkoitettuun määrään asti vastikkeen saavan yhtiön velat, jotka syntyvät muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettujen osakkeiden antamisen jälkeen ja ennen kuin vuosi on kulunut tämän yhtiön sen tilikauden tilinpäätöksen julkistamisesta, jonka aikana vastike annettiin. Tällaisten osakkeiden luovuttaminen tänä aikana ei ole sallittua;

- e) edellä d alakohdassa tarkoitettu takuu on julkistettu 3 kohdassa säädetyllä tavalla; ja
- f) yhtiöt, jotka antavat tällaisen vastikkeen, siirtävät c alakohdassa tarkoitettua määrää vastaavan määrän rahastoon, jota ei saa jakaa ennen kuin kolmen vuoden kuluttua vastikkeen saavan yhtiön sen tilikauden tilinpäätöksen julkistamisesta, jolloin vastike annettiin tai, tarvittaessa, ennen kuin kaikki d alakohdassa tarkoitettuun takaukseen perustuvat vaatimukset, jotka on esitetty tänä aikana, on täytetty.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä artiklaa uuden yhtiön perustamiseen sulautumisen tai jakautumisen kautta, jos sulautumis- tai jakautumissuunnitelmasta laaditaan yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunto.

Kun jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä artiklaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ne voivat säätää, että sama asiantuntija voi laatia tai samat asiantuntijat voivat laatia sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisen lausunnon että sulautumis- tai jakautumissuunnitelmaa koskevan, yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunnon.

1. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tämän direktiivin 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU³⁷ 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan määritelmän mukaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdan määritelmän mukaisia rahamarkkinavälineitä annetaan hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana ja kyseiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet arvostetaan sillä painotetulla keskihinnalla, jolla niillä on käyty kauppaa mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdan määritelmän mukaisilla säännellyillä markkinoilla kansallisessa lainsäädännössä määritettävän riittävän pitkän ajan ennen kyseisen muun vastikkeen kuin rahan antamispäivää.

Jos poikkeukselliset olosuhteet kuitenkin ovat vaikuttaneet kyseiseen hintaan siten, että omaisuuserän arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, mukaan lukien tilanteet, joissa kyseisten siirrettävien arvopapereiden tai rahamarkkinavälineiden markkinoista on tullut epälikvidejä, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtoelimen aloitteesta ja vastuulla.

Tällaiseen uudelleen arvostamiseen sovelletaan 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käyvästä arvosta tunnustettu riippumaton asiantuntija on jo antanut lausunnon, ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) käypä arvo määritetään enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi; ja
 - b) arvostaminen on tehty vastikkeeksi annettavien omaisuuserien kaltaiseen omaisuuteen sovellettavien, jäsenvaltioissa yleisesti hyväksytyjen arvostamisnormien ja -periaatteiden mukaisesti.

Jos kyseessä ovat uudet olosuhteet, joissa omaisuuserän käypä arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtoelimen aloitteesta ja vastuulla.

Tällaiseen toisessa alakohdassa tarkoitettuun uudelleen arvostamiseen sovelletaan 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Jos tällaista uudelleen arvostamista ei tehdä, yksi tai useampi osakkeenomistaja, joka omistaa yhtiön merkitystä pääomasta yhteensä vähintään 5 prosenttia päivänä, jona päätös osakepääoman korottamisesta tehdään, voi vaatia riippumattoman asiantuntijan arviota, jolloin on sovellettava 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Tällainen osakkeenomistaja voi esittää tai tällaiset osakkeenomistajat voivat esittää vaatimuksen siihen päivään asti, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, edellyttäen että päivänä, jona vaatimus esitetään, osakkeenomistaja yhä omistaa tai osakkeenomistajat yhä omistavat yhtiön merkitystä osakepääomasta yhteensä vähintään viisi prosenttia, kuten päivänä, jona päätös pääoman korottamisesta tehtiin.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käypä arvo on johdettu edellisen tilikauden lakisääteiseen tilinpäätökseen sisältyneestä yksittäisen omaisuuserän arvosta, edellyttäen, että tilinpäätös on tarkastettu direktiivin 2006/43/EY mukaisesti.

Tämän artiklan 2 kohdan toisesta viidenteen alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

51 artikla

Muu vastike kuin raha ilman asiantuntijan lausuntoa

1. Jos 50 artiklassa tarkoitettu muu vastike kuin raha annetaan ilman 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa, 4 artiklan h alakohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi on kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, julkaistava ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:
 - a) kuvaus kyseessä olevasta muusta vastikkeesta kuin rahasta;
 - b) vastikkeen arvo, arvostamisen lähde ja soveltuvissa tapauksissa arvostamismenetelmä;
 - c) lausunto siitä, vastaako saatu arvo ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa sekä soveltuvissa tapauksissa näistä osakkeista suoritettavaa ylikurssia; ja
 - d) lausunto siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita suhteessa alkuperäiseen arvostamiseen.

Ilmoituksen julkaisemisen on tapahduttava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla 16 artiklan mukaisesti.

2. Jos muuta vastiketta kuin rahaa ehdotetaan annettavaksi ilman 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa ehdotetun 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun pääoman korottamisen yhteydessä, pääoman korottamispäätöksen päivämäärän ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävä ilmoitus on julkaistava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla 16 artiklan mukaisesti, ennen kuin muuna vastikkeena kuin rahana annettava omaisuuserä on määrä antaa. Tällöin tämän artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus rajoittuu lausuntoon siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita edellä tarkoitetun ilmoituksen julkaisemisen jälkeen.
3. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä riittävästä takeista sen varmistamiseksi, että 50 artiklan ja tämän artiklan mukaista menettelyä noudatetaan annettaessa muuta vastiketta kuin rahaa ilman 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa.

52 artikla

Merkitykselliset hankinnat perustamisen tai toiminnan aloittamisen jälkeen

1. Jos yhtiö kansallisessa lainsäädännössä säädettävässä, vähintään kahden vuoden pituisessa määräajassa, joka lasketaan yhtiön perustamisesta tai siitä, kun se saa luvan aloittaa toimintansa, hankkii 4 artiklan i alakohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhtiölle kuuluvaa omaisuutta, ja yhtiön maksama vastike on vähintään yksi kymmenesosa merkitystä pääomasta, hankinta on tarkastettava ja sen yksityiskohdat julkistettava 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyllä tavalla sekä alistettava yhtiökokouksen hyväksyttäväksi.

Edellä olevaa 50 ja 51 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia näiden säännösten soveltamista, jos tällaiset varat kuuluvat osakkeenomistajalle tai jollekin muulle henkilölle.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta hankintoihin, jotka kuuluvat yhtiön tavanomaisen liiketoiminnan harjoittamiseen taikka jotka on tehty hallintoviranomaisen tai tuomioistuimen päätöksen mukaisesti tai sen valvonnassa, eikä hankintoihin arvopaperipörssissä.

53 artikla

Osakkeenomistajien maksuvelvollisuus

Ellei merkityn pääoman alentamista koskevista säännöksistä muuta johdu, osakkeenomistajia ei saa vapauttaa maksuvelvollisuudestaan.

54 artikla

Turvaamistoimenpiteet muuttamisen varalta

Kunnes jäsenvaltioiden lainsäädäntö on myöhemmin yhteensovitettu, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen turvaamiseksi, että muutettaessa yhtiömuodoltaan toisenlainen yhtiö julkiseksi osakeyhtiöksi vaaditaan ainakin 3–6 artiklan ja 45–53 artiklan mukaiset takeet.

55 artikla

Yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan muuttaminen

Mitä 3–6 artiklan ja 45–54 artiklassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat toimivaltaa ja menettelyä yhtiöjärjestyksestä tai perustamiskirjaa muutettaessa.

3 JAKSO
SÄÄNNÖT YHTIÖN VAROJEN JAKAMISESTA

56 artikla

Yleiset säännöt yhtiön varojen jakamisesta

1. Muissa kuin merkityn pääoman alentamista koskevissa tapauksissa ei yhtiön varoja saa jakaa osakkeenomistajille, jos yhtiön tilinpäätöksestä ilmenevä nettovarallisuus viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätöspäivänä on, tai jakamisen johdosta olisi, pienempi kuin merkityn pääoman ja sellaisten rahastojen yhteismäärä, joita ei lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan saa jakaa.
2. Jos merkityn osakepääoman maksamatonta osuutta ei ole merkitty taseen vastaaviin, kyseinen määrä vähennetään 1 kohdassa tarkoitetun merkityn osakepääoman määrästä.
3. Osakkeenomistajille jaettava määrä ei saa olla suurempi kuin viimeksi päättyneen tilikauden voitto lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, sekä vähennettynä siirtyvillä tappioilla ja varoilla, jotka on lain tai yhtiöjärjestyksen määräyksen perusteella siirretty rahastoihin.
4. 'Jakamisella' tarkoitetaan 1 ja 3 kohdassa erityisesti osinkojen sekä osakkeisiin liittyvien korkojen maksamista.

5. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saadaan maksaa väliosinkoja, ainakin seuraavien edellytysten tulee täyttyä:
- a) on laadittava välitilinpäätös, jonka mukaan jaettavia varoja on riittävästi;
 - b) jaettava määrä ei saa olla suurempi kuin viimeisen sellaisen tilikauden jälkeen saatu voitto, jolta on laadittu tilinpäätös, lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, sekä vähennettynä siirtyvillä tappioilla ja varoilla, jotka on lain tai yhtiöjärjestyksen määräyksen perusteella siirrettävä rahastoihin.
6. Mitä 1–5 kohdassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat merkityn pääoman korottamista siirtämällä varoja rahastoista pääomaan.

7. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista 1 kohtaan kiinteäpääomaisten sijoitusyhtiöiden osalta.

'Kiinteäpääomaisella sijoitusyhtiöllä' tarkoitetaan tässä kohdassa ainoastaan yhtiötä:

- a) joiden ainoana tarkoituksena on sijoittaa varansa erilaisiin arvopapereihin, kiinteään omaisuuteen tai muuhun omaisuuteen sijoitusriskien jakamiseksi ja voiton tuottamiseksi osakkeenomistajille heidän omaisuutensa hoitamisesta; ja
- b) jotka tarjoavat osakkeitaan yleisön merkittäviksi.

Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on:

- a) vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät termin 'sijoitusyhtiö' kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin;
- b) kiellettävä yhtiötä, jonka nettovarallisuus laskee 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, jakamasta tulosta osakkeenomistajille, jos yhtiön varojen yhteismäärä tilinpäätöksen mukajan viimeksi päättyneen tilikauden tilipäätöspäivänä on tai jakamisen johdosta olisi vähemmän kuin puolitoista kertaa yhtiön velkasitoumusten yhteismäärä tilinpäätöksen mukaan; ja
- c) vaadittava, jos tällainen yhtiö jakaa tulosta silloin, kun sen nettovarallisuus on 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienempi, että tästä on mainittava tilinpäätöksessä.

57 artikla

Laittomasti jaettujen varojen palauttaminen

Varoja saaneiden osakkeenomistajien on palautettava kaikki 56 artiklan vastaisesti jaetut varat, jos yhtiö näyttää, että osakkeenomistajat tiesivät jaon laittomuudesta tai eivät olosuhteet huomioon ottaen voineet olla tietämättä siitä.

58 artikla

Merkityn pääoman huomattava menettäminen

1. Jos yhtiö menettää huomattavan osan merkitystä pääomasta, yhtiökokous on jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyssä määräajassa kutsuttava koolle arvioimaan, olisiko yhtiö purettava vai ryhdyttävä muihin toimenpiteisiin.
2. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei saa asettaa menetyksen määrää, jota 1 kohtaa sovellettaessa pidetään huomattavana, suuremmaksi kuin puolet merkitystä pääomasta.

4 JAKSO
SÄÄNNÖT YHTIÖN HANKKIESSA OMIA OSAKKEITAAN

59 artikla

Omien osakkeiden merkintäkielto

1. Yhtiö ei saa itse merkitä omia osakkeitaan.
2. Sen, joka on merkinnyt yhtiön osakkeita omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, on katsottava merkinneen ne omaan lukuunsa.
3. Edellä 4 artiklan i alakohdassa tarkoitettut henkilöt tai yhtiöt taikka merkittyä osakepääomaa korotettaessa yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenet ovat velvollisia maksamaan osakkeet, jotka on merkitty tämän artiklan vastaisesti.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin vapauttaa maksuvelvollisuudesta se, joka näyttää, ettei hän henkilökohtaisesti ole menetellyt virheellisesti.

Omien osakkeiden hankkiminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia yhtiön hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun, sanotun kuitenkin rajoittamatta kaikkien samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja asetuksen (EU) N:o 596/2014 soveltamista. Siltä osin kuin osakkeiden hankkiminen sallitaan, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tällaiset hankinnat täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) hankintavaltuuden antaa yhtiökokous, joka määrittelee tällaisten hankintojen ehdot ja edellytykset ja erityisesti hankittavien osakkeiden enimmäismäärän, valtuuden voimassaoloajan, jonka enimmäispituus määritellään kansallisessa lainsäädännössä kuitenkin siten, että se ei saa olla pidempi kuin viisi vuotta, sekä vastikkeellisessa hankinnassa vastikkeen enimmäis- ja vähimmäismäärän. Yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenten on varmistuttava siitä, että aina kun osakkeita hankitaan tällaisella valtuudella, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
 - b) osakkeiden hankkiminen, mukaan lukien yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, ei saa johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 56 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi; ja
 - c) hankinta voi koskea ainoastaan täysin maksettuja osakkeita.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi asettaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hankintojen edellytykseksi mitkä hyvänsä seuraavista:

- a) hankittujen osakkeiden, mukaan lukien yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo ei ylitä jäsenvaltioiden määrittelemää rajaa; tämän rajan on oltava vähintään kymmenen prosenttia merkitystä pääomasta;
- b) yhtiön yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa määrätään yhtiön oikeudesta hankkia omia osakkeitaan, siten kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, hankittavien osakkeiden enimmäismäärästä, oikeuden voimassaoloajasta ja vastikkeen enimmäis- tai vähimmäismäärästä;
- c) yhtiö täyttää asianmukaiset raportointi- ja ilmoitusvaatimukset;
- d) tiettyjä jäsenvaltioiden määrittelemiä yhtiöitä voidaan vaatia mitätöimään hankitut osakkeet edellyttäen, että mitätöityjen osakkeiden nimellisarvoa vastaava summa sisällytetään rahastoon, jota ei voida jakaa osakkeenomistajille muutoin kuin siinä tapauksessa, että merkittyä osakepääomaa alennetaan; tätä rahastoa voidaan käyttää ainoastaan merkityn osakepääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan;
- e) hankinta ei vaaranna velkojien saatavien suorittamista.

2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäiseen virkkeeseen niissä tapauksissa, joissa yhtiön omien osakkeiden hankkiminen on tarpeen yhtiötä todennäköisesti kohtaavan vakavan vahingon estämiseksi. Tällaisessa tapauksessa hallinto- tai johtoelimen on ilmoitettava seuraavalle yhtiökokoukselle tehtyjen hankintojen syistä ja luonteesta, hankittujen osakkeiden lukumäärästä ja nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta, sekä osuudesta, jonka osakkeet muodostavat merkitystä pääomasta, ja mainituista osakkeista annetuista vastikkeista.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä ei sovelleta osakkeisiin, jotka yhtiö on hankkinut itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, jaettavaksi yhtiön tai läheisen yhtiön työntekijöille. Nämä osakkeet on luovutettava edelleen 12 kuukauden kuluessa niiden hankkimisesta.

61 artikla

Poikkeus omien osakkeiden hankkimissääntöön

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 60 artiklaa ei sovelleta:
 - a) osakkeisiin, jotka hankitaan pääoman alentamispäätöksen toteuttamiseksi tai 82 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
 - b) yleisseuraantona saatuihin osakkeisiin;
 - c) vastikkeetta saataviin täysin maksettuihin osakkeisiin taikka pankkien tai muiden rahoituslaitosten ostoprovisiona saamiin osakkeisiin;
 - d) osakkeisiin, jotka hankitaan lakiin perustuvan velvoitteen nojalla taikka tuomioistuimen vähemmistöosakkeenomistajien etujen suojaamiseksi antaman päätöksen mukaisesti, erityisesti yhtiön sulautuessa, sen tarkoitusta tai muotoa muutettaessa, sen kotipaikan siirtyessä ulkomaille tai otettaessa käyttöön osakkeiden luovutettavuutta koskevia rajoituksia;
 - e) osakkeenomistajalta merkintähinnan maksun laiminlyönnin perusteella saataviin osakkeisiin;
 - f) osakkeisiin, jotka hankitaan läheisten yhtiöiden vähemmistöosakkeenomistajien hyvittämiseksi;

- g) täysin maksettuihin osakkeisiin, jotka hankitaan yhtiöllä osakkeenomistajalta olevan saatavan maksamiseksi pidettävässä pakkohuutokaupassa; ja
 - h) täysin maksettuihin osakkeisiin, jotka 56 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa määritelty kiinteäpääomainen sijoitusyhtiö on laskenut liikkeeseen ja jotka yhtiö tai läheinen yhtiö hankkii sijoittajien pyynnöstä. Tällöin sovelletaan 56 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan a alakohtaa. Tällaiset hankinnat eivät saa vähentää nettovarallisuutta alle merkityn pääoman ja sellaisten rahastojen yhteismäärän, joita ei lain mukaan saa jakaa.
2. Edellä 1 kohdan b–g alakohdan mukaisesti hankitut tai saadut osakkeet on kuitenkin luovutettava kolmen vuoden kuluessa saannosta, jollei näiden osakkeiden nimellisarvo tai sen puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo ole enintään kymmenen prosenttia merkitystä pääomasta, kun osakkeisiin lisätään osakkeet, jotka yhtiö on hankkinut tai saanut omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toimivan henkilön kautta.
3. Jos osakkeita ei ole luovutettu 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, ne on mitätöitävä. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että tämä mitätöinti edellyttää merkityn pääoman alentamista vastaavasti. Tällaista alentamista on vaadittava, siltä osin kuin mitätöitävien osakkeiden saanto johtaa siihen, että yhtiön nettovarallisuus laskee alle 56 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun määrän.

62 artikla

Omien osakkeiden lainvastaisen hankinnan seuraukset

Osakkeet, jotka on hankittu tai saatu 60 ja 61 artiklan vastaisesti, on luovutettava vuoden kuluessa saannosta. Jos niitä ei luovuteta tässä määräajassa, sovelletaan 61 artiklan 3 kohtaa.

63 artikla

Omien osakkeiden hallussapito ja toimintakertomus omia osakkeita hankittaessa

1. Jos yhtiö jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, tämän lainsäädännön mukaan tällaisten osakkeiden hallussapidon on täytettävä ainakin seuraavat edellytykset:
 - a) osakkeisiin liittyvistä oikeuksista ainakaan yhtiöllä olevien omien osakkeiden äänioikeutta ei saa käyttää;
 - b) jos osakkeet merkitään taseessa vastaaviin, vastattavissa tulee rahastoida samansuuruinen määrä, jota ei voida jakaa.

2. Jos yhtiö jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, tämän lainsäädännön mukaan toimintakertomuksessa on ilmoitettava ainakin seuraavat tiedot:
- a) tilikauden aikana tehtyjen hankintojen perusteet;
 - b) tilikauden aikana hankittujen tai luovutettujen osakkeiden lukumäärä ja nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo sekä osuus, jota osakkeet edustavat merkitystä pääomasta;
 - c) vastikkeellisissa hankinnoissa tai luovutuksissa osakkeista suoritettu vastike;
 - d) kaikkien yhtiön hankkimien ja sen hallussa olevien osakkeiden lukumäärä ja nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo sekä osuus, jota osakkeet edustavat merkitystä pääomasta.

64 artikla

Yhtiön taloudellinen avustus ulkopuoliselle yhtiön omien osakkeiden hankkimista varten

1. Jos jäsenvaltio sallii yhtiön joko suoraan tai välillisesti antaa varoja, lainaa tai vakuus käytettäväksi sitä varten, että ulkopuolinen hankkii yhtiön osakkeita, sen on edellytettävä, että tällaisiin toimiin sovelletaan 2–5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.
2. Toimet on toteutettava hallinto- tai johtoelimen vastuulla markkinaehtoisesti, erityisesti yhtiölle maksettuun korkoon nähden sekä yhtiölle 1 kohdassa tarkoitettuja lainoja ja ennakkoja varten annettuun vakuuteen nähden.

Ulkopuolisen tai, monenvälisten toimien osalta, jokaisen vastapuolen luottokelpoisuus on tutkittava asianmukaisesti.

3. Hallinto- tai johtoelimen on saatava toimille ennakkoon yhtiökokouksen hyväksyntä, ja yhtiökokouksen on tehtävä päätös päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien 83 artiklan säännösten mukaisesti.

Hallinto- tai johtoelimen on annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, jossa ilmoitetaan:

- a) syyt toimen toteuttamiseen;
- b) yhtiön intressi toimen toteuttamiseen;
- c) toimen toteuttamisedot;
- d) riskit, joita toimi aiheuttaa yhtiön maksuvalmiudelle ja maksukyvyllle; sekä
- e) hinta, jolla kyseisen ulkopuolisen on määrä hankkia osakkeet.

Kyseinen selvitys on toimitettava rekisteriin julkaistavaksi 16 artiklan mukaisesti.

4. Ulkopuolisille myönnetty kokonaisrahoitus ei saa milloinkaan johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 56 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, ottaen huomioon myös nettovarallisuuden mahdollinen alentuminen, kun yhtiö on hankkinut omia osakkeitaan tai kun niitä on hankittu yhtiön lukuun 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Yhtiön on sisällytettävä taseensa vastattavaa-puolelle kokonaisrahoituksen määrää vastaava varaus, joka ei ole jaettavissa.

5. Jos ulkopuolinen yhtiön rahoituksella hankkii yhtiön omia osakkeita 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai merkitsee merkityn pääoman korotuksen yhteydessä liikkeeseen laskettuja osakkeita, hankinta tai merkintä on tehtävä käypään hintaan.
6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta pankkien tai muiden rahoituslaitosten tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluviin toimiin eikä sellaisiin toimiin, joiden tarkoituksena on osakkeiden hankkiminen yhtiön tai sitä lähellä olevan yhtiön työntekijöille.

Nämä toimet eivät kuitenkaan saa vähentää yhtiön nettovarallisuutta 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi.

7. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta toimiin osakkeiden hankkimiseksi 61 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

65 artikla

Lisätakeet läheisen osapuolen toimissa

Jos tämän direktiivin 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimen osapuolena olevan yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäseniä tai direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tarkoitetun emoyrityksen hallinto- tai johtoelimen jäseniä tai emoyritys itse taikka henkilöitä, jotka toimivat omissa nimissään mutta kyseisten elinten jäsenten tai kyseisen yrityksen lukuun, on osapuolena tällaisessa toimessa, jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin takein, että kyseinen toimi ei ole ristiriidassa yhtiön etujen kanssa.

66 artikla

Yhtiön omien osakkeiden hyväksyminen vakuudeksi

1. Jos yhtiö itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, ottaa vakuudeksi yhtiön omia osakkeita, sitä pidetään 60 artiklaa, 61 artiklan 1 kohtaa sekä 63 ja 64 artiklaa sovellettaessa niiden hankintana.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohtaa ei sovelleta pankkien tai muiden rahoituslaitosten tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluviin toimiin.

Sellaisen yhtiön toimesta tapahtuva osakkeiden merkintä, hankkiminen tai hallussapito, jossa julkisella osakeyhtiöllä on äänten enemmistö tai jossa sillä on määräysvalta

1. Julkisen osakeyhtiön osakkeiden merkintää, hankkimista tai hallussapitoa pidetään julkisen osakeyhtiön omina toimina, jos merkitsijä, hankkija tai hallussapitäjä on sellainen liitteessä II lueteltua muotoa oleva yhtiö, jossa kyseisellä julkisella osakeyhtiöllä on suoraan tai välillisesti äänten enemmistö tai jossa sillä suoraan tai välillisesti on määräysvalta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos toinen yhtiö on kolmannen maan lainsäädännön alainen ja sen oikeudellinen muoto vastaa liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja.

Jos julkisella osakeyhtiöllä on äänimäärän enemmistö välillisesti tai jos se voi välillisesti käyttää määräysvaltaa, jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa ensimmäistä ja toista alakohtaa, jos ne säättävät siitä, että toisella yhtiöllä olevaa julkisen osakeyhtiön osakkeisiin liittyvää äänioikeutta ei saa käyttää.

2. Niin kauan kuin yhtiöryhmiä koskevaa kansallista lainsäädäntöä ei ole yhteensovitettu, jäsenvaltiot voivat:

- a) määritellä ne tapaukset, joissa julkisen osakeyhtiön katsotaan voivan käyttää määräysvaltaa toisessa yhtiössä; jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta, sen lainsäädännössä on joka tapauksessa säädettävä siitä, että määräysvaltaa voidaan käyttää, kun
 - i) julkisella osakeyhtiöllä on oikeus nimittää ja erottaa enemmistö toisen yhtiön hallinto- tai johtoelimen tai valvovan elimen jäsenistä ja se on samalla osakkeenomistaja tai sen yhtiön jäsen, tai
 - ii) julkinen osakeyhtiö on toisen yhtiön osakkeenomistaja tai jäsen ja se käyttää yksin toisen yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärän enemmistöä muiden tämän yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia säätämään muista kuin ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuista tapauksista;

- b) määritellä ne tapaukset, joissa julkisella osakeyhtiöllä katsotaan olevan äänioikeuksia välillisesti tai katsotaan, että se voi välillisesti käyttää määräysvaltaa;
- c) täsmentää ne olosuhteet, joissa julkisella osakeyhtiöllä katsotaan olevan äänioikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun merkintä tai hankinta tehdään tai osakkeita pidetään hallussa toisen henkilön lukuun kuin sen, joka osakkeet on merkinnyt tai hankkinut tai joka pitää niitä hallussaan ja joka ei ole 1 kohdassa tarkoitettu julkinen osakeyhtiö eikä toinen yhtiö, jossa julkisella osakeyhtiöllä suoraan tai välillisesti on äänimäärän enemmistö tai jossa se voi suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa.
4. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun merkinnän tai hankinnan tekee tai osakkeita pitää hallussaan toinen yhtiö arvopaperinvälittäjänä ja osana ammattimaista toimintaansa edellyttäen, että se on jäsenvaltiossa sijaitsevan tai toimivan arvopaperipörssin jäsen tai sen on hyväksynyt tai sen toimintaa ohjaa jäsenvaltion viranomainen, jolla on toimivalta valvoa ammattimaisia arvopaperinvälittäjiä, joihin luetaan tässä direktiivissä myös luottolaitokset.
5. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun toisen yhtiön julkisessa osakeyhtiössä omistamat osakkeet on hankittu ennen, kuin näiden kahden yhtiön suhde oli 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukainen.

Kuitenkin näihin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei saa käyttää ja nämä osakkeet on otettava huomioon arvioitaessa, onko 60 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys täyttynyt.

6. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 61 artiklan 2 ja 3 kohtaa eikä 62 artiklaa, kun toinen yhtiö on hankkinut julkisen osakeyhtiön osakkeita, jos ne säättävät, että:
- a) toisen yhtiön julkisen osakeyhtiön osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei saa käyttää;
ja
 - b) julkisen osakeyhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenet ovat velvollisia ostamaan takaisin 61 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 62 artiklassa tarkoitetut osakkeet hintaan, johon tämä toinen yhtiö on ne hankkinut; tätä seuraamusta ei sovelleta siinä tapauksessa, että edellä mainitut jäsenet voivat osoittaa, että julkisella osakeyhtiöllä ei ole ollut osuutta kyseisten osakkeiden merkitsemisessä tai hankinnassa.

5 JAKSO

PÄÄOMAN KOROTTAMISTAJA ALENTAMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

68 artikla

Yhtiökokouksen päätös pääoman korottamisesta

1. Päätös pääoman korottamisesta on tehtävä yhtiökokouksessa. Sekä kyseinen päätös että merkityn osakepääoman korottaminen on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa taikka yhtiökokouksen päätöksellä, joka on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti, voidaan kuitenkin antaa valtuus merkityn osakepääoman korottamiseen enintään tiettyyn määrään, joka asetetaan ottaen huomioon laissa mahdollisesti säädetty enimmäismäärä. Tarvittaessa yhtiön toimivaltainen elin päättää merkityn osakepääoman korottamisesta asetetun määrän rajoissa. Tällainen valtuus voidaan antaa elimelle enintään viideksi vuodeksi, ja yhtiökokous voi uudistaa sen kerran tai useammin enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.
3. Jos yhtiöllä on eri osakelajeja, yhtiökokouksen päätös 1 kohdassa tarkoitettusta pääoman korottamisesta tai 2 kohdassa tarkoitettusta valtuudesta sen korottamiseen on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.
4. Tätä artiklaa sovelletaan myös laskettaessa liikkeeseen arvopapereita, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi tai joihin liittyy oikeus niiden merkitsemiseen, mutta ei tällaisten arvopapereiden vaihtamiseen osakkeiksi tai merkintäoikeuden käyttämiseen.

69 artikla

Vastiketta vastaan annettujen osakkeiden maksaminen

Merkityn pääoman korottamisen yhteydessä vastiketta vastaan annettavista osakkeista on maksettava vähintään 25 prosenttia niiden nimellisarvosta tai sen puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta. Mahdollinen ylikurssi on maksettava kokonaan.

70 artikla

Osakkeiden antaminen muuta vastiketta kuin rahaa vastaan

1. Jos merkityn pääoman korottamisen yhteydessä annetaan osakkeita muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, vastike on suoritettava kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa korottamispäätöksestä.
2. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt, on ennen pääoman korottamista annettava lausunto 1 kohdassa tarkoitetusta vastikkeesta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä, sen mukaan kuin jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään.

Tällöin sovelletaan 49 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 50 ja 51 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2 kohtaa merkityn pääoman korottamiseen sulautumisen, jakautumisen taikka osakkeiden julkisen osto- tai vaihtotarjouksen toteuttamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi sulautuvan tai jakautuvan yhtiön tai osakkeiden julkisen osto- tai vaihtotarjouksen kohteena olevan yhtiön osakkeenomistajille.

Sulautumis- tai jakautumistapauksissa jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa ensimmäistä alakohtaa vain, jos sulautumis- tai jakautumissuunnitelmasta laaditaan yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunto.

Jos jäsenvaltiot soveltavat 2 kohtaa sulautumisissa ja jakautumisissa, ne voivat säätää, että sama yksi tai useampi asiantuntija voi laatia tämän artiklan mukaisen lausunnon ja sulautumis- tai jakautumissuunnitelmaa koskevan riippumattoman asiantuntijan lausunnon.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2 kohtaa, jos kaikki merkityn pääoman korotuksen yhteydessä muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettavat osakkeet annetaan yhdelle tai useammalle yhtiölle, edellyttäen, että kaikki vastikkeen saavan yhtiön osakkeenomistajat suostuvat asiantuntijalausunnon laatimatta jättämiseen ja että 49 artiklan 4 kohdan b–f alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

71 artikla

Kokonaan merkitsemätön pääoman korotus

Jollei pääoman korotusta ole kokonaan merkitty, pääomaa korotetaan saadulla merkintöjen määrällä vain, jos annin ehdot sen nimenomaan sallivat.

72 artikla

Pääoman korottaminen rahana maksettavaa vastiketta vastaan

1. Aina kun pääomaa korotetaan rahana maksettavaa vastiketta vastaan, osakkeita on tarjottava etuoikeuksin osakkeenomistajille suhteessa siihen osuuteen, jota heidän osakkeensa edustavat pääomasta.
2. Jäsenvaltiot voivat lainsäädännössään
 - a) olla soveltamatta 1 kohtaa osakkeisiin, joiden oikeus osallistua 56 artiklassa tarkoitettuun tuloksen jakamiseen ja/tai yhtiön varojen jakoon sen purkautuessa on rajoitettu; tai
 - b) siinä tapauksessa, että yhtiön, jolla on osakkeiden äänioikeuden taikka niiden oikeuden osallistua 56 artiklassa tarkoitettuun tuloksen jakamiseen tai yhtiön varojen jakoon sen purkautuessa osalta erilaisia osakelajeja, merkittyä osakepääomaa korotetaan antamalla vain johonkin osakelajiin kuuluvia uusia osakkeita, sallia, että muunlajisten osakkeiden omistajat käyttävät merkintäoikeutta vasta sen jälkeen, kun tätä oikeutta ovat käyttäneet annettavien osakkeiden kanssa samaa lajia olevien osakkeiden omistajat.

3. Merkintäetuoikeutta koskeva tarjous ja sen käyttämistä koskeva määräaika on julkistettava siinä kansallisessa virallisessa julkaisussa, joka on nimetty 16 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse velvoittaa tällaiseen julkistamiseen, jos kaikki yhtiön osakkeet on asetettu nimetylle henkilölle. Tällöin kaikille yhtiön osakkaille on lähetettävä kirjallinen ilmoitus. Merkintäetuoikeutta on käytettävä määräajassa, joka on vähintään 14 päivää päivästä, jona tarjous on julkaistu tai kirjallinen ilmoitus osakkeenomistajille on lähetetty.
4. Merkintäetuoikeutta ei saa rajoittaa tai poistaa yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan määräyksellä. Yhtiökokouksen päätöksellä voidaan näin kuitenkin tehdä. Hallinto- tai johtoelimen on tällöin annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, josta käyvät ilmi etuoikeuden rajoittamisen tai poistamisen perusteet ja jossa perustellaan osakkeiden ehdotettu merkintähinta. Yhtiökokouksen päätös tehdään noudattaen 83 artiklan säännöksiä päätösvaltaisuudesta ja enemmistöstä. Sen päätös on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

5. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että yhtiöjärjestyksellä tai perustamisasiakirjalla taikka yhtiökokouksen päätöksellä, joka on tehty 4 kohdan päätösvaltaisuutta, enemmistöä ja julkistamista koskevia säännöksiä noudattaen, voidaan valtuuttaa se yhtiön elin, jolla on oikeus päättää osakepääoman korottamisesta vahvistetun pääoman rajoissa, rajoittamaan etuoikeutta tai poistamaan se. Tällaista valtuutta ei saa myöntää pidemmäksi ajaksi kuin valtuutta, josta säädetään 68 artiklan 2 kohdassa.
6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa sovelletaan myös laskettaessa liikkeeseen arvopapereita, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi tai joihin liittyy oikeus niiden merkitsemiseen, mutta ei tällaisten arvopapereiden vaihtamiseen osakkeiksi tai merkintäoikeuden käyttämiseen.
7. Merkintäetuoikeutta ei katsota poistetuksi 4 ja 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos merkityn pääoman korotuspäätöksen mukaan osakkeet annetaan pankeille tai muille rahoituslaitoksille tarjottaviksi yhtiön osakkeenomistajille 1 ja 3 kohdan mukaisesti.

73 artikla

Yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman alentamisesta

Merkityn pääoman alentamisesta on aina, jollei se perustu tuomioistuimen päätökseen, tehtävä päätös ainakin yhtiökokouksessa 83 artiklan päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 79 ja 80 artiklan soveltamista. Tällainen päätös on julkaistava noudattaen kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

Kutsussa yhtiökokoukseen on ilmoitettava ainakin osakepääoman alentamisen tarkoitus ja tapa, jolla se aiotaan toteuttaa.

74 artikla

Merkityn osakepääoman alentaminen eri osakelajien tapauksessa

Jos yhtiössä on eri osakelajeja, yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman alentamisesta on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

75 artikla

Suojatakeet velkojille merkittyä osakepääomas alennettaessa

1. Merkittyä osakepääomaa alennettaessa ainakin niillä velkojilla, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöksen julkaisemista, on oikeus ainakin saada vakuus saataville, jotka eivät ole erääntyneet ennen tätä julkistamispäivää. Jäsenvaltiot eivät saa evätä tätä oikeutta, ellei velkojan suojana ole riittäviä takeita tai elleivät tällaiset takeet ole tarpeettomia yhtiön varat huomioon ottaen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä ensimmäisessä alakohdassa säädetyn oikeuden käyttämisen edellytykset. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on oikeus hakea soveltuvilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavasti osoittaa, että merkityn pääoman alentamisen vuoksi niiden saatavien suorittaminen on vaarassa eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.
2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on myös säädettävä ainakin siitä, että pääoman alentaminen on vailla vaikutuksia tai että maksua osakkeenomistajille ei saa suorittaa, ennen kuin velkojat ovat saaneet suorituksen tai tuomioistuin on päättänyt olla suostumatta heidän hakemukseensa.
3. Tätä artiklaa sovelletaan myös, jos merkityn pääoman alentaminen toteutetaan siten, että osakkeenomistajien jäljellä olevasta maksuvelvollisuudesta luovutaan kokonaan tai osittain.

76 artikla

Poikkeus velkojen suojatakeisiin merkittyä osakepääomaa alennettaessa

1. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 75 artiklaa sellaiseen merkityn pääoman alentamiseen, jonka tarkoituksena on toteutuneiden tappioiden kattaminen taikka varojen siirtäminen rahastoon, jos tämän toimenpiteen jälkeen rahaston määrä ei ole enemmän kuin kymmenen prosenttia alennetusta merkitystä pääomasta. Tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä ainakin tarpeellisista keinoista sen varmistamiseksi, että varoja, jotka vapautuvat pääoman alentamisen seurauksena, ei makseta tai jaeta osakkeenomistajille ja että niitä ei käytetä osakkeenomistajien vapauttamiseksi maksuvelvollisuudestaan.

77 artikla

Merkityn osakepääoman alentaminen ja vähimmäispääoma

Merkittyä pääomaa ei saa alentaa sen vähimmäispääoman määrää pienemmäksi, joka on vahvistettu 45 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tällaisen alentamisen, jos ne myös säätävät, että alentamispäätös saadaan panna täytäntöön vasta, kun merkittyä pääomaa korotetaan määrään, joka on vähintään säädetyn vähimmäispääoman suuruinen.

78 artikla

Pääoman lunastaminen takaisin ilman pääoman alentamista

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan merkityn pääoman lunastaminen kokonaan tai osittain takaisin ilman merkityn pääoman alentamista, tässä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä:

- a) jos lunastamisesta on määräys yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa äänestyksellä noudattaen päätösvaltaisuutta ja enemmistöä yleensä koskevia edellytyksiä; jos lunastamisesta ei ole määräystä yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa noudattaen ainakin 83 artiklan säännöksiä päätösvaltaisuudesta ja enemmistöstä; päätös on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä;
- b) lunastamiseen voidaan käyttää vain varoja, jotka voidaan 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakaa;
- c) osakkeenomistajat, joiden osakkeet on lunastettu, säilyttävät oikeutensa yhtiössä, lukuun ottamatta oikeutta panoksensa takaisinmaksuun ja oikeutta osallistua lunastamattomille osakkeille maksettavaan ensimmäiseen tuotonjakoon.

Merkityn osakepääoman alentaminen osakkeiden pakollisella takaisin ottamisella

1. Jos yhtiö saa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan alentaa merkittyä osakepääomaa osakkeiden pakollisella takaisin ottamisella, kyseisessä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä:
 - a) yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa on oltava määräys osakkeiden pakollisesta takaisin ottamisesta tai valtuus siihen, ennen kuin merkitään osakkeita, jotka voidaan ottaa takaisin;
 - b) jos pakolliseen takaisin ottamiseen on valtuus ainoastaan yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa, jolleivät osakkeenomistajat, joita takaisin ottaminen koskee, suostu siihen yksimielisesti;
 - c) osakkeiden pakollisesta takaisin ottamisesta päättävä yhtiön elin määrää takaisin ottamisen ehdoista ja toteuttamistavasta, jollei niistä jo ole määräystä yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa;
 - d) edellä olevaa 75 artiklaa sovelletaan, jollei ole kysymys täysin maksetuista osakkeista, joita tarjotaan vastikkeetta yhtiölle tai jotka otetaan takaisin käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja; näissä tapauksissa määrä, joka vastaa kaikkien takaisin otettujen osakkeiden nimellisarvoa tai sen puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa, on siirrettävä rahastoon; tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa; ja
 - e) päätös pakollisesta takaisin ottamisesta on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin ei sovelleta, mitä 73 artiklassa sekä 74, 76 ja 83 artiklassa säädetään.

80 artikla

Merkityn osakepääoman alentaminen yhtiön itse hankkimia tai yhtiön lukuun hankittuja osakkeita takaisin ottamalla

1. Jos merkittyä pääomaa alennetaan ottamalla takaisin osakkeita, jotka yhtiö on hankkinut itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, takaisin ottamisesta päätetään aina yhtiökokouksessa.
2. Edellä olevaa 75 artiklaa sovelletaan, jollei ole kysymys täysin maksetuista osakkeista, jotka saadaan vastikkeetta tai hankitaan käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja; näissä tapauksissa on määrä, joka vastaa kaikkien takaisin otettujen osakkeiden nimellisarvoa tai sen puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa, siirrettävä rahastoon; tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin ei sovelleta, mitä 74, 76 ja 83 artiklassa säädetään.

81 artikla

Merkityn osakepääoman lunastaminen tai alentaminen osakkeiden takaisin ottamisella eri osakelajien tapauksessa

Jos yhtiössä on eri osakelajeja, edellä 78 artiklassa, 79 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman lunastamisesta tai sen alentamisesta ottamalla osakkeita takaisin tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

82 artikla

Edellytykset osakkeiden takaisinostamiselle

Jos yhtiö saa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan antaa osakkeita, jotka voidaan ostaa takaisin, kyseisessä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä osakkeita takaisin ostettaessa

- a) yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa on oltava valtuus osakkeiden takaisinostoon, ennen kuin merkitään osakkeita, jotka voidaan ostaa takaisin;
- b) osakkeiden on oltava täysin maksettuja;
- c) takaisinoston ehdoista ja toteuttamistavasta on oltava määräykset yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa;
- d) takaisinosto voidaan toteuttaa vain käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja tai takaisinoston toteuttamiseksi toimitetulla uusmerkinnällä saatuja tuloja;

- e) kaikkien takaisin ostettujen osakkeiden nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa vastaava määrä on siirrettävä rahastoon, jota ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan;
- f) takaisinostoon, jossa käytetään tällaisen takaisinoston toteuttamiseksi toimitetulla uusmerkinnällä saatuja tuloja, ei sovelleta e alakohtaa;
- g) jos takaisinoston yhteydessä on vahvistettu maksettavaksi ylikurssia osakkeenomistajille, tällainen ylikurssi saadaan maksaa vain käyttämällä 56 artiklan 1-4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja tai sellaista muuta kuin tämän artiklan e alakohdassa tarkoitettua rahastoa, jota ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; tätä rahastoa saa käyttää vain merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, 4 artiklan j alakohdassa tarkoitettujen tai osakeannista tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskusta johtuvien kustannusten kattamiseen taikka ylikurssin maksamiseen takaisin ostettavien osakkeiden tai joukkovelkakirjojen haltijoille;
- h) tieto takaisinostosta on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

83 artikla

Vaatimukset yhtiökokouksen päätösten äänienemmistölle

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä, että 72 artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 73, 74, 78 ja 81 artiklassa tarkoitetut päätökset on tehtävä enemmistöllä, joka ei saa olla pienempi kuin kaksi kolmasosaa edustettuina olevien arvopaperien tai edustettuna olevan merkityn pääoman äänimäärästä.

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että yksinkertainen enemmistö ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista äänimääristä on riittävä, jos vähintään puolet merkitystä pääomasta on edustettuna.

6 JAKSO
SOVELTAMIS- JA TÄYTÄNTÖÖNPANOJÄRJESTELYT

84 artikla

Poikkeukset tiettyihin vaatimuksiin

1. Jäsenvaltiot voivat poiketa siitä, mitä säädetään 48 artiklan ensimmäisessä kohdassa, 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä virkkeessä sekä 68, 69 ja 72 artiklassa, siltä osin kuin poikkeaminen on tarpeen sellaisten säännösten antamiseksi tai soveltamiseksi, joiden tarkoituksena on edistää henkilöstön tai muiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen henkilöryhmien osallistumista yritysten pääomaan.
2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä sekä 73, 74, 79–82 artiklaa erityislainsäädännön mukaisesti perustettuihin yhtiöihin, jotka antavat sekä pääomaosakkeita että sellaisia työntekijöiden osakkeita, jotka annetaan työntekijöille yhdessä siten, että äänioikeutetut valtuutetut edustavat työntekijöitä yhtiökokouksissa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 49 artiklaa, 58 artiklan 1 kohtaa ja 68 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 70 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 72–75, 79, 80 ja 81 artiklaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU³⁸ IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

85 artikla

Samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertainen kohtelu

Tämän luvun täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden lainsäädännössä on varmistettava kaikille samassa asemassa oleville osakkeenomistajille yhdenvertainen kohtelu.

86 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 4 artiklan g, i, j ja k alakohtaa yhtiöihin, jotka jo ovat olemassa neuvoston direktiivin 77/91/ETY³⁹ edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivänä.

³⁹ Toinen neuvoston direktiivi 77/91/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1).

II OSASTO
OSAKEYHTIÖIDEN SULAUTUMINEN JA JAKAUTUMINEN

1 LUKU
JULKISTEN OSAKEYHTIÖIDEN SULAUTUMINEN

1 JAKSO
YLEISET SULAUTUMISSÄÄNNÖKSET

87 artikla

Yleiset säännökset

1. Tässä luvussa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin.
2. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tätä lukua sellaisiin osuustoiminnallisiin yhtiöihin, jotka on perustettu liitteessä I luetellun muotoisiksi yhtiöiksi. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun 'osuustoiminnallinen yhtiö' kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tätä lukua tapauksiin, joissa yksi tai useampi sulautuvista tai lakkaavista yhtiöistä on konkurssi-, akordi- tai muun sellaisen menettelyn alainen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

88 artikla

Säännöt sulautumisesta hankkimalla yksi tai useampi uusi yhtiö ja sulautumisesta perustamalla uusi yhtiö

Jäsenvaltion on annettava kansallisen lainsäädäntönsä alaisten yhtiöiden osalta säännökset sulautumisista, joissa yhtiö hankkii yhden tai useamman toisen yhtiön, ja sulautumisista, joissa perustetaan uusi yhtiö.

89 artikla

'Hankkimalla tapahtuvan sulautumisen' määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'hankkimalla tapahtuvalla sulautumisella' menettelyä, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle siten, että sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden osakkeenomistajat saavat vastikkeeksi vastaanottavan yhtiön osakkeita sekä mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.
2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että hankkimalla tapahtuva sulautuminen voidaan toteuttaa myös silloin, kun yksi tai useampi sulautuvista yhtiöistä on selvitystilassa, jos tämä mahdollisuus rajoitetaan yhtiöihin, jotka eivät vielä ole aloittaneet varojen jakamista osakkeenomistajilleen.

Käsitteen 'sulautuminen perustamalla uusi yhtiö' määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'sulautumisella perustamalla uusi yhtiö' menettelyä, jossa useat yhtiöt purkautuen selvitysmenettelyttä siirtävät kaikki varansa ja vastuunsa perustamalleen yhtiölle osakkeenomistajien saadessa vastikkeeksi uuden yhtiön osakkeita ja mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.
2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että sulautuminen perustamalla uusi yhtiö voidaan toteuttaa myös silloin, kun yksi tai useampi lakkaavista yhtiöistä on selvitystilassa, jos tämä mahdollisuus rajoitetaan yhtiöihin, jotka eivät vielä ole aloittaneet varojen jakamista osakkeenomistajilleen.

2 JAKSO
HANKKIMALLA TAPAHTUVA SULAUTUMINEN

91 artikla

Sulautumissuunnitelma

1. Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtaelinten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma.
2. Sulautumissuunnitelmassa on ilmoitettava ainakin:
 - a) jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiömuoto, nimi ja kotipaikka;
 - b) osakkeiden vaihtosuhde ja mahdollisesti suoritettava rahakorvaus;
 - c) vastaanottavan yhtiön osakkeiden jakamista koskevat ehdot;
 - d) ajankohta, josta lähtien tällaisilla osakkeilla on oikeus osallistua tuotonjakoon, sekä tätä oikeutta koskevat erityiset ehdot;
 - e) ajankohta, josta lähtien sulautuvan yhtiön toimia käsitellään kirjanpidossa vastaanottavan yhtiön toimina;
 - f) oikeudet, jotka vastaanottava yhtiö turvaa osakkeenomistajille, joiden osakkeisiin liittyy erityisiä oikeuksia, sekä muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, taikka näiden henkilöiden eduksi ehdotetut toimenpiteet;
 - g) erityiset edut, jotka myönnetään 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille taikka sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille.

92 artikla

Sulautumissuunnitelman julkistaminen

Sulautumissuunnitelma on julkistettava kaikkien sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä viimeistään yhtä kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jonka on määrä päättää sulautumisesta.

Sulautuva yhtiö vapautetaan 16 artiklassa säädetystä julkistamisvaatimuksesta, jos se pitää kyseisen sulautumissuunnitelman maksutta yleisön saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona sulautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, jotka tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia tai rajoituksia vain siltä osin kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Tämän artiklan toisesta kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vaatia, että julkistaminen toteutetaan 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti vaatia, että tällainen julkaiseminen toteutetaan jollakin muulla jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jos jäsenvaltiot käyttävät jotakin näistä mahdollisuuksista hyväkseen, niiden on varmistettava, ettei yrityksiltä peritä erityistä maksua tällaisesta julkaisemisesta.

Mikäli käytetään jotain muuta verkkosivustoa kuin sähköistä keskusjärjestelmää, sähköisessä keskusjärjestelmässä on vähintään kuukautta ennen yhtiökokoukselle määrättyä päivää julkaistava viite, joka mahdollistaa pääsyn kyseiselle verkkosivustolle. Viitteessä on mainittava päiväys, jona sulautumissuunnitelma julkistetaan kyseisellä verkkosivustolla, ja yleisön on päästävä verkkosivustolle maksutta. Yhtiöiltä ei saa periä erityistä maksua tästä julkaisemisesta.

Kolmannessa ja neljännessä kohdassa säädetty kielto, joka estää perimästä yhtiöiltä erityistä maksua julkaisemisesta, ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen siirtää sähköisen keskusjärjestelmän kustannuksia yritysten maksettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan tai tarvittaessa sähköisessä keskusjärjestelmässä tai jollakin muulla asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle tai sähköiseen keskusjärjestelmään pääsyssä aiheuttavat.

Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen

1. Sulautumiselle on ainakin saatava jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä, että tällainen hyväksymistä koskeva päätös on tehtävä määräenemmistöllä, joka ei saa olla pienempi kuin kaksi kolmasosaa edustettuina olevien osakkeiden tai edustettuna olevan merkityn osakepääoman äänimäärästä.

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että yksinkertainen enemmistö ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista äänimääristä on riittävä, jos vähintään puolet merkitystä osakepääomasta on edustettuna. Lisäksi sovelletaan perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen muuttamista koskevia sääntöjä.

2. Jos yhtiöissä on eri osakelajeja, päätös sulautumisesta on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.
3. Edellä tarkoitettu päätös käsittää sekä sulautumissuunnitelman että mahdollisten sen toteuttamiseksi tarpeellisten perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen muutosten hyväksymisen.

94 artikla

Poikkeus jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksymisestä koskevaan vaatimukseen

Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautuminen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) edellä 92 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu vastaanottavan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen sitä sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokousta, jossa on määrä päättää sulautumissuunnitelman hyväksymisestä;
- b) kaikilla vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen a alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa tutustua 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin vastaanottavan yhtiön kotipaikassa;
- c) vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla, jotka yksin tai yhdessä omistavat vähimmäisosuuden merkitystä osakepääomasta, on oikeus vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokous kutsutaan koolle päättämään sulautumisen hyväksymisestä. Vähimmäisosuutta ei saa asettaa viittä prosenttia suuremmaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että äänivaltaa vailla olevia osakkeita ei oteta lukuun sitä laskettaessa.

Ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 97 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

Yksityiskohtainen kirjallinen kertomus ja sulautumisen tiedot

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on laadittava yksityiskohtainen kirjallinen kertomus, jossa selvitetään sulautumissuunnitelman ehtojen sekä erityisesti osakkeiden vaihtosuhteen oikeudelliset ja taloudelliset perustelut.

Mainitussa kertomuksessa on myös selostettava mahdollisesti ilmenneet erityiset arvostusongelmat.

2. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on ilmoitettava yhtiönsä yhtiökokoukselle ja toisten sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtoelimille mahdollisista varojen ja vastuiden olennaisista muutoksista sulautumissuunnitelman laatimispäivän ja sen päivän välisenä aikana, jona yhtiökokouksen on määrä päättää sulautumissuunnitelman hyväksymisestä, jotta viimeksi mainitut elimet voivat ilmoittaa niistä omille yhtiökokouksilleen.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta ja/tai 2 kohdassa mainittuja tietoja ei vaadita, jos sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden kaikki osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden antavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

Asiantuntijan tekemä sulautumissuunnitelman tarkastus

1. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt ja joka toimii kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön puolesta mutta siitä riippumattomana, on tarkastettava sulautumissuunnitelma ja annettava siitä kirjallinen lausunto osakkeenomistajille. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan määräämisestä kaikille sulautumiseen osallistuville yhtiöille yhteisesti, jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen määrää asiantuntijat kaikkien yhtiöiden yhteisestä hakemuksesta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä sen mukaan kuin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa lausunnossa asiantuntijoiden on lausuttava ainakin siitä, onko osakkeiden vaihtosuhte heidän käsityksensä mukaan kohtuullinen ja asiallisesti perusteltu. Lausunnossa on ainakin:
- a) ilmoitettava ne menetelmät, joilla on päädytty ehdotettuun vaihtosuhteeseen;
 - b) lausuttava siitä, ovatko nämä menetelmät olleet tarkoituksenmukaisia kyseessä olevassa tapauksessa, ilmoitettava ne arvot, joihin on päädytty käyttämällä kutakin menetelmää, sekä lausuttava näkemyksensä näiden menetelmien merkityksestä suhteessa toisiinsa arvoa määritettäessä.

Lausunnossa on myös selostettava mahdollisesti ilmenneet erityiset arvostusongelmat.

3. Jokaisella asiantuntijalla on oikeus saada sulautumiseen osallistuvilta yhtiöiltä kaikki tarpeelliset tiedot ja asiakirjat sekä suorittaa tarvittavat tutkimukset.
4. Sulautumissuunnitelman tarkastusta ja asiantuntijalausuntoa ei vaadita, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden tuottavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

Asiakirjojen saatavuus osakkeenomistajien tutustumista varten

1. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus viimeistään kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jossa on määrä päättää sulautumissuunnitelman hyväksymisestä, tutustua yhtiön kotipaikassa ainakin seuraaviin asiakirjoihin:
 - a) sulautumissuunnitelma;
 - b) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden kolmen viimeisen tilikauden tilinpäätökset ja toimintakertomukset;
 - c) tarvittaessa välitilinpäätös päivältä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sulautumissuunnitelman päiväystä edeltävän kolmannen kuukauden ensimmäinen päivä, jos viimeisin tilinpäätös on tilikaudelta, joka on päättynyt yli kuusi kuukautta ennen mainittua päivää;
 - d) tarvittaessa 95 artiklassa tarkoitetut sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtoelinten laatimat kertomukset;
 - e) tarvittaessa 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lausunto.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa välitilinpäätöstä ei vaadita, jos yhtiö julkaisee puolivuotiskatsauksen direktiivin 2004/109/EY 5 artiklan mukaisesti ja asettaa sen osakkeenomistajien saataville tämän kohdan mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, ettei välitilinpäätöstä vaadita, jos sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden kaikki osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden antavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

2. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu välitilinpäätös on laadittava samoja menetelmiä ja kaavoja noudattaen kuin edellinen vuositase.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että

- a) ei ole välttämätöntä inventoida varoja uudelleen;
- b) edellisen taseen mukaista arvostusta voidaan muuttaa ainoastaan kirjanpitoon tehtyjen merkintöjen mukaisesti; seuraavat seikat on kuitenkin otettava huomioon:
 - poistot ja varaukset välillä kuluneelta ajalta,
 - sellaiset merkittävät todellisten arvojen muutokset, jotka eivät käy ilmi kirjanpidosta.

3. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus pyynnöstä saada vastikkeetta jäljennökset 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista tai, jos osakkeenomistaja niin haluaa, niiden osista.

Jos osakkeenomistaja on antanut yhtiölle luvan toimittaa tiedot sähköisesti, tällaiset jäljennökset voidaan toimittaa sähköpostitse.

4. Yhtiö vapautetaan vaatimuksesta asettaa 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa, jos se pitää ne saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona sulautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia tai rajoituksia vain siltä osin kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos verkkosivusto antaa osakkeenomistajille koko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan mahdollisuuden ladata ja tulostaa 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että yhtiön on asetettava asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa siten, että ne ovat osakkeenomistajien käytettävissä.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle pääsyssä aiheuttavat.

98 artikla

Työntekijöiden oikeuksien suojaaminen

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden työntekijöiden oikeuksien suojaamista säännellään direktiivin 2001/23/EY mukaisesti.

99 artikla

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojiensuoja

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on järjestettävä riittävä suoja sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojille, joiden saatavat ovat syntyneet ennen sulautumissuunnitelman julkaisemista, mutta eivät ole erääntyneet ennen sitä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on lainsäädännössään säädettävä ainakin, että tällaisilla velkojilla on oikeus saada riittävät takeet, jos tällainen suoja on sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden rahoitusaseman vuoksi tarpeen eikä niillä vielä ole tällaisia takeita.

Jäsenvaltioiden on säädettävä 1 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suojan edellytyksistä. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on valtuudet hakea asianmukaisilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavalla tavalla osoittaa, että niiden saatavat ovat sulautumisen vuoksi vaarassa jäädä saamatta eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.

3. Vastaanottavan ja sulautuvan yhtiön velkojien suoja voi olla erilainen.

100 artikla

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden joukkovelkakirjojen haltijoidensuoja

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden joukkovelkakirjojen haltijoihin sovelletaan 99 artiklaa, jollei velkakirjanhaltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin velkakirjanhaltija erikseen hyväksy sulautumista, sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten oikeuksien yhteistä käyttämistä koskevien säännösten soveltamista.

101 artikla

Muiden arvopaperien kuin osakkeiden, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, haltijoidensuoja

Sellaisten muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, on annettava vastaanottavassa yhtiössä ainakin vastaavat oikeudet kuin heillä oli sulautuvassa yhtiössä, jollei näiden arvopaperien haltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin tällaisten arvopaperien haltija erikseen hyväksy näiden oikeuksien muuttamista taikka jollei heillä ole oikeutta saada vastaanottava yhtiö ostamaan takaisin heidän arvopaperinsa.

Asiakirjojen virallinen vahvistaminen

1. Niissä jäsenvaltioissa, joiden lainsäädännössä ei ole säädetty sulautumisen laillisuuden hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta tai joissa tällainen valvonta ei koske kaikkia sulautumista varten vaadittavia toimia, on niiden yhtiökokousten pöytäkirjat, joissa päätetään sulautumisesta, sekä tarvittaessa myös yhtiökokousten jälkeinen sulautumissopimus vahvistettava virallisesti. Jos sulautumisesta ei tarvitse päättää kaikissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä, sulautumissuunnitelma on vahvistettava virallisesti.
2. Notaarin tai toimivaltaisen viranomaisen, jolla on oikeus vahvistaa virallisesti asiakirjoja, on tutkittava ja vahvistettava, että yhtiöltä, jonka osalta kyseinen asiakirja on laadittu, vaadittavat toimet ja muutoseikat on toteutettu ja ne ovat lainmukaisia ja että sulautumissuunnitelma on tehty ja se on lainmukainen.

103 artikla

Sulautumisen voimaantulo

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä siitä, milloin sulautuminen tulee voimaan.

104 artikla

Julkistamista koskeva menettely

1. Sulautuminen on julkistettava kaikkien sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Vastaanottava yhtiö voi huolehtia sulautuvaa yhtiötä tai sulautuvia yhtiöitä koskevista julkistamistoimista.

105 artikla

Sulautumisen vaikutukset

1. Sulautumisella on seuraavat suoraan laista johtuvat ja samanaikaiset vaikutukset
 - a) sekä sulautuvan ja vastaanottavan yhtiön välillä että suhteessa ulkopuolisiin kaikki sulautuvan yhtiön varat ja vastuut siirtyvät vastaanottavalle yhtiölle;
 - b) sulautuvan yhtiön osakkeenomistajista tulee vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajia; ja
 - c) sulautuva yhtiö lakkaa.

2. Vastaanottavan yhtiön osakkeisiin ei saa vaihtaa sellaisia sulautuvan yhtiön osakkeita, jotka
- a) vastaanottava yhtiö omistaa itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun; tai
 - b) sulautuva yhtiö omistaa itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun.
3. Edellä sanottu ei vaikuta sellaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseen, jonka mukaan sulautuvan yhtiön tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtäminen pätevästi suhteessa sivullisiin on tehtävä määrätyssä muodossa. Vastaanottava yhtiö voi huolehtia tällaisten muotovaatimusten täyttämisestä; jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin sallia, että sulautuva yhtiö jatkaa tällaisten muotovaatimusten täyttämiseksi tarvittavien toimien suorittamista rajoitetun ajan, joka ei saa muissa kuin poikkeustapauksissa olla pidempi kuin kuusi kuukautta sulautumisen voimaantulosta.

106 artikla

Sulautuvan yhtiön hallinto- ja johtielinten jäsenten yksityisoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on oltava säännökset ainakin sulautuvan yhtiön hallinto- ja johtielinten jäsenten yksityisoikeudellisesta vastuusta suhteessa tämän yhtiön osakkeenomistajiin sillä perusteella, että nämä jäsenet ovat sulautumisen valmistelussa ja toteuttamisessa menettelleet virheellisesti.

107 artikla

Sulautuvasta yhtiöstä lausunnon antaneiden asiantuntijoiden yksityisoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on oltava säännökset ainakin niiden asiantuntijoiden, jotka 96 artiklan 1 kohdan mukaisesti antavat lausunnon sulautuvan yhtiön osalta, yksityisoikeudellisesta vastuusta suhteessa tämän yhtiön osakkeenomistajiin sillä perusteella, että nämä asiantuntijat ovat tehtävässään menettelleet virheellisesti.

108 artikla
Sulautumisen pätemättömyys

1. Jäsenvaltiot saavat säätää sulautumisen pätemättömyydestä vain noudattaen seuraavia säännöksiä:
 - a) pätemättömyys on todettava tuomioistuimen ratkaisulla;
 - b) sulautumiset, jotka ovat tulleet voimaan 103 artiklan mukaisesti, voidaan todeta pätemättömiksi vain niiden laillisuuden oikeudellisen tai hallinnollisen ennakovalvonnan puutteen tai virallisen vahvistamisen puutteen perusteella tai jos näytetään, että yhtiökokouksen päätös on pätemätön tai moitteenvaarainen kansallisen oikeuden mukaan;
 - c) oikeudenkäyntiä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa panna vireille myöhemmin kuin kuusi kuukautta sen jälkeen, kun sulautuminen on tullut voimaan suhteessa siihen, joka vetoaa pätemättömyyteen, tai jos puutteet on oikaistu;
 - d) jos puute, jonka perusteella sulautuminen voidaan todeta pätemättömäksi, voidaan oikaista, toimivaltaisen tuomioistuimen on asetettava kyseessä oleville yhtiöille määräaika sitä varten;
 - e) ratkaisu, jolla sulautuminen todetaan pätemättömäksi, on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä;

- f) jos ulkopuolinen saa kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta tällaiseen ratkaisuun, kyseinen osapuoli voi toimia näin ainoastaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ratkaisu on julkistettu 1 jakson III luvun I osastossa säädetyllä tavalla;
 - g) ratkaisu, jolla sulautuminen todetaan pätemättömäksi, ei sellaisenaan vaikuta sellaisten vastaanottavan yhtiön tekemien tai sen kanssa tehtyjen sitoumusten pätevyyteen, jotka ovat syntyneet ennen kuin ratkaisu on julkaistu mutta sulautumisen voimaantulopäivän jälkeen; ja
 - h) sulautumiseen osallistuvat yhtiöt vastaavat yhteisvastuullisesti vastaanottavan yhtiön g alakohdassa tarkoitetuista velvoitteista.
2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan 1 kohdan a alakohdasta poiketen säätää myös, että hallintoviranomainen voi todeta sulautumisen pätemättömäksi, jos sen päätökseen voidaan hakea muutosta tuomioistuimelta. Mitä 1 kohdan b ja d–h alakohdassa säädetään, koskee vastaavasti tällaista hallintoviranomaista. Tällaista menettelyä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa aloittaa myöhemmin kuin kuusi kuukautta sulautumisen voimaantulopäivän jälkeen.
3. Jäsenvaltioiden sellaisen lainsäädännön soveltamista, jonka mukaan sulautuminen voidaan todeta pätemättömäksi muunlaisessakin valvonnassa kuin sen laillisuuden oikeudellisessa tai hallinnollisessa ennakkovalvonnassa, ei rajoiteta.

3 JAKSO
SULAUTUMINEN PERUSTAMALLA UUSI YHTIÖ

109 artikla

Sulautuminen perustamalla uusi yhtiö

1. Sulautumiseen perustamalla uusi yhtiö sovelletaan 91, 92, 93 ja 95–108 artiklaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 ja 12 artiklan soveltamista. Tällöin se, mitä 'sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä' ja 'sulautuvasta yhtiöstä' säädetään, koskee yhtiöitä, jotka lakkaavat, ja mitä 'vastaanottavasta yhtiöstä' säädetään, koskee uutta yhtiötä.

Edellä olevan 91 artiklan 2 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös uuteen yhtiöön.

2. Jokaisen lakkaavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautumissuunnitelma ja, jos ne ovat erillisessä asiakirjassa, uuden yhtiön perustamiskirja tai ehdotus perustamiskirjaksi sekä uuden yhtiön yhtiöjärjestys tai ehdotus yhtiöjärjestykseksi.

4 JAKSO

YHTIÖN HANKKIMINEN, JOS HANKKIVA YHTIÖ OMISTAA VÄHINTÄÄN 90 PROSENTTIA HANKITTAVAN YHTIÖN OSAKKEISTA

110 artikla

Yhden tai useamman yhtiön siirtäessä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, joka omistaa kaikki sen tai niiden osakkeet

Jäsenvaltioiden on annettava lainsäädäntönsä alaisten yhtiöiden osalta säännökset menettelystä, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, joka omistaa kaikki sen osakkeet ja muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään yhtiökokouksessa. Tällaiseen menettelyyn sovelletaan tämän luvun 2 jakson säännöksiä. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa 91 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa, 95 ja 96 artiklassa, 97 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa, 105 artiklan 1 kohdan b alakohdassa eikä 106 ja 107 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

111 artikla

Poikkeus yhtiökokouksen hyväksymistä koskevasta vaatimuksesta

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 93 artiklaa 110 artiklassa tarkoitettuihin toimiin, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 92 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu jokaisen menettelyyn osallistuvan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan;
- b) vastaanottavan yhtiön kaikilla osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan tutustua 97 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin yhtiön kotipaikassa;
- c) 94 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovelletaan.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 97 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

112 artikla

Osakkeet, jotka ovat vastaanottavan yhtiön hallussa tai joita pidetään hallussa sen lukuun

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 110 ja 111 artiklaa menettelyyn, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, jos sulautuvan yhtiön tai yhtiöiden kaikki 110 artiklassa tarkoitetut osakkeet ja muut arvopaperit ovat vastaanottavan yhtiön ja/tai sellaisten henkilöiden hallussa, jotka hallitsevat niitä omissa nimissään mutta vastaanottavan yhtiön lukuun.

113 artikla

Hankkimalla tapahtuvan sulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia sulautuvan yhtiön osakkeista

Jos hankkimalla tapahtuvan sulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia osakkeista tai muista arvopapereista, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokouksessa, muttei kaikkia niistä, jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokous hyväksyy sulautumisen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 92 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu vastaanottavan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen sitä päivää, jolloin sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokouksen on määrä päättää sulautumissuunnitelmasta;
- b) kaikilla vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen a alakohdassa tarkoitettua päivää tutustua 97 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja tarvittaessa sen c, d ja e alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin yhtiön kotipaikassa;
- c) 94 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovelletaan.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 97 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

114 artikla

Poikkeukset hankkimalla tapahtuvaan sulautumiseen sovellettavista vaatimuksista

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 95, 96 ja 97 artiklan mukaisia vaatimuksia 113 artiklassa tarkoitettussa sulautumisessa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sulautuvan yhtiön osakkeenomistajien vähemmistöllä on oikeus saada vastaanottava yhtiö hankkimaan heidän osakkeensa;
- b) heillä on tätä oikeuttaan käyttäessään oikeus saada osakkeidensa arvoa vastaava vastike;
- c) jos vastikkeesta on erimielisyyttä, tuomioistuin tai jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämä hallintoviranomainen voi päättää sen suuruudesta.

Jäsenvaltion ei tarvitse soveltaa ensimmäistä kohtaa, mikäli jäsenvaltion lait antavat vastaanottavalle yhtiölle oikeuden ilman aikaisempaa julkista ostotarjousta vaatia kaikkia sulautuvan yrityksen tai sulautuvien yritysten jäljellä olevien arvopaperien haltijoita myymään kyseiset arvopaperit sille ennen sulautumista käypään hintaan.

115 artikla

Yhden tai useamman yhtiön siirtäessä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, joka omistaa vähintään 90 prosenttia sen tai niiden osakkeista

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 113 ja 114 artiklaa menettelyyn, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, jos sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden 113 artiklassa tarkoitetuista osakkeista ja muista arvopapereista vähintään 90 prosenttia, eivät kuitenkaan kaikki, on vastaanottavan yhtiön ja/tai sellaisten henkilöiden hallussa, jotka hallitsevat niitä omissa nimissään mutta vastaanottavan yhtiön lukuun.

5 JAKSO
MUUT SULAUTUMISENA PIDETTÄVÄT MENETTELYT

116 artikla

Sulautumiset rahakorvauksen ollessa enemmän kuin kymmenen prosenttia

Jos 88 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rahakorvauksen määrä saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia, sovelletaan, mitä tämän luvun 2 ja 3 jaksossa sekä 113, 114 ja 115 artiklassa säädetään.

117 artikla

Sulautumiset, joissa kaikki siirtävät yhtiöt eivät lakkaa

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan jokin 88, 110 tai 116 artiklassa tarkoitettu menettely on mahdollinen ilman, että jokainen varansa ja vastuunsa siirtävä yhtiö lakkaa, 2 jakson muita säännöksiä kuin 105 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sekä tämän luvun 3 ja 4 jaksoa sovelletaan soveltuvin osin.

II LUKU

PÄÄOMAYHTIÖIDEN RAJATYLITTÄVÄT SULAUTUMISET

118 artikla

Yleiset säännökset

Tämä luku koskee sellaisten pääomayhtiöiden sulautumisia, jotka on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on unionissa, jos vähintään kaksi yhtiöstä kuuluu eri jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamisalaan, jäljempänä 'rajatylittävä sulautuminen'.

119 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- 1) 'pääomayhtiöllä', jäljempänä 'yhtiö':
 - a) liitteessä II lueteltua muotoa olevaa yhtiötä; tai
 - b) yhtiötä, jolla on osakepääoma tai vastaava pääoma, joka on oikeushenkilö ja jolla on omaisuus, joka yksin vastaa yhtiön veloista ja johon sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisia I osaston II luvun 2 jaksossa ja I osaston III luvun 1 jaksossa jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi säädettyjä takeita vastaavia ehtoja;

2) 'sulautumisella' liiketointa, jolla:

- a) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle toiminnassa olevalle yhtiölle (vastaanottava yhtiö) siten, että niiden jäsenille annetaan vastikkeeksi tämän toisen yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita tai osuuksia ja mahdollisesti rahavastike, jonka määrä ei kuitenkaan saa ylittää kymmentä prosenttia näiden arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta (absorptiosulautuminen); tai
- b) kaksi yhtiötä tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellä selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa perustettavalle yhtiölle (uusi yhtiö) siten, että niiden jäsenille annetaan vastikkeeksi uuden yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita tai osuuksia ja mahdollisesti rahavastike, jonka määrä ei kuitenkaan saa ylittää kymmentä prosenttia näiden arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta (kombinaatiosulautuminen); tai
- c) yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja vastuunsa sille yhtiölle, jonka hallussa ovat kaikki sen yhtiöpääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet.

120 artikla

Soveltamisalaa koskevia tarkempia säännöksiä

1. Sen estämättä, mitä 119 artiklan 2 kohdassa säädetään, tätä lukua sovelletaan rajatylittäviin sulautumisiin myös silloin, kun vähintään yhden asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että 119 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun rahavastikkeen määrä ylittää kymmenen prosenttia rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelleta tätä lukua sellaisiin rajatylittäviin sulautumisiin, joissa yhtenä osapuolena on osuuskunta, silloinkaan kun kyseinen osuuskunta kuuluisi 119 artiklan 1 kohdassa säädetyn pääomayhtiön määritelmän piiriin.
3. Tätä lukua ei sovelleta rajatylittäviin sulautumisiin, joissa yhtenä osapuolena on yhtiö, jonka tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen ja joka toimii riskin hajauttamisen periaatteella ja jonka osuudet on tällaisten osuuksien haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti kyseisen yhtiön varoilla. Tällaiseen takaisinostoon tai lunastukseen rinnastetaan toimenpiteet, joiden avulla yhtiön tarkoituksena on varmistaa, ettei sen osuuksien pörssi-arvo poikkea merkittävästi sen nettoarvosta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

121 artikla

Rajatyöttävien sulautumisten edellytykset

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä:
 - a) rajatyöttävät sulautumiset ovat mahdollisia vain sellaisten yhtiömuotojen välillä, joiden sulautuminen on kyseisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua;
 - b) rajatyöttävään sulautumiseen osallistuvan yhtiön on noudatettava sen jäsenvaltion kansallisia säännöksiä ja mahdollisuuksia, jonka lainsäädännön alainen se on. Rajatyöttävään sulautumiseen sovelletaan myös sellaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka antaa kansallisille viranomaisille mahdollisuuden vastustaa tiettyä kansallista sulautumista yleisen edun vuoksi, jos vähintään yksi sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tätä säännöstä ei sovelleta siltä osin kuin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut säännökset ja muodollisuudet koskevat erityisesti sulautumiseen liittyvää päätöksentekoprosessia sekä, ottaen huomioon rajatylittävän sulautumisen luonne, seuraavien tahojen suojaa: sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojat, joukkovelkakirjojen haltijat ja arvopaperien tai osuuksien haltijat sekä työntekijät, kun on kyse muista kuin 133 artiklassa säädetyistä oikeuksista. Jäsenvaltio voi, siltä osin kuin on kyse rajatylittävään sulautumiseen osallistuvista sen lainsäädännön alaisuuteen kuuluvista yhtiöistä, antaa säännöksiä, joilla varmistetaan rajatylittävää sulautumista vastustaneiden vähemmistöjäsenten asianmukainen suojelu.

122 artikla

Yhteinen rajatylittävää sulautumista koskeva suunnitelma

Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelinten on laadittava yhteinen rajatylittävää sulautumista koskeva suunnitelma. Suunnitelmasta on käytävä ilmi vähintään:

- a) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka sekä rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavalle yhtiölle aiottu yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka;
- b) yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien vaihtosuhte ja mahdollisen rahavastikkeen suuruus;
- c) rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien jakautumiseen liittyvät yksityiskohtaiset säännöt;
- d) rajatylittävän sulautumisen todennäköiset työllisyysvaikutukset;

- e) päivämäärä, josta alkaen yhtiön yhtiöpääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet oikeuttavat voitonjakoon osallistumiseen sekä kaikki tähän oikeuteen liittyvät erityisehdot;
- f) päivämäärä, josta alkaen sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden liiketoimet katsotaan kirjanpidon kannalta suoritetuiksi rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön lukuun;
- g) oikeudet, jotka rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö tuottaa jäsenilleen, joilla on erityisiä oikeuksia, tai muiden kuin yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien haltijoille, tai tällaisten henkilöiden osalta ehdotetut toimenpiteet;
- h) rajatylittävää sulautumista koskevaa suunnitelmaa tarkastaville asiantuntijoille tai sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille mahdollisesti myönnettävät erityisetuudet;
- i) rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön yhtiöjärjestys;
- j) tarvittaessa tiedot menettelyistä, joiden mukaisesti määritetään 133 artiklan nojalla yksityiskohtaiset säännöt työntekijöiden osallistumisesta niiden oikeuksien määrittelyyn, jotka koskevat työntekijöiden osallistumista rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä;
- k) tiedot niistä varoja ja vastuita koskevasta arviosta, jotka siirretään rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavalle yhtiölle;
- l) rajatylittävän sulautumisen edellytysten vahvistamisessa käytettyjen sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden tilinpäätösten päivämäärät.

123 artikla
Julkistaminen

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta on kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla julkistettava yhteinen sulautumissuunnitelma 16 artiklan säännösten mukaisesti vähintään kuukautta ennen sulautumissuunnitelmasta päättävää yhtiökokousta.

Sulautuva yhtiö vapautetaan 16 artiklassa säädetyistä julkistamisvaatimuksesta, jos se pitää kyseisen sulautumissuunnitelman maksutta yleisön saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona rajatylittävää sulautumista koskevasta yhteisestä suunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia tai rajoituksia vain siltä osin kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vaatia, että julkistaminen toteutetaan 16 artiklan 5 kohdassa mainitun sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti vaatia, että tällainen julkaiseminen toteutetaan jollakin toisella jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jos jäsenvaltiot käyttävät jotakin näistä mahdollisuuksista, niiden on varmistettava, ettei yrityksiltä peritä erityistä maksua tällaisesta julkaisemisesta.

Mikäli käytetään jotakin muuta verkkosivustoa kuin sähköistä keskusjärjestelmää, sähköisessä keskusjärjestelmässä on vähintään kuukautta ennen yhtiökokouksen järjestämispäivää julkaistava viite, joka mahdollistaa pääsyn kyseiselle verkkosivustolle. Viitteessä on mainittava päivä, jona rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma julkistetaan tuolla verkkosivustolla, ja yleisön on päästävä verkkosivustolle maksutta. Yhtiöiltä ei saa periä erityistä maksua tästä julkaisemisesta.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädetty kielto periä yhtiöiltä erityistä maksua julkaisemisesta ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen siirtää sähköisen keskusjärjestelmän kustannuksia yritysten maksettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan tai tarvittaessa sähköisessä keskusjärjestelmässä tai jollakin toisella asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle tai sähköiseen keskusjärjestelmään pääsyssä aiheuttavat.

2. Jokaisesta sulautumiseen osallistuvasta yhtiöstä on, jollei sen jäsenvaltion, jonka alainen kyseinen yhtiö on, asettamista lisävaatimuksista muuta johdu, julkistettava kyseisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä seuraavat tiedot:
- a) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka;
 - b) rekisteri, johon 16 artiklan 3 kohdassa mainitut kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön asiakirjat on talletettu, sekä rekisteröintinumero;
 - c) ilmoitus kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön velkojen ja tarvittaessa vähemmistöjäsenten oikeuksien toteuttamista koskevista järjestelyistä sekä osoite, josta on maksutta saatavissa täydelliset tiedot tällaisista järjestelyistä.

124 artikla

Johto- tai hallintoelimen kertomus

Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelimen on laadittava jäsenille tarkoitettu kertomus, jossa selitetään ja perustellaan rajatylittävän sulautumisen oikeudelliset ja taloudelliset näkökohdat sekä selitetään rajatylittävästä sulautumisesta jäsenille, velkojille ja työntekijöille aiheutuvat seuraukset.

Kertomus on asetettava jäsenten ja työntekijöiden edustajien tai siinä tapauksessa, että työntekijöillä ei ole edustajia, itse työntekijöiden saataville vähintään kuukausi ennen 126 artiklassa tarkoitettua yhtiökokousta.

Mikäli jonkun sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelin saa kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettavan työntekijöiden edustajien lausunnon hyvissä ajoin, kyseinen lausunto liitetään kertomukseen.

125 artikla

Riippumattoman asiantuntijan lausunto

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta on laadittava sen jäsenille riippumattoman asiantuntijan lausunto, joka on saatavilla viimeistään kuukausi ennen 126 artiklassa tarkoitettua yhtiökokousta. Nämä asiantuntijat voivat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä.

2. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön lukuun toimivan asiantuntijan sijasta voi yksi tai useampi riippumaton asiantuntija, jonka on yhtiöiden yhteisestä pyynnöstä nimennyt tai hyväksynyt oikeudellinen tai hallinnollinen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön alaisuuteen jokin sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä tai rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö kuuluu, tutkia rajatylittävää sulautumista koskevan yhteisen suunnitelman ja laatia yhteisen lausunnon kaikkia jäseniä varten.
3. Asiantuntijalausuntoon on sisällytettävä vähintään 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot. Asiantuntijoilla on oikeus pyytää sulautumiseen osallistuvilta yhtiöiltä kaikki tehtäviensä toteuttamisessa tarpeellisiksi katsomansa tiedot.
4. Riippumattomien asiantuntijoiden ei tarvitse tutkia rajatylittävää sulautumista koskevaa yhteistä suunnitelmaa, eikä asiantuntijalausuntoa vaadita, jos jokaisen rajatylittävään sulautumiseen osallistuvan yhtiön kaikki jäsenet näin sopivat.

126 artikla

Yhtiökokouksen hyväksyminen

1. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokous päättää yhteisen sulautumissuunnitelman hyväksymisestä perehdyttyään 124 ja 125 artiklan mukaisiin kertomuksiin ja lausuntoihin.
2. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokous voi asettaa rajatylittävän sulautumisen ehdoksi sen, että yhtiökokous erikseen vahvistaa sovitut säännöt, jotka koskevat henkilöstön osallistumista rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä.
3. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautuminen, jos 94 artiklan edellytykset täyttyvät.

127 artikla

Sulautumista edeltävä todistus

1. Kukin jäsenvaltio nimeää tuomioistuimen, notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen, joka valvoo rajatylittävän sulautumisen lainmukaisuutta siltä osin, kuin on kyse menettelyn siitä osasta, joka koskee asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alaisia sulautumiseen osallistuvia yhtiöitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen on kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa annettava mahdollisimman nopeasti jokaiselle sulautumiseen osallistuvalla kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alaiselle yhtiölle sitova todistus sulautumisen edellytyksenä olevien toimien suorittamisesta ja muodollisuuksien täyttämistä asianmukaisella tavalla.
3. Jos sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jota sulautumiseen osallistuvaan yhtiöön sovelletaan, säädetään arvopapereiden tai osuuksien vaihtosuhteen tutkinta- ja muuttamismenettelystä tai vähemmistöjäsenille annettavaa vastiketta koskevasta menettelystä, joka ei kuitenkaan estä rajatylittävän sulautumisen rekisteröintiä, kyseisiä menettelyjä sovelletaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että hyväksyessään 126 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla rajatylittävää sulautumista koskevan suunnitelman muut sulautumiseen osallistuvat yhtiöt, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joissa tällaisesta menettelystä ei säädetä, nimenomaisesti hyväksyvät sen, että kyseisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön jäsenet voivat turvautua sellaiseen menettelyyn, joka aloitetaan tuomioistuimessa, jonka toimivallan piiriin kyseinen sulautumiseen osallistuva yhtiö kuuluu. Tällaisissa tapauksissa 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen voi antaa 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen, vaikka tällainen menettely olisi aloitettu. Todistuksessa on kuitenkin ilmoitettava, että menettely on vireillä. Menettelyssä tehty päätös sitoo rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaa yhtiötä ja sen kaikkia jäseniä.

128 artikla

Rajatyrittävän sulautumisen lainmukaisuuden valvominen

1. Kukin jäsenvaltio nimeää tuomioistuimen, notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen, joka valvoo rajatyrittävän sulautumisen lainmukaisuutta siltä osin kuin on kyse menettelyn siitä osasta, joka koskee rajatyrittävän sulautumisen toteutumista ja tarvittaessa sulautumisen kautta muodostettavaa uutta yhtiötä, kun rajatyrittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alainen. Mainittu viranomainen valvoo erityisesti, että sulautumiseen osallistuvat yhtiöt ovat hyväksyneet yhteisen sulautumissuunnitelman samoin ehdoin ja, tarvittaessa, että henkilöstön osallistumista koskevat säännöt on määritetty 133 artiklan mukaisesti.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu todistus kuuden kuukauden kuluessa sen antamisesta sekä 126 artiklassa tarkoitettu yhtiökokouksen hyväksymä yhteinen sulautumissuunnitelma.

129 artikla

Rajatyrittävän sulautumisen voimaantuloajankohta

Rajatyrittävän sulautumisen voimaantuloajankohta määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka lainsäädännön alainen sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on. Sulautuminen voi tulla voimaan vasta 128 artiklassa tarkoitettujen valvontatoimien toteuttamisen jälkeen.

130 artikla

Rekisteröinti

Kunkin jäsenvaltion, jonka lainsäädännön alaisia sulautumiseen osallistuvat yhtiöt olivat, on määritettävä kansallisessa lainsäädännössä 16 artiklan mukaisesti alueellaan sovellettavat järjestelyt, joiden mukaan rajatyrittävän sulautumisen toteuttamista koskevat tiedot julkistetaan julkisessa rekisterissä, johon kunkin yhtiön on talletettava asiakirjansa.

Rekisterin, johon rajatyrittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö rekisteröidään, on 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta ja viipymättä ilmoitettava rekisterille, johon kunkin yhtiön oli talletettava asiakirjansa, että rajatyrittävä sulautuminen on tullut voimaan. Vanha rekisteröinti poistetaan tarvittaessa kyseisen ilmoituksen saavuttua, muttei sitä aikaisemmin.

131 artikla

Rajatyylittävän sulautumisen seuraukset

1. Edellä 119 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti toteutetulla rajatyylittävällä sulautumisella on 129 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä alkaen seuraavat vaikutukset:
 - a) sulautuvan yhtiön kaikki varat ja velat siirtyvät vastaanottavalle yhtiölle;
 - b) sulautuvan yhtiön jäsenistä tulee vastaanottavan yhtiön jäseniä;
 - c) sulautuva yhtiö lakkaa olemasta.
2. Edellä olevan 119 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti toteutetulla rajatyylittävällä sulautumisella on 129 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä alkaen seuraavat vaikutukset:
 - a) sulautuvien yhtiöiden kaikki varat ja velat siirtyvät uudelle yhtiölle;
 - b) sulautuvien yhtiöiden jäsenistä tulee uuden yhtiön jäseniä;
 - c) sulautuvat yhtiöt lakkaavat olemasta.

3. Kun jäsenvaltion laissa edellytetään tässä luvussa tarkoitetun yhtiöiden rajatylittävän sulautumisen yhteydessä erityisiä muodollisuuksia, jotta sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvoitteiden siirtyminen tulee voimaan kolmansiin osapuoliin nähden, rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön on täytettävä nämä muodollisuudet.
4. Ne sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden oikeudet ja velvoitteet, jotka perustuvat rajatylittävän sulautumisen voimaantulopäivänä voimassa oleviin työsopimuksiin tai työsuhteisiin, siirtyvät kyseisen sulautumisen voimaantulon seurauksena rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavalle yhtiölle sulautumisen voimaantulopäivänä.
5. Vastaanottavan yhtiön osuuksia ei voi vaihtaa sellaisiin sulautuvan yhtiön osuuksiin, joiden haltijana on:
 - a) vastaanottava yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön puolesta;
 - b) sulautuva yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön puolesta.

132 artikla

Yksinkertaistetut muodollisuudet

1. Jos rajatylittävän absorptiosulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa kaikki yhden tai useamman sulautuvan yhtiön osuudet ja kaikki muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön yhtiökokouksessa:
 - 122 artiklan b, c ja e alakohtaa, 125 artiklaa ja 131 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta,
 - 126 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sulautuvaan yhtiöön tai sulautuviin yhtiöihin.
2. Jos rajatylittävän absorptiosulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia osakkeista tai muista arvopapereista, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokouksessa, muttei kaikkia niistä, II osaston I luvun mukaisesti vaadittava yhdeltä tai useammalta riippumattomalta asiantuntijalta saatava lausunto sekä valvonnan edellyttämät asiakirjat vaaditaan vain siltä osin kuin sitä edellytetään kansallisessa lainsäädännössä, jonka alainen vastaanottava yhtiö tai sulautuva yhtiö on tai jonka alaisia sulautuvat yhtiöt ovat.

Henkilöstön osallistuminen

1. Rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan siinä jäsenvaltiossa mahdollisesti voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä, jossa yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
2. Siinä jäsenvaltiossa, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, mahdollisesti voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta, jos vähintään yhden sulautumiseen osallistuvan yhtiön työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä on 123 artiklassa tarkoitetun sulautumissuunnitelman julkaisemista edeltävän kuuden kuukauden ajanjakson aikana ollut enemmän kuin 500 ja se toimii direktiivin 2001/86/EY 2 artiklan k alakohdassa tarkoitettua henkilöstön osallistumista koskevan järjestelmän mukaisesti tai jos rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä
 - a) vähintään samanlaajuisesta henkilöstön osallistumisesta kuin asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä mitattuna henkilöstön edustajien osuutena hallituksen tai muun hallintoelimen tai niiden komiteoiden jäsenistä taikka sellaisen johtoryhmän jäsenistä, jonka toimivaltaan kuuluvat yhtiön tulosityksiköt, kun edellä mainittuihin elimiin sovelletaan henkilöstön osallistumista; tai
 - b) rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön kuuluvien ja muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien toimipaikkojen henkilöstön oikeudesta käyttää vastaavaa henkilöstön oikeutta osallistumiseen kuin on henkilöstöllä, joka työskentelee siinä jäsenvaltiossa, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on säädettävä henkilöstön osallistumisesta rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä sekä henkilöstön osallistumisesta siihen liittyvien oikeuksien määrittelyyn soveltuvien osien ja jollei 4–7 kohdasta muuta johdu, asetuksen (EY) N:o 2157/2001 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaan sekä direktiivin 2001/86/EY seuraaviin säännöksiin sisältyvien periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti:
- a) 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta, 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelumakohta ja 3 artiklan 5 ja 7 kohta;
 - b) 4 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 2 kohdan a, g ja h alakohta sekä 4 artiklan 3 kohta;
 - c) 5 artikla;
 - d) 6 artikla;
 - e) 7 artiklan 1 kohta, 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta ja 7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 7 artiklan 3 kohta. Tätä lukua sovellettaessa direktiivin 2001/86/EY 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyt prosenttimäärät kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 3 osassa olevien toissijaisten säännösten soveltamiseksi korotetaan kuitenkin 25 prosentista 33 1/3 prosenttiin;
 - f) 8, 10 ja 12 artikla;
 - g) 13 artiklan 4 kohta;
 - h) liitteessä olevan 3 osan b alakohta.

4. Säänneltäessä 3 kohdassa tarkoitettuja periaatteita ja menettelyjä
- a) jäsenvaltioiden on annettava sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden asianomaisille elimille oikeus päättää ilman ennakkoon käytäviä neuvotteluja, että ne soveltavat välittömästi 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja henkilöstön osallistumista koskevia toissijaisia sääntöjä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräisen kotipaikan on määrä sijaita, ja että ne noudattavat kyseisiä sääntöjä rekisteröintipäivästä alkaen;
 - b) jäsenvaltioiden on annettava erityiselle neuvotteluryhmälle oikeus vähintään kahden kolmasosan enemmistöllä niistä jäsenistä, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa henkilöstöstä, mukaan lukien niiden jäsenten äänet, jotka edustavat vähintään kahdessa jäsenvaltiossa työskentelevää henkilöstöä, päättää olla aloittamatta neuvotteluja tai lopettaa jo aloitetut neuvottelut sekä soveltaa siinä jäsenvaltiossa voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;
 - c) jäsenvaltiot voivat tapauksessa, jossa ennakkoneuvottelujen jälkeen sovelletaan henkilöstön osallistumista koskevia toissijaisia sääntöjä, näistä säännöistä huolimatta päättää rajoittaa henkilöstön osallistumisen osuutta rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön hallituksessa tai muussa hallintoelimessä. Jos kuitenkin yhdessäkin sulautumiseen osallistuvassa yhtiössä henkilöstön edustajien osuus oli vähintään yksi kolmasosa hallituksen tai muun hallintoelimen jäsenistä, rajoitus ei missään tapauksessa saa johtaa yhtä kolmasosaa alhaisempaan henkilöstön edustajien osuuteen hallintoelimessä.

5. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöstön osallistumisoikeuksien laajentaminen rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön muissa jäsenvaltioissa työskentelevään henkilöstöön ei velvoita tällaisen päätöksen tekeviä jäsenvaltioita ottamaan kyseistä henkilöstöä huomioon laskettaessa henkilöstön osallistumisoikeudet antavia työvoiman vähimmäismääriä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
6. Kun vähintään yksi sulautuvista yhtiöistä toimii henkilöstön osallistumista koskevan järjestelmän mukaisesti ja kun rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan tällaista järjestelmää 2 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti, kyseiselle yhtiölle on valittava sellainen yhtiömuoto, joka sallii henkilöstön osallistumista koskevien oikeuksien käytön.
7. Jos rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö soveltaa henkilöstön osallistumisjärjestelmää, tämä yhtiö on velvollinen toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että henkilöstön osallistumista koskevat oikeudet suojataan mahdollisissa myöhemmissä kotimaisissa sulautumisissa kolmen vuoden ajan siitä, kun rajatylittävä sulautuminen on tullut voimaan, soveltamalla soveltuvien osin tämän artiklan säännöksiä.

134 artikla

Pätevyys

Sulautumista, joka on 129 artiklan mukaisesti tullut voimaan, ei voida julistaa pätemättömäksi.

III LUKU
JULKISTEN OSAKEYHTIÖIDEN JAKAUTUMISET

1 JAKSO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

135 artikla

Yleiset jakautumisia koskevat säännökset

1. Jos jäsenvaltiot sallivat, että niiden lainsäädännön alaiset, liitteessä I mainittua muotoa olevat yhtiöt toteuttavat 136 artiklassa tarkoitettuja hankkimalla tapahtuvia jakautumisia, niiden on sovellettava tällaisiin jakautumisiin tämän luvun 2 jaksoa.
2. Jos jäsenvaltiot sallivat, että 1 kohdassa tarkoitettua muotoa olevat yhtiöt jakautuvat 155 artiklassa tarkoitetulla tavalla muodostamalla uusia yhtiöitä, niiden on sovellettava tällaisiin jakautumisiin tämän luvun 3 jaksoa.
3. Jos jäsenvaltiot sallivat, että 1 kohdassa tarkoitettua muotoa olevat yhtiöt toteuttavat menettelyjä, joissa 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun hankkimalla tapahtuvaan jakautumiseen yhdistyy 155 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu jakautuminen muodostamalla yksi tai useampi uusi yhtiö, niiden on sovellettava menettelyihin tämän luvun 2 jaksoa ja 156 artiklaa.
4. Sovelletaan, mitä 87 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään.

2 JAKSO

HANKKIMALLA TAPAHTUVA JAKAUTUMINEN

136 artikla

'Hankkimalla tapahtuvan jakautumisen' määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'hankkimalla tapahtuvalla jakautumisella' menettelyä, jossa yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää varansa ja vastuunsa useammalle kuin yhdelle yhtiölle, jäljempänä 'vastaanottavat yhtiöt', siten, että jakautuvan yhtiön osakkeenomistajat saavat vastikkeeksi vastaanottavien yhtiöiden osakkeita sekä mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.
2. Sovelletaan, mitä 89 artiklan 2 kohdassa säädetään.
3. Kun tässä luvussa viitataan II osaston I luvun säännöksiin, 'sulautumiseen osallistuvilla yhtiöillä' tarkoitetaan 'jakautumiseen osallistuvia yhtiöitä', 'sulautuvalla yhtiöllä' tarkoitetaan 'jakautuvaa yhtiötä', 'vastaanottavalla yhtiöllä' tarkoitetaan jokaista vastaanottavaa yhtiötä ja 'sulautumissuunnitelmalla' tarkoitetaan 'jakautumissuunnitelmaa'.

137 artikla

Jakautumissuunnitelma

1. Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtoelinten on laadittava kirjallinen jakautumissuunnitelma.
2. Jakautumissuunnitelmassa on ilmoitettava ainakin:
 - a) jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiömuoto, nimi ja kotipaikka;
 - b) osakkeiden vaihtosuhde ja mahdollisesti suoritettava rahakorvaus;
 - c) vastaanottavan yhtiön osakkeiden jakamista koskevat ehdot;
 - d) ajankohta, josta lähtien tällaisilla osakkeilla on oikeus osallistua tuotonjakoon sekä tätä oikeutta koskevat erityiset ehdot;
 - e) ajankohta, josta lähtien jakautuvan yhtiön toimia käsitellään kirjanpidossa vastaanottavan yhtiön toimina;
 - f) oikeudet, jotka vastaanottava yhtiö turvaa osakkeenomistajille, joiden osakkeisiin liittyy erityisiä oikeuksia, sekä muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, taikka näiden henkilöiden eduksi ehdotetut toimenpiteet;

- g) erityiset edut, jotka myönnetään 142 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille taikka jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille;
- h) täsmällinen kuvaus siirrettävistä varoista ja vastuista sekä niiden jakamisesta kullekin vastaanottavalle yhtiölle;
- i) vastaanottavien yhtiöiden osakkeiden jakaminen jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille ja tämän jaon perusteet;

3. Jos jotakin varallisuuserää ei ole jaettu jakautumissuunnitelmassa eikä suunnitelmaa tulkitsemalla voida tehdä päätöstä jakamisesta, varallisuuserä tai sen arvo jaetaan kaikkien vastaanottavien yhtiöiden kesken samassa suhteessa kuin nettovarot on sovittu jaettavaksi kullekin yhtiölle jakautumissuunnitelmassa.

Jos jotakin velvoitetta ei ole jaettu jakautumissuunnitelmassa eikä suunnitelmaa tulkitsemalla voida tehdä päätöstä jakamisesta, vastaanottavat yhtiöt vastaavat yhteisvastuullisesti tästä velvoitteesta. Jäsenvaltiot voivat säätää, että edellä mainittu yhteisvastuu rajoitetaan kullekin yhtiölle jaettavan nettovarallisuuden määrään.

138 artikla

Jakautumissuunnitelman julkistaminen

Jakautumissuunnitelma on julkistettava kaikkien jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä viimeistään yhtä kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jonka on määrä päättää jakautumisesta.

Jokainen jakautumiseen osallistuva yhtiö vapautetaan 16 artiklassa säädetystä julkistamisvaatimuksesta, jos se pitää jakautumissuunnitelman maksutta yleisön saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona jakautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia ja rajoituksia vain siltä osin kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Toisesta kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vaatia, että julkistaminen toteutetaan 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti vaatia, että tällainen julkaiseminen toteutetaan jollakin toisella jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jos jäsenvaltiot käyttävät jotakin näistä mahdollisuuksista, niiden on varmistettava, ettei yrityksiltä peritä erityistä maksua tällaisesta julkaisemisesta.

Mikäli käytetään jotakin muuta verkkosivustoa kuin sähköistä keskusjärjestelmää, tuossa sähköisessä keskusjärjestelmässä on vähintään kuukautta ennen yhtiökokouksen järjestämispäivää julkaistava viite, joka mahdollistaa pääsyn kyseiselle verkkosivustolle. Viitteessä on mainittava päivä, jona jakautumissuunnitelma julkistetaan tuolla verkkosivustolla, ja yleisön on päästävä verkkosivustolle maksutta. Yhtiöiltä ei saa periä erityistä maksua tästä julkaisemisesta.

Kolmannessa ja neljännessä kohdassa säädetty kielto periä yhtiöiltä erityistä maksua julkaisemisesta ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen siirtää sähköisen keskusjärjestelmän kustannuksia yritysten maksettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan tai tarvittaessa sähköisessä keskusjärjestelmässä tai jollakin toisella asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle tai sähköiseen keskusjärjestelmään pääsyssä aiheuttavat.

139 artikla

Jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen

1. Jakautumiselle on saatava ainakin jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen. Sovelletaan, mitä 93 artiklassa säädetään päätösten edellytyksenä olevasta enemmistöstä, siitä, mitä tällainen päätös käsittää, ja erillisistä äänestyksistä.
2. Jos vastaanottavien yhtiöiden osakkeet jaetaan jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille muussa kuin heillä yhtiön pääomaan olevien oikeuksiensa suhteessa, jäsenvaltiot voivat säätää, että vähemmistöosakkeenomistajilla on oikeus saada osakkeensa lunastetuiksi. Heillä on tätä oikeuttaan käyttäessään oikeus saada osakkeittensa arvoa vastaava vastike. Jos vastikkeesta on erimielisyyttä, tuomioistuimen on voitava päättää sen suuruudesta.

140 artikla

Poikkeus jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksymistä koskevasta vaatimuksesta

Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä jakautuminen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 138 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu jokaisen vastaanottavan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen sitä jakautuvan yhtiön yhtiökokousta, jossa on määrä päättää jakautumissuunnitelman hyväksymisestä;
- b) jokaisella vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajalla on oikeus viimeistään kuukautta ennen a alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa tutustua 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin kyseisen vastaanottavan yhtiön kotipaikassa;
- c) vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla, jotka yksin tai yhdessä omistavat vähimmäisosuuden merkitystä osakepääomasta, on oikeus vaatia, että kyseisen vastaanottavan yhtiön yhtiökokous kutsutaan koolle päättämään jakautumisen hyväksymisestä. Vähimmäisosuutta ei saa asettaa viittä prosenttia suuremmaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että äänivaltaa vailla olevia osakkeita ei oteta lukuun sitä laskettaessa.

Ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 143 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

Yksityiskohtainen kirjallinen kertomus ja tiedot jakautumisesta

1. Jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on laadittava yksityiskohtainen kirjallinen kertomus, jossa selvitetään jakautumissuunnitelma sekä esitetään sen ja erityisesti osakkeiden vaihtosuhteen oikeudelliset ja taloudelliset perusteet.
2. Kertomuksessa on myös selostettava mahdollisesti ilmenneet erityiset arvostusongelmat.

Siinä on tarvittaessa ilmoitettava sellaisen 70 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiantuntijalausunnon laatimisesta, joka koskee muun vastikkeen kuin rahan suorittamista vastaanottaville yhtiöille, sekä rekisteri, johon tuo lausunto on talletettava.

3. Jakautuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on ilmoitettava tämän yhtiön yhtiökokoukselle ja vastaanottavien yhtiöiden hallinto- tai johtoelimille mahdollisista varojen ja vastuiden olennaisista muutoksista jakautumissuunnitelman laatimispäivän ja sen päivän välillä, jona jakautuvan yhtiön yhtiökokouksen on määrä päättää jakautumissuunnitelman hyväksymisestä, jotta viimeksi mainitut voivat ilmoittaa niistä omille yhtiökokouksilleen.

Asiantuntijoiden tekemä jakautumissuunnitelman tarkastus

1. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt ja joka toimii kunkin jakautumiseen osallistuvan yhtiön puolesta mutta siitä riippumattomana, on tarkastettava jakautumissuunnitelma ja annettava siitä kirjallinen lausunto osakkeenomistajille. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan määräämisestä kaikille jakautumiseen osallistuville yhtiöille yhteisesti, jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen määrää asiantuntijat kaikkien yhtiöiden yhteisestä hakemuksesta. Tällaiset asiantuntijat voivat kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä.
2. Sovelletaan, mitä 96 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään.

Asiakirjojen saatavuus osakkeenomistajien tutustumista varten

1. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus viimeistään kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jossa päätetään jakautumissuunnitelman hyväksymisestä, tutustua yhtiön kotipaikassa ainakin seuraaviin asiakirjoihin:
 - a) jakautumissuunnitelma;
 - b) jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden kolmen viimeisen tilikauden tilinpäätökset ja toimintakertomukset;
 - c) tarvittaessa välitilinpäätös päivältä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sulautumissuunnitelman päiväystä edeltävän kolmannen kuukauden ensimmäinen päivä, jos viimeisin tilinpäätös on tilikaudelta, joka on päättynyt yli kuusi kuukautta ennen mainittua päivää;
 - d) tarvittaessa 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtoelinten laatimat kertomukset;
 - e) tarvittaessa 142 artiklassa tarkoitetut asiantuntijalausunnot.

Ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovellettaessa välitilinpäätöstä ei vaadita, jos yhtiö julkaisee direktiivin 2004/109/EY 5 artiklan mukaisesti puolivuositarkastuksen ja asettaa sen osakkeenomistajien saataville tämän kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu välitilinpäätös on laadittava samoja menetelmiä ja kaavoja noudattaen kuin edellinen vuositase.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että:

- a) ei ole välttämätöntä inventoida varoja uudelleen;
 - b) edellisen taseen mukaista arvostusta voidaan muuttaa ainoastaan kirjanpitoon tehtyjen merkintöjen mukaisesti; seuraavat seikat on kuitenkin otettava huomioon:
 - i) poistot ja varaukset välillä kuluneelta ajalta,
 - ii) sellaiset merkittävät todellisten arvojen muutokset, jotka eivät käy ilmi kirjanpidosta.
3. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus pyynnöstä saada vastikkeetta jäljennökset 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista täydellisinä tai halutessaan niiden osista.

Jos osakkeenomistaja on antanut yhtiölle luvan toimittaa tiedot sähköisesti, tällaiset jäljennökset voidaan toimittaa sähköpostitse.

4. Yhtiö vapautetaan vaatimuksesta asettaa 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa, jos se pitää ne saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona jakautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia ja rajoituksia vain siltä osin kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos verkkosivusto antaa osakkeenomistajille koko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan mahdollisuuden ladata ja tulostaa 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että yhtiön on asetettava asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa siten, että ne ovat osakkeenomistajien käytettävissä.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset katkokset verkkosivustolle pääsyssä aiheuttavat.

144 artikla

Yksinkertaistetut viralliset vaatimukset

1. Edellä 142 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jakautumissuunnitelman tarkastusta ja asiantuntijalausuntoa ei vaadita, jos kaikki jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden tuottavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.
2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 141 artiklaa sekä 143 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa ei sovelleta, jos kaikki jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden tuottavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

145 artikla

Työntekijöiden oikeuksien suojaaminen

Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden työntekijöiden oikeuksien suojaamisesta säädetään direktiivin 2001/23/EY mukaisesti.

Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojiensuoja; vastaanottavien yhtiöiden yhteisvastuu

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on järjestettävä riittävä suoja jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden niille velkojille, joiden saatavat ovat syntyneet ennen jakautumissuunnitelman julkaisemista, mutta eivät ole erääntyneet ennen sitä.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä ainakin, että tällaisilla velkojilla on oikeus saada riittävät takeet, jos jakautuvan yhtiön ja sen yhtiön, jolle velvoite siirtyy jakamissuunnitelman ehtojen mukaisesti, rahoitusasema tekee tällaisen suojan tarpeelliseksi ja mikäli näillä velkojilla ei vielä ole tällaisia takeita.

Jäsenvaltioiden on säädettävä 1 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suojan edellytyksistä. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on oikeus hakea asianomaisilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavalla tavalla osoittaa, että niiden saatavat ovat jakautumisen vuoksi vaarassa jäädä saamatta eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.

3. Jos sen yhtiön velkoja, jolle velvoite on siirretty jakautumissuunnitelman mukaisesti, ei ole saanut saatavalleen suoritusta, vastaanottavat yhtiöt vastaavat siitä yhteisvastuullisesti. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vastuun kullekin yhtiölle jaettujen nettovarojen määrään muiden yhtiöiden kuin sen yhtiön osalta, jolle velvoite on siirretty. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa tätä kohtaa, jos jakaminen tapahtuu tuomioistuimen valvonnassa 157 artiklan mukaisesti ja sellainen pääluvun mukainen velkojen enemmistö tai johonkin velkojaryhmään kuuluvien velkojen enemmistö, joka edustaa kolmea neljäsosaa jakautuvan yhtiön velkojen tai jonkin velkojaryhmän saatavien arvosta, on sopinut luopuvansa yhteisvastuun vaatimisesta 157 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisessa kokouksessa.
4. Sovelletaan, mitä 99 artiklan 3 kohdassa säädetään.
5. Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden joukkovelkakirjojen haltijoihin sovelletaan 1–4 kohtaa, jollei velkakirjanhaltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin velkakirjanhaltija erikseen hyväksy jakautumista, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten oikeuksien yhteistä käyttämistä koskevien säännösten soveltamista.
6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vastaanottavat yhtiöt vastaavat yhteisvastuullisesti jakautuvan yhtiön velvoitteista. Tällöin niiden ei tarvitse soveltaa 1–5 kohtaa.
7. Jos jäsenvaltio yhdistää 1–5 kohdassa säädetyn velkojansuojajärjestelmän 6 kohdassa säädettyyn vastaanottavien yhtiöiden yhteisvastuuseen, se voi rajoittaa yhteisvastuun kullekin yhtiölle jaettujen nettovarojen määrään.

147 artikla

Muiden arvopaperien kuin osakkeiden, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, haltijoidensuoja

Sellaisten muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, on annettava vastaanottavissa yhtiöissä, joita kohtaan näihin arvopapereihin voidaan vedota jakautumissuunnitelman mukaisesti, ainakin vastaavat oikeudet kuin heillä oli jakautuvassa yhtiössä, jollei näiden arvopaperien haltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin tällaisten arvopaperien haltija erikseen hyväksy näiden oikeuksien muuttamista taikka jollei heillä ole oikeutta saada arvopaperinsa ostetuiksi takaisin.

148 artikla

Asiakirjojen laatiminen ja virallinen vahvistaminen

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä ei ole säädetty jakautumisen laillisuuden hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta tai jos tällainen valvonta ei koske kaikkia jakautumista varten vaadittavia toimia, on sovellettava 102 artiklaa.

149 artikla

Jakautumisen voimaantuloajankohta

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä siitä ajankohdasta, jolloin jakautuminen tulee voimaan.

150 artikla

Julkistamista koskeva menettely

1. Jakautuminen on julkistettava kaikkien jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Mikä tahansa vastaanottavista yhtiöistä voi huolehtia jakautuvaa yhtiötä koskevista julkistamistoimista.

151 artikla

Jakautumisen vaikutukset

1. Jakautumisella on seuraavat suoraan laista johtuvat ja samanaikaiset vaikutukset:
 - a) sekä jakautuvan yhtiön ja vastaanottavien yhtiöiden välillä että suhteessa ulkopuolisiin kaikki jakautuvan yhtiön varat ja vastuut siirtyvät vastaanottaville yhtiöille; varat ja vastuut siirtyvät jaettuina jakautumis-suunnitelmassa olevan tai 137 artiklan 3 kohdassa säädetyn jaon mukaisesti;
 - b) jakautuvan yhtiön osakkeenomistajista tulee yhden tai useamman vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajia jakautumissuunnitelmassa olevan jaon mukaisesti;
 - c) jakautuva yhtiö lakkaa.

2. Vastaanottavan yhtiön osakkeita ei saa vaihtaa sellaisiin jakautuvan yhtiön osakkeisiin, jotka omistaa
- a) vastaanottava yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun; tai
 - b) jakautuva yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun.
3. Edellä sanottu ei vaikuta sellaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseen, jonka mukaan jakautuvan yhtiön tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtäminen pätevästi suhteessa sivullisiin on tehtävä määrätyssä muodossa. Vastaanottava yhtiö, jolle tällaiset varat, oikeudet tai velvollisuudet siirtyvät jakautumissuunnitelman tai 137 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voi huolehtia näiden muotovaatimusten täyttämisestä; jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin sallia, että jakautuva yhtiö jatkaa näiden muotovaatimusten täyttämiseksi tarvittavien toimien suorittamista rajoitetun ajan, joka ei saa muissa kuin poikkeustapauksissa olla pidempi kuin kuusi kuukautta jakautumisen voimaantulosta.

152 artikla

Jakautuvan yhtiön hallinto- ja johtaelinten jäsenten yksityisoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on oltava säännökset ainakin jakautuvan yhtiön hallinto- ja johtaelinten jäsenten yksityisoikeudellisesta vastuusta suhteessa tämän yhtiön osakkeenomistajiin sillä perusteella, että nämä jäsenet ovat jakautumisen valmistelussa ja toteuttamisessa menettelleet virheellisellä tavalla, sekä niiden asiantuntijoiden, jotka 142 artiklan mukaisesti antavat lausunnon jakautuvan yhtiön osalta, yksityisoikeudellisesta vastuusta sillä perusteella, että nämä asiantuntijat ovat tehtävässään menettelleet virheellisellä tavalla.

153 artikla

Jakautumisen pätemättömyys

1. Jäsenvaltiot saavat säätää jakautumisen pätemättömyydestä vain noudattaen seuraavia säännöksiä:
 - a) pätemättömyys on todettava tuomioistuimen päätöksellä;
 - b) jakautumiset, jotka ovat tulleet voimaan 149 artiklan mukaisesti, voidaan todeta pätemättömiksi vain niiden laillisuuden oikeudellisen tai hallinnollisen ennakkovalvonnan puutteen tai virallisen vahvistamisen puutteen perusteella tai jos näytetään, että yhtiökokouksen päätös on pätemätön tai moitteenvaarainen kansallisen oikeuden mukaan;
 - c) oikeudenkäyntiä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa panna vireille myöhemmin kuin kuusi kuukautta sen jälkeen, kun jakautuminen on tullut voimaan suhteessa siihen, joka vetoaa pätemättömyyteen, tai jos puutteet on oikaistu;

- d) jos puute, jonka perusteella jakautuminen voidaan todeta pätemättömäksi, voidaan oikaista, toimivaltaisen tuomioistuimen on asetettava kyseessä oleville yhtiöille määräaika sitä varten;
- e) päätös, jolla jakautuminen todetaan pätemättömäksi, on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä;
- f) jos ulkopuolinen kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta tällaiseen päätökseen, hän voi toimia näin ainoastaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ratkaisu on julkistettu I jakson III luvussa säädetyllä tavalla;
- g) päätös, jolla jakautuminen todetaan pätemättömäksi, ei sellaisenaan vaikuta sellaisten vastaanottavien yhtiöiden tekemien tai sen kanssa tehtyjen sitoumusten pätevyYTEEN, jotka ovat syntyneet ennen kuin päätös on julkaistu mutta 149 artiklassa tarkoitetun ajankohdan jälkeen;
- h) jokainen vastaanottava yhtiö vastaa velvoitteistaan, jotka syntyvät sen jälkeen, kun jakautuminen on tullut voimaan, mutta ennen kuin jakautumisen pätemättömäksi toteava päätös on julkaistu. Myös jakautuva yhtiö vastaa tällaisista velvoitteista; jäsenvaltiot voivat säätää, että tämä vastuu rajoittuu sille vastaanottavalle yhtiölle siirrettävään osuuteen nettovarallisuudesta, jolle tällainen velvoite syntyi.

2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdasta poiketen säätää myös, että hallintoviranomainen voi todeta jakautumisen pätemättömäksi, jos sen päätökseen voidaan hakea muutosta tuomioistuimelta. Mitä tämän artiklan 1 kohdan b ja d–h alakohdassa säädetään, koskee vastaavasti tällaista hallintoviranomaista. Tällaista menettelyä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa aloittaa myöhemmin kuin kuusi kuukautta 149 artiklassa tarkoitetun ajankohdan jälkeen.
3. Edellä sanottu ei vaikuta jäsenvaltioiden sellaisen lainsäädännön soveltamiseen, jonka mukaan jakautuminen voidaan todeta pätemättömäksi muunlaisessakin valvonnassa kuin sen laillisuuden oikeudellisesta tai hallinnollisesta ennakkovalvonnasta.

154 artikla

Poikkeus jakautuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksymisen vaatimukseen

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, tämän kuitenkaan rajoittamatta 140 artiklan soveltamista, että jakautuvan yhtiön yhtiökokous hyväksyy jakautumisen, jos vastaanottavat yhtiöt yhdessä omistavat kaikki jakautuvan yhtiön osakkeet ja kaikki jakautuvan yhtiön muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään jakautuvan yhtiön yhtiökokouksessa, ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 138 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu jokaisen menettelyyn osallistuvan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan;
- b) jokaisen menettelyyn osallistuvan yhtiön kaikilla osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan tutustua 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin yhtiön kotipaikassa;
- c) jos jakautuvan yhtiön yhtiökokousta, jonka hyväksyminen on jakautumisen edellytyksenä, ei ole kutsuttu koolle, 141 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitettavien tietojen tulee käsittää kaikki jakautumissuunnitelman laatimispäivän jälkeiset varojen ja vastuiden merkittävät muutokset.

Ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 143 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa ja 144 artiklaa.

3 JAKSO
JAKAUTUMINEN UUSIA YHTIÖITÄ PERUSTAMALLA

155 artikla

Käsitteen 'jakautuminen uusia yhtiöitä perustamalla' määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'jakautumisella perustamalla uusia yhtiöitä' menettelyä, jossa yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa useammalle kuin yhdelle uudelle yhtiölle osakkeenomistajien saadessa vastikkeeksi vastaanottavien yhtiöiden osakkeita ja mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollisesta vasta-arvosta.
2. Sovelletaan, mitä 90 artiklan 2 kohdassa säädetään.

156 artikla

Hankkimalla tapahtuvaa jakautumista koskevien sääntöjen soveltaminen

1. Jakautumiseen uusia yhtiöitä perustamalla sovelletaan, mitä 137, 138, 139 ja 141 artiklassa, 142 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 143–153 artiklassa säädetään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 ja 12 artiklan soveltamista. Tällöin 'jakautumiseen osallistuvilla yhtiöillä' tarkoitetaan jakautuvaa yhtiötä ja 'vastaanottavilla yhtiöillä' tarkoitetaan jokaista uutta yhtiötä.
2. Edellä 137 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jakautumissuunnitelmassa on mainittava kunkin uuden yhtiön yhtiömuoto, nimi ja kotipaikka.
3. Jakautuvan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä jakautumissuunnitelma ja, jos ne ovat erillisessä asiakirjassa, jokaisen uuden yhtiön perustamiskirja tai ehdotus perustamiskirjaksi sekä jokaisen uuden yhtiön yhtiöjärjestys tai ehdotus yhtiöjärjestykseksi.
4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 141 ja 142 artiklassa ja 143 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa säädettyjä vaatimuksia, jos kunkin uuden yhtiön osakkeet jaetaan jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille samassa suhteessa kuin niillä on oikeus tuon yhtiön pääomaan.

4 JAKSO
TUOMIOISTUIMEN VALVONNASSA TAPAHTUVA JAKAUTUMINEN

157 artikla

Tuomioistuimen valvonnassa tapahtuva jakautuminen

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 kohtaa, jos jakautumistoimenpiteitä valvoo tuomioistuin, jolla on toimivalta:
 - a) kutsua jakautuvan yhtiön yhtiökokous koolle päättämään jakautumisesta;
 - b) huolehtia siitä, että jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön osakkeenomistajat ovat saaneet tai voivat saada ainakin 143 artiklassa tarkoitetut asiakirjat tutkittavakseen ajoissa ennen yhtiönsä sitä yhtiökokousta, jossa on määrä päättää jakautumisen hyväksymisestä; jos jäsenvaltio käyttää 140 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, tuon ajan on oltava riittävän pitkä, jotta vastaanottavien yhtiöiden osakkeenomistajat voivat käyttää mainitussa artiklassa tarkoitettuja oikeuksiaan;

- c) kutsua jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön velkojien kokous koolle päättämään jakautumisesta;
- d) huolehtia, että jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojat ovat saaneet tai voivat saada ainakin jakautumissuunnitelman tutkittavakseen ajoissa ennen b alakohdassa mainittua ajankohtaa;
- e) hyväksyä jakautumissuunnitelma.

2. Jos tuomioistuin toteaa, että 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitetut edellytykset ovat täyttyneet ja että osakkeenomistajille tai velkojille ei aiheutuisi mitään vahinkoa, se voi antaa jakautumiseen osallistuville yhtiöille luvan olla soveltamatta:

- a) 138 artiklaa edellyttäen, että 146 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riittävä velkojansuojajärjestelmä koskee kaikkia saatavia niiden syntymisajankohdasta riippumatta;
- b) 140 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, jos jäsenvaltio käyttää 140 artiklassa säädettyä mahdollisuutta;
- c) 143 artiklan säännöksiä siinä tarkoitettuihin asiakirjoihin tutustumista varten varattavasta ajasta ja tavasta.

5 JAKSO
MUUT JAKAUTUMISENA PIDETTÄVÄT MENETTELYT

158 artikla

Jakautumiset, joissa rahakorvauksen määrä on yli kymmenen prosenttia

Jos 135 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rahakorvauksen määrä saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia, sovelletaan, mitä tämän luvun 2, 3 ja 4 jaksossa säädetään.

159 artikla

Jakautumiset, joissa jaettava yhtiö ei lakkaa

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan jokin 135 artiklassa tarkoitettu menettely on mahdollinen ilman, että jakautuva yhtiö lakkaa, sovelletaan, mitä tämän luvun 2, 3 ja 4 jaksossa säädetään, lukuun ottamatta 151 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

6 JAKSO
SOVELTAMISJÄRJESTELYT

160 artikla
Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 146 ja 147 artiklaa vaihtovelkakirjojen eikä muiden sellaisten arvopapereiden haltijoihin, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi, jos heidän asemastaan jakautumisen yhteydessä oli määrätty liikkeeseenlaskun ehdoissa ennen direktiivin 82/891/ETY 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantuloa.

III OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

161 artikla

Tietosuoja

Tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan direktiiviä 95/46/EY⁴⁰.

162 artikla

Kertomus, säännöllinen vuoropuhelu rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmästä ja arviointi

1. Komissio julkaisee viimeistään 8 päivänä kesäkuuta 2022 rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän toimintaa koskevan kertomuksen, jossa tarkastellaan erityisesti järjestelmän teknistä toimintaa ja sen taloudellisia näkökohtia.
2. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmää koskevien säännösten muuttamiseksi.
3. Komissio ja jäsenvaltioiden edustajat kokoontuvat säännöllisesti keskustelemaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista, rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään liittyvistä asioista kaikilla asianmukaisilla foorumeilla.
4. Komissio tarkastelee viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 uudelleen niiden säännösten toimivuutta, jotka koskevat sulautumis- ja jakautumistapauksissa annettavien tietojen ilmoittamista ja asiakirjavaatimuksia ja joita on muutettu tai jotka on lisätty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/10/EY⁴¹ niiden soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja erityisesti niiden vaikutusta yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa ehdotuksia uusien muutosten tekemiseksi noihin säännöksiin.

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY on kumottu ja korvattu 25 toukokuuta 2018 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus).

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/109/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta sulautumis- ja jakautumistapauksissa annettavien tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14).

163 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyn edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 25 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

164 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

165 artikla
Toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

166 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 82/891/ETY, 89/666/ETY, 2005/56/EY, 2009/101/EY, 2011/35/EU ja 2012/30/EU, sellaisina kuin ne ovat muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä alettava soveltaa niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

167 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

168 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

LIITE I

2 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 45 artiklan 2 kohdassa, 87 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 135 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhtiömuodot

- Belgiassa:
société anonyme / naamloze vennootschap;
- Bulgariassa:
акционерно дружество;
- Tšekissä:
akciová společnost;
- Tanskassa:
aktieselskab;
- Saksassa:
Aktiengesellschaft;
- Virossa:
aktsiaselts;
- Irlannissa:
cuideachta phoiblí faoi theorainn scaireanna / public company limited by shares,
cuideachta phoiblí faoi theorainn ráthaíochta agus a bhfuil scairchaipiteal aici / public
company limited by guarantee and having a share capital;
- Kreikassa:
ανώνυμη εταιρεία;
- Espanjassa:

sociedad anónima;

- Ranskassa:
société anonyme;
- Kroatiassa:
dioničko društvo;
- Italiassa:
società per azioni;
- Kyproksessa:
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές,
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;
- Latviassa:
akciju sabiedrība;
- Liettuassa:
akcinė bendrovė;
- Luxemburgissa:
société anonyme;
- Unkarissa:
nyilvánosan működő részvénytársaság;
- Maltassa:
kumpanija pubblika ta' responsabbiltà limitata / public limited liability company;
- Alankomaissa:
naamloze vennootschap;

- Itävallassa:
Aktiengesellschaft;
 - Puolassa:
spółka akcyjna;
 - Portugalissa:
sociedade anónima;
 - Romaniassa:
societate pe acțiuni;
 - Sloveniassa:
delniška družba;
 - Slovakiassa:
akciová spoločnosť;
 - Suomessa:
julkinen osakeyhtiö / publikt aktiebolag;
 - Ruotsissa:
aktiebolag;
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
public company limited by shares,
public company limited by guarantee and having a share capital.
-

LIITE II

7 artiklan 1 kohdassa ja 13 artiklassa, 29 artiklan 1 kohdassa, 36 artiklan 1 kohdassa ja 67 artiklan 1 kohdassa sekä 119 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut yhtiömuodot

– Belgiassa:

naamloze vennootschap / société anonyme,

commanditaire vennootschap op aandelen / société en commandite par actions,

personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid / société de personnes à responsabilité limitée;

– Bulgariassa:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

– Tšekin tasavallassa:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

– Tanskassa:

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;

– Saksassa:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

– Virossa:

aktsiaselts, osühing;

– Irlannissa:

cuideachtaí atá corpraithe faoi dhliteanas teoranta / companies incorporated with limited liability;

– Kreikassa:

ανώνυμη εταιρεία, εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρεία;

- Espanjassa:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;
- Ranskassa:

société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée, société par actions simplifiée;
- Kroatiassa:

dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću;
- Italiassa:

società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;
- Kyproksessa:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;
- Latviassa:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komanditsabiedrība;
- Liettuassa:

akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė;
- Luxemburgissa:

société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée;
- Unkarissa:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;
- Maltassa:

kumpannija pubblika / public limited liability company,

kumpannija privata / private limited liability company;

- Alankomaissa:
naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
- Itävallassa:
die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
- Puolassa:
spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna;
- Portugalissa:
sociedade anónima de responsabilidade limitada, sociedade em comandita por ações, sociedade por quotas de responsabilidade limitada;
- Romaniassa:
societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni;
- Sloveniassa:
delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komaditna delniška družba;
- Slovakiassa:
akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;
- Suomessa:
yksityinen osakeyhtiö / privat aktiebolag,
julkinen osakeyhtiö / publikt aktiebolag;
- Ruotsissa:
aktiebolag;
- Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
companies incorporated with limited liability.

LIITE III

A osa

Kumotut direktiivit ja luettelot niiden muutoksista (166 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 82/891/ETY

(EYVL L 378, 31.12.1982, s. 47)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2007/63/EY

(EUVL L 300, 17.11.2007, s. 47)

3 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2009/109/EY

(EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14)

3 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2014/59/EU

(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)

116 artikla

Neuvoston direktiivi 89/666/ETY

(EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2012/17/EU

(EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1)

1 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2005/56/EY

(EUVL L 310, 25.11.2005, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/109/EY (EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14)	4 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU (EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1)	2 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)	120 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11)	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU (EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1)	3 artikla
Neuvoston direktiivi 2013/24/EU (EUVL L 158, 10.6.2013, s. 365)	1 artikla ja liitteen A osan 1 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2011/35/EU
(EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1)

Neuvoston direktiivi 2013/24/EU
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 365)

1 artikla ja liitteen A osan
3 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2014/59/EU
(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)

122 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2012/30/EU
(EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74)

Neuvoston direktiivi 2013/24/EU
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 365)

1 artikla ja liitteen A osan
4 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2014/59/EU
(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)

123 artikla

B osa

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista ja soveltamista koskevat määräajat
(166 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
82/891/ETY	1. tammikuuta 1986	—
89/666/ETY	1. tammikuuta 1992	1. tammikuuta 1993 ⁴²
2005/56/EY	15. joulukuuta 2007	—
2007/63/EY	31. joulukuuta 2008	—
2009/109/EY	30. heinäkuuta 2011	—
2012/17/EU	7. heinäkuuta 2014 ⁴³	—
2013/24/EU	1. heinäkuuta 2013	—
2014/59/EU	31. joulukuuta 2014	1. tammikuuta 2015 ⁴⁴

⁴² Jäsenvaltioiden on direktiivin 86/666/ETY 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti säädettävä, että 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen ja tilinpäätösasiakirjojen osalta ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 1993 tai vuonna 1993 alkavan tilikauden tilinpäätökseen.

⁴³ Jäsenvaltioiden on direktiivin 2012/17/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti viimeistään 8 päivänä kesäkuuta 2017 annettava ja julkaistava seuraavien säännösten noudattamisen edellyttämät säännökset ja sovellettava niitä:

- direktiivin 89/666/ETY 1 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 5 a artikla,
- direktiivin 2005/56/EY 13 artikla,
- direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, 3 b artikla, 3 c artikla, 3 d artikla ja 4 a artiklan 3–5 kohta.

⁴⁴ Jäsenvaltioiden on direktiivin 2014/59/EU 130 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan mukaisesti sovellettava kyseisen direktiivin IV osaston IV luvun 5 jakson noudattamiseksi annettuja säännöksiä viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016.

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
–	–	–	–	–	–	1 artikla
1 artikla						135 artikla
2 artikla						136 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta						137 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 3 kohdan a alakohta						137 artiklan 3 kohdan 1 alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohta						137 artiklan 3 kohdan 2 alakohta
4 artikla						138 artikla
5 artikla						139 artikla
6 artikla						140 artikla
7 artikla						141 artikla
8 artikla						142 artikla
9 artikla						143 artikla
10 artikla						144 artikla
11 artikla						145 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
12 artikla						146 artikla
13 artikla						147 artikla
14 artikla						148 artikla
15 artikla						149 artikla
16 artikla						150 artikla
17 artikla						151 artikla
18 artikla						152 artikla
19 artikla						153 artikla
20 artiklan a ja b kohta						154 artiklan a ja b kohta
20 artiklan d kohta						154 artiklan c kohta
21 artikla						155 artikla
22 artiklan 1, 2 ja 3 kohta						156 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
22 artiklan 5 kohta						156 artiklan 4 kohta
23 artikla						157 artikla
24 artikla						158 artikla
25 artikla						159 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
26 artiklan 1 kohta						—
26 artiklan 2 kohta						160 artiklan 1 kohta
26 artiklan 3 kohta						—
26 artiklan 4 kohta						160 artiklan 2 kohta
26 artiklan 5 kohta						—
27 artikla						—
	1 artikla					29 artikla
	2 artikla					30 artikla
	3 artikla					31 artikla
	4 artikla					32 artikla
	5 artikla					33 artikla
	—					34 artiklan 1 kohta
	5a artiklan 1, 2 ja 3 kohta					20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta 33 artiklan 1 kohta

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
	5a artiklan 4 kohta					34 artiklan 2 kohta
	5a artiklan 5 kohta					34 artiklan 3 kohta
	6 artikla					35 artikla
	7 artikla					36 artikla
	8 artikla					37 artikla
	9 artikla					38 artikla
	10 artikla					39 artikla
	11 artikla					–
	11a artikla					161 artikla
	12 artikla					40 artikla
	13 artikla					41 artikla
	14 artikla					42 artikla
	15 artikla					–
	16 artikla					–
	17 artikla					43 artikla
	18 artikla					–
		1 artikla				118 artikla
		2 artikla				119 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
		3 artikla				120 artikla
		4 artikla				121 artikla
		5 artikla				122 artikla
		6 artikla				123 artikla
		7 artikla				124 artikla
		8 artikla				125 artikla
		9 artikla				126 artikla
		10 artikla				127 artikla
		11 artikla				128 artikla
		12 artikla				129 artikla
		13 artikla				130 artikla
		14 artikla				131 artikla
		15 artikla				132 artikla
		16 artikla				133 artikla
		17 artikla				134 artikla
		17a artikla				161 artikla
		18 artikla				
		19 artikla				—
		20 artikla				—

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
		21 artikla	1 artikla			—
			2 artikla			liite II
			2a artikla			14 artikla
			3 artikla			15 artikla
			3a artikla			16 artikla
			3b artikla			17 artikla
			3c artikla			18 artikla
			3d artikla			19 artikla
			4 artikla			20 artikla
			4a artikla			21 artikla
			4b artikla			22 artikla
			4c artiklan ensimmäi- nen ja toinen kohta			23 artikla
			4c artiklan kolmas kohta			24 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
			4d artikla			—
			4e artikla			25 artikla
						165 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
			5 artikla			26 artikla
			6 artikla			27 artikla
			7 artikla			28 artikla
			7a artikla			161 artikla
			—			7 artiklan 1 kohta
			8 artikla			7 artiklan 2 kohta
			9 artikla			8 artikla
			10 artikla			9 artikla
			11 artikla			10 artikla
			12 artikla			11 artikla
			13 artikla			12 artikla
			13a artikla			163 artikla
			14 artikla			—
			15 artikla			—
			16 artikla			—
			17 artikla			—
			18 artikla			—
			liite I			—

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
			liite II	1 artikla		—
				2 artikla		87 artikla
				3 artikla		88 artikla
				4 artikla		89 artikla
				5 artikla		90 artikla
				6 artikla		91 artikla
				7 artikla		92 artikla
				8 artikla		93 artikla
				9 artikla		94 artikla
				10 artikla		95 artikla
				11 artikla		96 artikla
				12 artikla		97 artikla
				13 artikla		98 artikla
				14 artikla		99 artikla
				15 artikla		100 artikla
				16 artikla		101 artikla
				17 artikla		102 artikla
				18 artikla		103 artikla
						104 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
				19 artikla		105 artikla
				20 artikla		106 artikla
				21 artikla		107 artikla
				22 artikla		108 artikla
				23 artikla		109 artikla
				24 artikla		110 artikla
				25 artikla		111 artikla
				26 artikla		112 artikla
				27 artikla		113 artikla
				28 artikla		114 artikla
				29 artikla		115 artikla
				30 artikla		116 artikla
				31 artikla		117 artikla
				32 artikla		—
				33 artikla		—
				34 artikla		—
				liite I		—
				liite II		—

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
					1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
						44 artiklan 1 kohta
					1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
						44 artiklan 2 kohta
					2 artikla	3 artikla
					3 artikla	4 artikla
					4 artikla	5 artikla
					5 artikla	6 artikla
					–	43 artikla
					6 artikla	45 artikla
					7 artikla	46 artikla
					8 artikla	47 artikla
					9 artikla	48 artikla
					10 artikla	49 artikla
					11 artikla	50 artikla
					12 artikla	51 artikla
					13 artikla	52 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
					14 artikla	53 artikla
					15 artikla	54 artikla
					16 artikla	55 artikla
					17 artikla	56 artikla
					18 artikla	57 artikla
					19 artikla	58 artikla
					20 artikla	59 artikla
					21 artikla	60 artikla
					22 artikla	61 artikla
					23 artikla	62 artikla
					24 artikla	63 artikla
					25 artikla	64 artikla
					26 artikla	65 artikla
					27 artikla	66 artikla
					28 artikla	67 artikla
					29 artikla	68 artikla
					30 artikla	69 artikla
					31 artikla	70 artikla
					32 artikla	71 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
					33 artikla	72 artikla
					34 artikla	73 artikla
					35 artikla	74 artikla
					36 artikla	75 artikla
					37 artikla	76 artikla
					38 artikla	77 artikla
					39 artikla	78 artikla
					40 artikla	79 artikla
					41 artikla	80 artikla
					42 artikla	81 artikla
					43 artikla	82 artikla
					44 artikla	83 artikla
					45 artikla	84 artikla
					46 artikla	85 artikla
					47 artiklan 1 kohta	86 artikla
					47 artikla 2 kohta	165 artikla
					48 artikla	—
					—	166 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
					49 artikla	167 artikla
					50 artikla	168 artikla
					liite I	liite I
					liite II	–
					liite III	–
					–	liite III
					–	liite IV
